

Společně kráčíme po stezce služby

Ruhi institut

Kniha 7

Společně kráčíme po stezce služby

Ruhi institut

Knihy v této posloupnosti:

Níže jsou uvedeny aktuální tituly této řady připravené Ruhi institutem. Knihy jsou určeny k použití jako hlavní posloupnost kurzů v rámci systematického úsilí zlepšovat schopnosti mládeže a dospělých sloužit svým společenstvím. Ruhi institut také vyvíjí sadu kurzů, které vycházejí z třetí knihy posloupnosti a jsou určeny pro školení učitelů Bahá'í dětských hodin, i další sadu kurzů vycházející z paté knihy, která je určena pro výchovu animátorů skupin juniorské mládeže. Ty jsou rovněž uvedeny v níže uvedeném seznamu. Je třeba poznamenat, že seznam se může měnit s postupem zkušeností v terénu a další tituly budou přidány, jakmile dosáhnou stadia, kdy bude možné je mít dostupné.

- Knihy 1 *Úvahy o životě ducha*
- Knihy 2 *Povstaňme ke službě*
- Knihy 3 *Vedení dětských hodin, 1. stupeň*
Vedení dětských hodin, 2. stupeň (rozšiřující kurz)
Vedení dětských hodin, 3. stupeň (rozšiřující kurz)
Vedení dětských hodin, 4. stupeň (rozšiřující kurz)
- Knihy 4 *Dvojí Projevy*
- Knihy 5 *Uvolňování schopností juniorské mládeže*
Počáteční hybný podnět: První rozšiřující kurz knihy 5
Rozšiřující se okruh: Druhý rozšiřující kurz knihy 5
- Knihy 6 *Učení Víry*
- Knihy 7 *Společně kráčíme po stezce služby*
- Knihy 8 *Bahá'u'lláhova smlouva*
- Knihy 9 *Získávání pohledu z historické perspektivy*
- Knihy 10 *Budování životem kypících společenství*
- Knihy 11 *Materiální prostředky*
- Knihy 12 *Rodina a společenství*
- Knihy 13 *Zapojování se do sociální činnosti*
- Knihy 14 *Účast ve veřejném diskurzu*

Copyright © 2009, 2026 Ruhi Foundation, Kolumbie
Všechna práva vyhrazena. Edice 2.1.1.PE byla vydána v květen 2026.
Printed in Czech Republic

Originally published in Spanish as *Avancemos en un sendero de servicio*
Copyright © 2005, 2024 Ruhi Foundation, Kolumbie
ISBN 978-628-95545-9-5

Ruhi institut dal svolení distribuovat omezené množství kopií tohoto oddílu v češtině.

Ruhi institut
Cali, Kolumbie
Email: instituto@ruhi.org
Webové stránky: www.ruhi.org

Správní rada vzdělávacího institutu
vzdelavaci.institut@bahai.cz
<https://www.bahai.cz>

Obsah

Několik myšlenek pro školitele	v
Duchovní dynamika postupu po stezce služby	1
Sloužit jako školitel kurzů institutu	35
Propagace umění na místní úrovni.....	133

Několik myšlenek pro školitele

Vytváření nové civilizace, prosperující jak materiálně, tak duchovně, vyžaduje stále větší schopnosti na straně jednotlivců, institucí a společenství čerpat ze společnosti budujících sil obsažených v Bahá'í učení. Posilování těchto schopností je primárním cílem hlavní posloupnosti kurzů Ruhi institutu. Vzhledy do různých rozměrů této schopnosti a do to, jak ji lze rozvíjet, čerpáme ze dvou hlavních zdrojů: z oceánu Bahá'u'lláhova zjevení a ze zkušeností získaných po celém světě, kdy rostoucímu počtu lidí je umožněno podílet se na jeho pokladech a nabízet jeho životodárnou vodu všem kolem sebe. Ti, kdo slouží jako školitelé kurzů, vnášejí do svého úsilí nejen znalosti, které získali studiem, ale také své zkušenosti, které získali při vykonávání skutků služby, které kurzy vytyčují – skutků služby, které se snaží uvést do chodu proces individuální a kolektivní transformace na místní úrovni. A v žádném okamžiku není jejich účast v tomto procesu důležitější než zde, v knize 7, kde školitel, když pomáhá ostatním ujmout se tohoto skutku služby, zapojí účastníky do zkoumání stezky, kterou díky tomu, že po ní neustále kráčí, dobře zná.

Toto zkoumání začíná zaměřením se na povahu duchovního růstu, který pramení ze služby – což je tématem prvního oddílu „Duchovní dynamika postupu na cestě služby“. Tento oddíl představuje řadu idejí, které účastníkům umožní zamyslet se nad procesem duchovní transformace, do kterého vstoupili, když rozpoznali Bahá'u'lláha a povstali, aby sloužili Jeho Věci a lidstvu: stav srdce, které je obráceno ke Slunci Pravdy; schopnost poznat Boha a odrážet Jeho vlastnosti, kterou je každý z nás obdařen; sílu lásky Boží, která prostupuje naše životy, a osvícení, kterého se nám dostává, když jsme poslušni Jeho příkazům; ujištění, které získáváme z Jeho poznání, a víru a jistotu, které nás pobízí k činu; pocit naděje, kterým se musí vyznačovat naše srdce, a toužebné přání dosáhnout Jeho záměru, které je musí pohánět; potřebu vynakládat úsilí a přinášet oběti; a stav radosti, který musí oživovat naše kroky.

Pro účastníky studium tohoto oddílu prohloubení jejich povědomí o konceptu, který je jim již dobře známý – že právě na poli služby je každý z nás schopen realizovat svůj Bohem daný potenciál a přispívat ke zlepšení společnosti. Na hlubší úrovni by měli dojít k pochopení toho, že vstupem do tohoto pole jsme pobídnuti ke stavu služebnosti, stavu, v němž se „bytí“ a „konání“ zcela slučují, stavu, který vyžaduje síly čistoty a poznání, víry a poslušnosti, naděje a toužebného přání, oběti a radosti. Kráčení po stezce služby v takovémto stavu vytváří dynamickou interakci mezi schopnostmi skrytými v lidské duši a mocnými silami, uvolněnými příchodem Bahá'u'lláhova zjevení. Jako začínající školitelé musí účastníci jít ještě dál a uvědomit si, že právě tato dynamika utváří naše vztahy, když společně kráčíme po této stezce, že posiluje naše odhodlání a rozšiřuje naše schopnosti individuálně i kolektivně

Po zamyšlení nad touto duchovní dynamikou dostanou účastníci příležitost prozkoumat, jak vzdělávací přístup Ruhi institutu a jeho kurzů umožňuje jednotlivcům postupovat po této stezce – toto zkoumání tvoří jádro následujícího oddílu s názvem „Sloužit jako školitel kurzů institutu“. 15. část tento přístup stručně popisuje, nastiňuje některé myšlenky, které vedly k jeho vývoji, a dotýká se některých jeho ústředních konceptů – usilování

o dvojí morální záměr, souběžné zapojení do studia a činnosti, posilování způsobilostí – konceptů, které tvoří základy obsahu kurzů a určují způsob, jakým se má po stezce služby kráčet. Následující části se pak postupně zabývají prvními šesti knihami hlavní posloupnosti ve snaze osvětlit pedagogické principy, jimiž se řídí učební plán, a pomoci účastníkům získat hlubší porozumění tomu, čeho se materiály snaží dosáhnout. Za tímto účelem se tyto klíčové části značně opírají o úvodní poznámky ke každé knize, “Několik myšlenek pro školitele”.

Při provázení účastníků touto ústřední částí oddílu by školitel neměl podceňovat její význam. Úryvky z úvodních poznámek a cvičení, která je doprovázejí, budou do jisté míry sloužit jako prostředek, jímž budou účastníci analyzovat obsah knih, které již prostudovali, a zamýšlet se nad skutky služby, k nimž knihy vybízejí. Ještě důležitější však je, aby si uvědomili některé charakteristické rysy, které odlišují vzdělávací proces, jenž si za svůj základní princip bere službu Věci a lidstvu. Zejména by si měli všimnout role, kterou v tomto procesu hraje podpora porozumění a rozvoj duchovních vlastností. Právě pozornost věnovaná tomu, aby tyto dva naléhavé požadavky šly ruku v ruce, odlišuje vzdělávací proces koncipovaný institutem od kurzů, které se úzce zaměřují na výcvik dovedností a předávají pouze znalosti a informace potřebné k provedení konkrétních úkolů.

Účastníci velmi brzy uvidí, jak je toto téma začleněno do diskuze o prvních šesti knihách, kterou se zabývají v 16. až 26. části, a školitel by měl být připraven jim pomoci pochopit, jak z něj vychází význam mnoha dalších charakteristických rysů vzdělávacího procesu. Mezi těmito rysy je několik takových, které by školitel měl mít obzvláště na paměti.

Nejprve by mělo být jasné, že život zasvěcený naplňování dvojího morálního záměru je životem, jehož středobodem je Bůh a Jeho zjevení. To je ve skutečnosti hlavní popud, který stojí za strukturou a obsahem posloupnosti kurzů – patrný již v knize 1. Tato kniha se věnuje tomu, aby v těch, kdo ji studují, probudila vědomí své skutečné identity – identity člověka, kdo kráčí po stezce služby – a začíná tím, že se účastníci soustředí na Posvátná písmena a na úsilí potřebné k tomu, aby jim porozuměli a uplatňovali je ve svém životě. Teprve v tomto světle pak nasměruje jejich pozornost k životu ducha a k posile, kterou jejich duše získávají modlitbou a rozmluvou s Ním. Lze si představit, že vzdělávací proces, který se snaží takto pozvednout uvědomění, je lépe vybaven k tomu, aby pomohl jednotlivcům utišit „naléhavé já“, než proces, který podporuje dlouhotrvající introspekci jako primární kanál pro uvolnění duchovních sil, které mají k dispozici.

Zadruhé by tyto části měly zdůraznit ústřední význam, který je v rámci vzdělávacího procesu přikládán budování kapacity. Je třeba si ostře uvědomovat, že tento proces se týká jak poznání – konkrétně poznání Bahá’u’lláhova zjevení, tak i praxe. Jeho účinnost při rozvíjení schopností totiž spočívá především v tom, že dokáže plně využít vzájemné interakce mezi těmito dvěma složkami: nové vhledy vznikají, když porozumění získané studiem je obohaceno ve světle praxe, a neustálé zapojení do skutků služby zvyšuje hlad po poznání a rozdmýchává touhu hledat vnitřní významy skryté v Písmech Víry. Právě důraz kladený na budování kapacity odlišuje vzdělávací proces od různých druhů snah o prohlubování vědomostí, které se v průběhu let objevily a které, ačkoli jsou samy o sobě prospěšné, se obecně zaměřují na studium Písma odděleně od činnosti. Zde se naopak usiluje o to osvojovat si znalosti v kontextu dvojího záměru: věnovat se vlastnímu duchovnímu a intelektuálnímu růstu a přispívat k transformaci společnosti. Tak se tedy rozvoj jednotlivce a pokrok kolektivu spojují do jednoho pohybu vpřed.

Zatřetí by toto zkoumání mělo objasnit povahu způsobilostí, které se rozvíjejí při kráčení po stezce služby – jak na sebe nejen navazují, ale jak jsou také vzájemně propojeny. Pojem „způsobilost“ byl účastníkům samozřejmě představen již v knize 2, kde byli povzbuzováni k rozvíjení své schopnosti navazovat a udržovat smysluplné a povznášející rozhovory. Prostřednictvím studia této knihy získali intuitivní pocit toho, co tento pojem znamená, a jejich chápání jeho významu se prohloubilo, když jim v knize 3 byla jako budoucím učitelům malých dětí poskytnuta pomoc při uchopení určitých základních vzdělávacích konceptů, při reflexi nad příslušnými duchovními vlastnostmi a postoji a při procvičování potřebných dovedností a schopností. Viděli také, jak studium každého z následujících kurzů přispělo k dalšímu zvýšení schopností, úměrnému rozšiřujícímu se rozsahu služby, do které se zapojili.

Nyní, jako začínající školitelé, budou mít poprvé příležitost výslovně se zamyslet nad pojmem „způsobilost“. Zde by si měli uvědomit, že rozvoj způsobilostí, jak je pojímán ve vzdělávacím procesu, zahrnuje posun v souboru vzájemně souvisejících přívlastků – v porozumění pojmům, v osvojování si duchovních vlastností, ve formování vhodných návyků a postojů a v zdokonalování určitých dovedností a schopností. Takové pojetí způsobilostí vyžaduje, aby účastníci rozlišovali mezi tímto pojmem, jak je zde použit, a tím, jak se používá v běžné řeči. Být schopen či způsobilý něco dělat může v běžné řeči znamenat cokoli, od pečení chleba až po vedení skupiny mladších mládežníků. Pojem nabývá svého zamýšleného významu pouze v případě toho druhého, neboť být způsobilý vést skupinu vyžaduje souhrn určitých vlastností z každé z výše uvedených kategorií. Při identifikaci skupin způsobilostí, jakož i oněch přívlastků, které jsou pro ně nejdůležitější, se Ruhi institut vyhnul jejich přesnému zmapování; již na počátku se rozhodl, že by to bylo kontraproduktivní. Domníval se, že pro vzdělávací proces bude dostačující uvědomit si potřebu rozvíjet nezbytné přívlastky takovým způsobem, který účastníkům umožní vykonávat stále složitější služby pro rozvoj jejich společenství.

Toto pak úzce souvisí s dalším bodem. Skutky služby, jimiž se zabývá hlavní posloupnost kurzů, plní dvě souběžné funkce: zatímco stále více rozvíjejí způsobilosti jednotlivce, zároveň zajišťují, že jeho úsilí přispívá k rozšiřování a posilování životaschopných modelů života společenství. V souladu s tím by první činnost na cestě služby – sdílení modliteb a reflexe nad nimi s ostatními, zejména s rodinami – neměla být odložena stranou, jakmile po prostudování knihy 1 získáte určité zkušenosti. Stejně tak byste neměli přestat navštěvovat domácnosti ve své vesnici nebo sousedství poté, co jste si procvičili prohlubování témat s rodinami, jak je navrhováno v knize 2. Jednotlivec, posílen energií rostoucího jádra oddaných přátel, nadále získává stále více zkušeností, přičemž se rozvíjí v odpovídajících způsobilostech, a tímto způsobem pomáhá utvářet strukturu cílevědomého společenství prostřednictvím neustálého nasazení a zralých zkušeností.

Pro školitele knihy 7 by výše uvedené myšlenky měly pomoci při facilitaci plodné diskuse o jádru druhého oddílu. Ačkoli je třeba věnovat dostatek času studiu příslušných částí, je třeba také mít na paměti, že se k nim účastníci budou pravděpodobně vracet znovu a znovu, jakmile se pustí do tohoto skutku služby. Samozřejmě, úvodní poznámky ke každé knize, „Několik myšlenek pro školitele“, budou samy o sobě tím nejdůležitějším zdrojem, když se budou snažit získat hlubší vhled do povahy vzdělávacího procesu, procesu, jehož plynulý chod bude tak rozhodujícím způsobem záviset na jejich přínosu.

V této souvislosti bude pro školitele užitečné mít na paměti celkovou strukturu oddílu a mít jasnou představu o tom, co těmto ústředním částem předchází a co na ně navazuje. Aby

se položily základy pro zkoumání prováděné v těchto částech, zabývá se první polovina oddílu dvěma zásadními tématy. 2. až 9. část se věnují tématu motivace a 10 až 14. část se zabývá tématem účasti.

Pokud jde o první z nich, tento oddíl naznačuje, že bez ohledu na to, jaké další faktory mohou hrát roli, je to právě porozumění, které je největším ze všech motivačních činitelů. V míře, v jaké je vzdělávací proces schopen pěstovat porozumění, se mu podaří čerpat z kořenů motivace, které leží hluboko v lidské duši. Pátá část obsahuje výňatek z úvodu ke knize 1, který popisuje účel jejího prvního oddílu „Porozumění Bahá’í písem“. Tímto způsobem vede začínajícího školitele k zamyšlení nad pojmem porozumění, konkrétně v souvislosti s Písmy jako zdrojem pravdivého poznání. Cvičení v tomto oddíle pomohou účastníkům ocenit různé roviny porozumění, které kurzy doufají rozvíjet, a bude důležité, aby tyto roviny měli na paměti, až se nakonec pustí do studia kurzů se skupinou přátel. To však neznamená, že bychom se měli pokoušet aplikovat diskutované myšlenky příliš úzce. Samotný Ruhi institut při úvahách o tom, jak může vzdělávací proces pěstovat porozumění, se vyhýbá jakémukoli šablonovitému přístupu. Místo toho vložil důvěru do potenciálu účastníků dosahovat stále většího pochopení nevyčerpatelného významu uloženého v Posvátném slově při tom, jak jej studují, jak se jej snaží uplatňovat ke zlepšení svého vlastního individuálního života i života svého společenství a jak nakonec dovolují, aby formovalo jejich myšlenky a činy.

Pokud jde o otázku „účasti“, jedná se o hluboký koncept, který tvoří základy celé posloupnosti kurzů. Koneckonců, jakýkoli vzdělávací proces, který se zabývá rozvíjením schopností budovat světovou civilizaci, jak ji koncipoval Bahá’u’lláh, Jehož učení je určeno celému lidstvu, musí nutně zaujmout přístup, jenž je svou povahou participativní. Desátá část pojednává o tom, co toto znamená pro dynamiku procesu učit-učit se, jak je v kurzech předvídána, a uvedeným bodům by měla být věnována náležitá pozornost. Kurzy jsou koncipovány tak, aby každý účastník mohl převzít odpovědnost za své vlastní učení se. Fiktivní rozhovory ve 12. a 14. části, které poukazují na některé důsledky tohoto participativního přístupu pro školitele, by měly přispět k lepšímu ocenění jednoduchosti, s jakou je třeba ke studiu těchto kurzů přistupovat. Měly by také zvyšovat povědomí o nebezpečích, která vyplývají z toho, když se používají techniky k dosažení požadované účasti a když se těmto technikám dá přednost před podstatou. Potíž nespočívá pouze v množství energie a prostředků, které lze vynaložit na hledání technik, ale především v tom, jak spoléhání se na ně snižuje účinnost studia při dosahování jeho hlavního cíle – prohloubení porozumění. A ačkoli je pravda, že některé jednoduché techniky mohou být pro konkrétní účely někdy užitečné, budoucí školitelé by si měli uvědomit, že v konečném důsledku to, co jim pomůže vytvořit nezbytnou dynamiku procesu učit-učit se, je jejich znalost obsahu kurzů, včetně skutků služby, které z nich vycházejí.

Poté, co se tento oddíl zabýval pojmem účasti v souvislosti se studiem jednotlivých kurzů, přechází přirozeně ke zkoumání hlavní posloupnosti ve výše zmíněných ústředních částech. Ve 27. části se pak krátce dotkne otázky kurzů, které se od hlavní posloupnosti odvětvují, než se věnuje systému jejich realizace. Mělo by být zřejmé, že tento systém není nahodilý. Tento systém, který se skládá ze tří základních prvků – učebního plánu, studijního kroužku a školitele –, odráží důležitý princip, jenž tvoří jádro vzdělávacího procesu a který platí stejně pro studium i pro praktickou činnost: jednotlivcům, kteří nesou konečnou odpovědnost za své vlastní učení se, musí být umožněno postupovat na cestě služby tempem a kroky, které odpovídají jejich osobním okolnostem.

Účastníci, kteří se mají stát budoucími školiteli, by si měli uvědomit, že flexibilita, která je tomuto systému vlastní, tento princip zohledňuje. Tato flexibilita se projevuje především ve způsobu fungování systému – například ve způsobu, jakým se vytvářejí studijní kroužky, v četnosti jejich setkání a v doplňkových formách výuky, které umožňují určitou variabilitu v

intenzitě studia. Účastníci, kteří se mají stát budoucími školiteli, by si měli uvědomit, že flexibilita, která je tomuto systému vlastní, tento princip zohledňuje. Tato flexibilita se projevuje především ve způsobu, jakým systém funguje – například ve způsobu, jakým se vytvářejí studijní kroužky, v četnosti jejich setkání a v doplňkových formách výuky, které umožňují určitou variabilitu v intenzitě studia. To však neznamená, že by se dala ignorovat základní logika posloupnosti kurzů. Občas mohou nastat specifické okolnosti, kdy se v reakci na momentální potřebu některá ta či ona kniha studuje jako samostatný kurz nebo se pořadí studia dočasně upraví. Leč schopnosti jednotlivců jsou budovány právě tím, že absolvují jednotlivé kurzy postupně. Tímto způsobem jsou studenti nejen schopni zvládat stále náročnější obsah a rozšiřovat své chápání konceptů na základě toho, co se naučili, ale jsou také schopni vykonávat náročnější skutky služby, protože na každém kroku na této stezce získávají praktické znalosti a poznatky nezbytné pro další pokrok.

Pokud jde o školitele, který hraje v celém vzdělávacím systému klíčovou roli, studium tohoto oddílu osvětlí vzájemně provázané vlastnosti, které tato služba vyžaduje: duchovní vlastnosti, postoje, dovednosti a schopnosti, z nichž čerpá při vedení skupiny kurzy, a to kromě hlubokého porozumění pojmům a principům, jimiž se řídí učební plán. V této souvislosti bude účastníkům připomenuto, že stejně jako u jakýchkoli jiných schopností se i ty, které jsou potřebné k tomu, aby mohli sloužit jako školitelé s čím dál větší efektivitou, budou rozvíjet postupem času prostřednictvím zkušeností. Budou rovněž povzbuzováni, aby využívali mnohé příležitosti, které se jim naskytou, k pravidelnému zamyšlení nad obsahem kurzů a k učení se ze zkušeností ostatních školitelů na retrospektivních setkáních pořádaných za tímto účelem. Aby si účastníci mohli lépe představit, co jejich účast na těchto setkáních obnáší, přináší část 32 až 35 fiktivní rozhovor mezi několika školiteli a koordinátorem institutu pro hlavní posloupnost kurzů. Jejich diskuse se týká především studia obsahu; lze však předpokládat, že takové setkání by mělo poskytnout i prostor pro sdílení poznatků získaných při snaze pomáhat jednotlivcům vykonávat skutky služby, k nimž se kurzy snaží rozvíjet jejich schopnosti

Zde stojí za zmínku ještě jedna myšlenka. Účastníci již od prvních stránek knihy tak či onak zahlédli povahu vzdělávacího procesu, jehož cílem je uvolňovat duchovní a intelektuální síly jednotlivce ve snaze naplnit dvojí morální záměr. Že důraz kladený na rozvoj způsobilosti na stezce služby nemalou měrou přispívá k morálnímu a duchovnímu posílení jednotlivců, bude účastníkům zřejmé, až se přiblíží ke konci tohoto oddílu. To, co by začínající lektori neměli přehlédnout – a co by mělo pohánět jejich budoucí snahy – je potenciál, který je tomuto procesu vlastní a který může vyvolat posun obyvatelstva směrem ke Světovému řádu, jak jej předjímal Bahá'u'lláh. Neboť teprve když jednotlivci šik po šiku spolu kráčí po společné cestě, navzájem se doprovázejí a podporují a zapojují nesčetné množství dalších, aby pozvedli svá společenství, uvolňují se duchovní síly v potřebném rozsahu a uvádí se do chodu dynamika pohybu.

Třetí oddíl knihy 7 navazuje přirozeně na druhý. Tento relativně krátký oddíl s názvem „Propagace umění na místní úrovni“ vychází z poznatků, které účastníci získali o vzdělávacím procesu, a zkoumá, jakou roli může mít umělecká činnost při zkvalitňování tohoto procesu a při posilování modelů života společenství, které z něj vyplývají. Nyní budou účastníci již dobře rozumět tomu, že tyto dvě oblasti jsou úzce propojené, a chápat, že zejména v kontextu vzdělávacího procesu kolektivní snahy, jako jsou kampaně institutu a tábory, poskytují široký prostor pro využití umění v různých formách – hudba, vyprávění příběhů, divadlo a řemesla. Než se účastníci podívají na tyto jednotlivé umělecké formy podrobněji, zamyslí se nad několika citáty z Písem, které hovoří o povaze uměleckých snah a jejich schopnosti probudit v lidské duši sílu přitažlivosti ke kráse. Impuls propagovat umění na místní úrovni je jedním z projevů této mocné síly, která je v konečném důsledku pouze odrazem síly přitažlivosti ke kráse, jež vyzařuje ze Zjevení Bahá'u'lláha, před „před jasem Jehož slávy sama podstata krásy

nevyhnutelně zbledne a zvadne“. Je to tedy ve Slově Božím, které On zjevil pro obnovu lidstva, kde musíme hledat standard pro umělecké vyjádření, a to jak při povznášení lidského ducha, tak při vytváření kultury formované učním Víry.

Duchovní dynamika postupu po stezce služby

Cíl

Získat větší povědomí o duchovní dynamice
kráčení po stezce služby Věci a porozumění silám, které
přitom působí

1. ČÁST

Jako ostatní, kteří začínají studovat knihu 7, jste již měli příležitost projít předchozími šesti knihami Ruhi institutu. Vaše účast na procesu institutu, jak již bylo zmíněno, lze popsat jako kráčení po stezce služby. S tím, jak budete po této stezce postupovat, budete duchovně růst a zlepšovat si schopnosti potřebné k tomu, abyste mohli přispívat k pokroku svého společenství, přičemž se budete zapojovat do stále složitějších oblastí činnosti. Vědomí si radosti, která vyplývá z kráčení po stezce cestě služby, chcete nyní pomáhat ostatním, kteří jsou dychtiví vydat se na stejnou stezku. Pokud chcete být efektivnější, bude důležité, abyste se často zamýšleli nad povahou duchovního růstu – růstu, který je tak úzce spjat s uvolňováním schopnosti sloužit Věci a lidstvu. Tento oddíl vám v tomto zamyšlení chce pomoci.

2. ČÁST

Na této pozemské úrovni existence se snažíme rozvíjet duchovní vlastnosti, které potenciálně máme. Způsob, jakým máme duchovní vlastnosti, se zásadně liší od způsobu, jakým vlastníme hmotné věci. Když zrcadlo odráží slunce, tak v jistém smyslu má obraz slunce. Ale slunce ve skutečnosti v zrcadle není. Naše duchovní vlastnosti jsou dary od Boha, jež dostáváme, když k Němu obracíme zrcadla svých srdcí. Avšak v srdcích, která jsou zakryta a zatemněna prachem a nečistotami tohoto světa, se božské vlastnosti odrážejí jen matně. Je tedy vhodné, aby první pasáž, kterou budeme v tomto oddílu studovat a která se snaží prozkoumat podstatu duchovního růstu, byla pasáž zdůrazňující, jak důležité je vyleštit zrcadlo srdce. ‘Abdu’l-Bahá praví:

„Tou nejdůležitější věcí je snažit se vyleštit zrcadla srdcí, aby se stala osvícenými a přijímala božské světlo. Jedno srdce může mít schopnost vyleštěného zrcadla; jiné může pokrývat a zatemňovat prach a nečistota tohoto světa. Třebaže na obě zrcadla září stejné Slunce, v zrcadle, které je vyleštěné, čisté a posvěcené, můžete spatřit Slunce ve vší dokonalosti, slávě a moci, jak odhaluje svou majestátnost a záři; avšak zrcadlo, jež pokrývá rez a je zastřené, nemá schopnost odrážet, ačkoli pokud jde o samotné Slunce, tak to na ně svítí stále a v nezmenšené míře. Pročež je naší povinností snažit se vyleštit zrcadla svých srdcí, abychom se stali odraznými plochami onoho světla a příjemci božských darů, které se jejich prostřednictvím plně projeví.“¹

1. Dokončete následující věty:

- a. Měli bychom _____ zrcadla svých srdcí, aby se _____
a _____ božské _____.
- b. Jedno srdce může _____ schopnost _____ zrcadla; jiné
může _____ a _____ a
_____ tohoto světa.

- c. Stejné Slunce _____ na _____ zrcadla, na to vyleštěné i na to zakryté a zatemněné prachem a nečistotami tohoto světa.
- d. V zrcadle, které je vyleštěné, _____ a _____ můžeme spatřit Slunce ve vší _____, _____ a _____, jak odhaluje svou _____ a _____.
- e. Zrcadlo, jež _____ a je _____, nemá _____.
- f. Pročež je naší povinností snažit se vyleštit zrcadla svých srdcí, abychom se stali _____ božského světla a _____ božských _____ které se jejich prostřednictvím plně _____.

2. Rozhodněte, zda jsou následující tvrzení pravdivá:

- _____ Vyleštěné zrcadlo odráží světlo fyzického slunce.
- _____ Zrcadlo, které pokrývá rez a je zastřené, neodráží světlo fyzického slunce.
- _____ Slunce pravdy září na čistá srdce.
- _____ Slunce pravdy září na srdce zatemněná prachem a nečistotami tohoto světa.
- _____ Čistá srdce odráží světlo Slunce pravdy.
- _____ Srdce zatemněná prachem a nečistotami tohoto světa odráží světlo Slunce pravdy.

3. Rozhodněte, které z následujících bodů jsou „prachem a nečistotami“ tohoto světa:

_____ připoutání k pozemským statkům	_____ sebeláska
_____ láska k lidstvu	_____ znalosti
_____ chamtivost	_____ milování luxusu
_____ závist	_____ arogance

4. Rozhodněte, které z následujících bodů nám pomáhají „vyleštit zrcadlo svého srdce“:

_____ radost	_____ dávat přednost ostatním před sebou
_____ víra	_____ láska k lidstvu
_____ laskavost	_____ láska k Bohu
_____ znalosti	_____ modlitba
_____ soupeření s ostatními	_____ dobré skutky

_____ přemýšlení o nedokonalostech _____ studium Tvořivého slova
ostatních

5. Aby se prach a nečistoty tohoto světa neusazovaly na zrcadlech našich srdcí, musíme neustále vyvíjet úsilí. Rozhodněte, zda jsou následující tvrzení pravdivá:

_____ Modlitba sama vyleští zrcadla našich srdcí.
_____ Dobré skutky samy vyleští zrcadla našich srdcí.
_____ Modlitby spolu s dobrými skutky vyleští zrcadla našich srdcí, protože přitahují Boží dary.
_____ Zrcadla našich srdcí můžeme vyleštit pouze prostřednictvím Boží štědrosti.
_____ Je možné ztratit čistotu srdce.
_____ V určitém okamžiku našeho života úkol leštit zrcadlo svého srdce končí.

6. Odpovězte na následující otázky:

a. Co je účelem čistého srdce? _____

b. Čeho může dosáhnout srdce, které není čisté? _____

c. Jaký je stav srdce, které není obráceno ke Slunci pravdy? _____

7. S ostatními členy své skupiny prodiskutujte následující otázku: Jak se někdo, kdo kráčí po stezce služby, může chránit před prachem a nečistotami tohoto světa?

8. Naučte se následující citát nazpaměť:

„Všechna chvála a sláva budiž Bohu, Jenž silou Své moci vyvedl Své stvoření z nahoty nebytí a oděl je pláštěm života. Ze všech stvořených věcí si pro Svou obzvláštní přízeň zvolil čistou, drahokamu podobnou skutečnost člověka a vložil do ní jedinečnou schopnost Jej poznat a zrcadlit velikost Jeho slávy. Toto dvojí vyznamenání člověku udělené zbavilo jeho srdce sněti všech marnivých žádostí a učinilo jej hodným roucha, jímž ho Stvořitel ráčil odít. Posloužilo k záchraně jeho duše před bídou nevědomosti.“²

3. ČÁST

Každý z nás byl obdařen schopností poznat Boha a odrážet Jeho jména a přídomy. Byli jsme také obdařeni nespočetnými dalšími potenciálními schopnostmi. Míra schopností však není u všech stejná a Bůh od nás nebude vyžadovat to, co naše schopnosti přesahuje. To, co se od nás vyžaduje, je maximálně rozvíjet to, co potenciálně máme. Bahá'u'lláh praví:

„... jsem v každém z vás zdokonalil Své stvoření, aby se lidem zjevila znamenitost Mého díla ve své plnosti. Z toho pak plyne, že každý člověk jest a bude schopen sám ocenit Krásu Boha, Oslavovaného. Kdyby takovou schopností obdařen nebyl, jak by mohl býti volán k zodpovědnosti za své selhání?“³

Abychom si mohli osvojit božské přídomy, musíme si být vědomi vysokého duchovního postavení, které Bůh určil pro každého z nás, a neustále se k němu přibližovat. Naše srdce musí být přitahována k pravé kráse, kráse Přeslavného. To je ten dokonalý vzor, který má vést naše myšlenky a činy; neměli bychom se spokojovat s průměrností. Život podle měřítek dnešní společnosti nás do průměrnosti ukolébává. Mnoho lidí si myslí, že znamenitosti lze dosáhnout soutěžením s ostatními. Ve skutečnosti nás však soupeření ještě více zaplétá do pastí vnějších odznaků^a tohoto světa. Silou, která nás žene ke znamenitosti, by měla být naše vroucí touha dosáhnout toho, co pro nás Bůh velkoryse určil. Usilovat o znamenitost znamená usilovat o plné rozvinutí potenciálu, kterým jsme byli obdařeni. Shoghi Effendi nám říká, že ti, již touží se přiblížit k Bohu,

„by se neměli dívat na zpustlý stav společnosti, v níž žijí, ani na důkazy mravního úpadku a frivolního chování, kterým se lidé kolem nich projevují. Neměli by se spokojit pouze s relativní význačností a znamenitostí. Spíše by měli svůj zrak upírat ke vznešenějším výšinám tím, že si za svůj nejvyšší cíl dají rady a nabádání Pera slávy. Pak si snadno uvědomí, jak nespočetná jsou stádia, jimiž ještě zbývá projít, a jak daleko leží vytoužený cíl – cíl, jímž není nic jiného než příkladné ztělesňování nebeských mravů a ctností.“⁴

1. Na základě prvního citátu výše se na chvíli zamysleme nad konceptem “schopností”. Rozhodněte, která z následujících tvrzení jsou pravdivá:

- _____ Všichni lidé mají schopnost poznat Boha a odrážet Jeho jména a přídomy.
- _____ Důvodem, proč někteří odmítnou Projev Boží, je to, že jim chybí schopnost poznat Boha a ocenit Jeho krásu.
- _____ Nelaskavý člověk nemá schopnost být laskavý.
- _____ Člověk, který byl vychován k nepoctivosti, nemá schopnost být poctivý.
- _____ Je možné znát schopnosti ostatních.
- _____ Každý z nás zná své vlastní schopnosti.
- _____ Pouze Bůh ví, jaké schopnosti každý z nás má.

^a Pozn. překladatele: Termínem „odznaky tohoto světa“ (v angličtině „trappings of this world“) jsou míněny charakteristické či symbolické znaky moci, společenského postavení a dalších světských věcí.

_____ Svůj potenciál rozvíjíme pouze vlastním úsilím.

_____ Svůj potenciál rozvíjíme díky milosti Boží, když se snažíme očistit svá srdce a přispívat k transformaci společnosti.

2. Nyní, když jsme se trochu zamysleli nad pojmem „schopnosti“, můžeme prozkoumat související pojem „znamenitost“, abychom získali další poznatky o povaze duchovního růstu. Abychom tak mohli učinit, zaměříme se v tomto a několika následujících cvičeních na druhý výše uvedený citát. Doplňte následující věty:

- a. Shoghi Effendi nám říká, abychom se nedívali na

– _____
– _____

- b. Neměli bychom se spokojovat s

– relativní _____
– relativní _____

- c. Místo abychom se spokojili s relativní znamenitostí, měli bychom _____

d. Svůj zrak bychom měli upírat na vznešenější výšiny tím, že _____

- e. Když si za svůj nejvyšší cíl dáme rady Boha, uvědomíme si _____

3. Abychom se mohli povznést nad zpustlý stav společnosti, potřebujeme si rozvíjet nebeskou morálku a ctnosti. Níže jsou uvedeny některé příklady poměrů ve společnosti. Pro každý vyberte jednu nebo více z následujících vlastností, které proti němu přímo bojují:

cudnost, poslušnost Božím zákonům, všeobjímající láska, poctivost,
odpoutání, morální bezúhonnost, pochopení, spravedlnost, pokora

Útlak: _____

Materialismus: _____

Bezpráví: _____

Mravní laxnost: _____

Korupce: _____

Předsudky: _____

Arogance: _____

Nenávist: _____

Honba za pomýlenými radostmi: _____

4. Jaké jsou některé postoje a zvyky, které nás chrání před frivolním chováním? _____

5. První níže uvedený sloupec uvádí některé příklady relativní znamenitosti a druhý příklady pravé znamenitosti. Přiřaďte příklady relativní znamenitosti k příkladům pravé znamenitosti.

_____ Studovat pilně, abychom se dostali před ostatní studenty ve třídě	a. Vždy a za všech okolností jednat bezúhonně
_____ Dát do fondu něco z peněz, které nám zůstaly po zaplacení měsíčních výdajů a potom, co jsme si stranou odložili něco na zábavu.	b. Snažit se plně porozumět předmětům, které ve škole studujeme
_____ Nedělat něco špatného, protože si myslíme, že nás mohou chytit	c. Cítit překypující lásku a respekt k celému
_____ S lidmi jiné rasy a z jiné společenské třídy jednat s tolerancí	d. Aktivně prosazovat blaho našich bližních
_____ Nikomu nezpůsobit újmu	e. Štědře a obětavě přispívat do fondu

6. Se členy své skupiny se pobavte o následujících otázkách:

- Proč bychom se neměli spokojovat s „relativní význačností a znamenitostí“?
- Jaké by mělo být naše měřítko znamenitosti?
- Někteří lidé si myslí, že soutěživost je jediným způsobem, jak dosáhnout znamenitosti. Ve Skrytých slovech nám Bahá'u'lláh říká: „Ze všech lidí jest nejnedbalejší ten, jenž se marně pře a snaží se vyvýšit nad svého bratra.“ Jak si myslíte, že je možné dosáhnout znamenitosti, pokud ne soutěživostí?
- Snaha o nabytí znamenitosti vyžaduje, abychom se snažili rozvíjet si své schopnosti do co nejúplnější míry. Můžeme kdy předpokládat, že jsme dosáhli svého cíle „příkladného ztělesňování nebeských mravů a ctností“?

4. ČÁST

Lidské srdce bylo stvořeno, aby milovalo. Je v jeho přirozenosti, aby bylo k něčemu připoutáno. Nemá-li být připoutáno k pozemským věcem a má-li být s to odrážet světlo Boží, musí být připoutáno k Bohu. Existuje mnoho způsobů, jak vyjádřit lásku. Milujeme své rodiny, přátele, společenství a svou zemi. Všechny tyto formy lásky jsou však omezené. Jedinou neomezenou láskou je láska Boží. Jeho láska je všeobjímající. Když jsou naše srdce čistá a odrážejí Jeho lásku, projevujeme neomezenou a nesobeckou lásku k celému lidskému rodu. Pokud naše láska k druhým není osvícena neomezenou láskou Boží, může nabýt nežádoucích vlastností jako je žárlivost, panovačnost a předsudky.

Existuje jedna velmi důležitá vlastnost lásky, kterou musíme všichni pochopit. Lásku vždy provází strach. To neznamena, že se bojíme těch, které milujeme. Čeho se bojíme, je buď ztráta našich milovaných nebo ztráta jejich lásky. Tedy společně s láskou Boží musíme mít též ve svých srdcích i bázeň Boží – bázeň, že naše činy, naše provinění zabrání lásce Boží, aby nás dosáhla. To neznamena, že naše činy zabrání Bohu, aby nás miloval, jelikož Jeho láska je nekonečná a nikdy se nepřestává snášet na lidstvo jako déšť. Ale věci, které děláme, se mohou stát překážkami, jež znemožní, aby se k nám Jeho láska dostala. Bahá'u'lláh ve Skrytých slovech uvádí:

„Ó synu bytí! Miluj Mne, abych Já mohl milovat tebe. Jestliže Mne milovat nebudeš, Má láska tě na žádný způsob nemůže dosáhnout. To věz, ó služebníku.“⁵

Rozvoj duchovních vlastností je zcela závislý jak na lásce Boží, tak na bázni Boží. Mnoho úryvků z Písem nám pomáhá tyto dvě základní síly našeho duchovního života lépe pochopit.

„Poněvadž láska Boží a duchovní přitažlivost omývají a očišťují lidské srdce a odívají a okrašlují jej neposkvrněným rouchem svatosti. A jakmile srdce zcela přilne k Pánu a zaváže se slibem k Požehnané dokonalosti, bude pak milost Boží odhalena.“

Tato láska není láskou těla, ale plně láskou duše. A ty duše, jejichž niterné bytí je osvíceno láskou Boží, jsou jako šířící se paprsky světla a třpytí se jako hvězdy svatosti na jasné a křišťálové obloze. Jelikož pravá láska, opravdová láska, je láska k Bohu, je tudíž posvěcena nad veškeré spekulace a představy lidí.“⁶

Bahá'u'lláh říká:

„Kdo se v tento Den snaží pomáhat Bohu, necht' zavře oči před vším, co vlastní, a otevře je pro věci Boží. Necht' se přestane zaobírat sám sebou a vlastním prospěchem a zajímá se o to, co povznese nadevše podmanivé jméno Všemocného. Své srdce by měl očistit ode všech zlovolných vášní a nečistých tužeb, neb bázeň Boží jest zbrání, jež mu může přinést vítězství, hlavním nástrojem, s jehož pomocí může dojít ke svému cíli. Bázeň Boží jest štítem, který chrání Jeho Věc, záštitou, která umožňuje Jeho lidu dobýt vítězství. Je to míra, již nemůže snížit žádný člověk, síla, které se nemůže rovnat žádná moc. S její pomocí a se svolením Pána zástupů jsou ti, kdož se přiblížili Bohu, schopni podmanit si a dobýt citadely lidských srdcí.“⁷

1. Doplňte následující věty:

- a. Pokud nebudeme _____ Boha, Jeho láska nás na žádný způsob _____.
- b. Láska Boží a duchovní přitažlivost _____ a _____ lidské srdce.
- c. Jakmile lidské srdce zcela _____ k Pánu a _____ slibem k Požehnané dokonalosti, bude pak _____ Boží odhalena.
- d. Tato láska není _____, ale plně _____.
- e. Ty duše, jejichž niterné bytí je _____ láskou Boží, jsou jako šířící se paprsky _____.
- f. Ty duše, jejichž niterné bytí je osvětleno láskou Boží, _____ jako _____ na jasné a křišťálové obloze.
- g. Jelikož _____ láska, _____ láska, je láska k _____, je tudíž posvěcena nad _____ a _____ lidí.

2. Odpovězte na následující otázky:

- a. Co omývá a očišťuje lidské srdce? _____

- b. Jakou podmínku musí srdce splnit, aby přitahovalo Boží milost? _____

- c. Je láska Boží tělesným nebo duchovním stavem? _____
- d. Čím se staneme, když jsou naše duše osvětleny láskou Boží? _____

- e. Co je to pravá láska? _____

3. Se členy své skupiny prodiskutujte následující otázku: Jak ti, jejichž niterné bytí je osvětleno láskou Boží, kteří se třpytí jako hvězdy svatosti na jasné a křišťálové obloze, ovlivňují lidi kolem sebe?

4. Všechny projevy lásky jsou omezené, pokud nejsou osvětleny všeobjímající neomezenou láskou Boží. Za použití slov uvedených níže napište věty, které tuto myšlenku vyjadřují. Na pomoc uvádíme několik příkladů.

Radost Láska Boží přináší našim srdcím radost.

Svoboda	<u>Zdrojem naší pravé svobody je láska Boží a to, že jsme Mu</u> <u>zavázání slibem.</u>
Chamtivost	<u>Láska ke světským věcem může vést k chamtivosti.</u>
Žárlivost	<u>Pokud není naše láska k přátelům osvícená láskou Boží, může</u> <u>vést k žárlivosti.</u>
Světlo	_____
Smutek	_____
Zklamání	_____
Život	_____
Vášeň	_____
Touha	_____
Milost	_____
Představy	_____
Panovačnost	_____
Bázeň	_____
Milosrdenství	_____
Soucítí	_____
Svatost	_____
Předsudky	_____
Spravedlnost	_____
Poznání	_____
Odvaha	_____

5. Doplňte následující věty:

- a. Bázeň Boží jest _____, jež nám může přinést vítězství, pokud se budeme v tento Den snažit pomáhat Bohu.
- b. Bázeň Boží jest _____, s jehož pomocí můžeme dojít ke svému cíli.
- c. Bázeň Boží jest _____, který chrání Jeho Věc.
- d. Bázeň Boží jest _____, která umožňuje Jeho lidu dobýt vítězství.
- e. Bázeň Boží jest _____, již nemůže snížit žádný člověk.
- f. Bázeň Boží jest _____, které se nemůže rovnat žádná moc.
- g. Bázeň Boží pomáhá těm, kdož se přiblížili k Bohu, aby byli schopni _____ a _____ srdcí lidí světa.

6. Ve své skupině se pobavte o následujících otázkách:
- a. Proč je při rozvoji duchovních vlastností důležitá láska Boží?
 - b. Proč je při rozvoji duchovních vlastností důležitá bázeň Boží?
7. Následující citát se naučte nazpaměť:

„Hledající, když se ponoří do oceánu lásky Boží, bude poháněn intenzivní touhou a povstane, aby vykonal Boží zákony.“⁸

5. ČÁST

Láska k Bohu je motivující silou, která nás pobízí kráčet po stezce služby Jeho Věci. Každý krok, který na této cestě učiníme, zvyšuje naši lásku k Němu. A s každým krokem se zrcadla našich srdcí stávají vyleštěnějšími a my dále rozvíjíme své duchovní vlastnosti. To, co osvětluje naše myšlenky a vede naše činy na této stezce, je Zákon Boží. Pokud nebudeme poslouchat Jeho zákony, ocitneme se ve temnotě a zabloudíme. V Kitáb-i-Aqdas Bahá'u'lláh hovoří o naší dvojí povinnosti poznat Boží Projev a následovat Jeho příkazy takto:

„První povinností již Bůh předeepsal Svým služebníkům, jest rozpoznání Toho, jenž jest Rozbřesk Jeho Zjevení a Zřídlo Jeho zákonů, jenž zastupuje Božství jak v Království Jeho Věci, tak ve světě stvoření. Kdokoli splní tuto povinnost, dosáhl všeho dobra; a kdokoli jest o ni připraven, zbloudil, i kdyby konal jen spravedlivé skutky. Patří se, aby každý, jenž dospěje k tomuto nejvznešenějšímu postavení, k tomuto vrcholku všepřesahující slávy, dodržoval všechna nařízení Toho, jenž jest Touha světa. Tyto dvě povinnosti jsou neoddělitelné. Jedna bez druhé není přijatelná. Tak to určil Zdroj Božského vnuknutí.“⁹

Ohledně zákonů Božích nám Bahá'u'lláh říká:

„Ó národy světa! Bud'te si jisty, že Má přikázání jsou mezi Mými služebníky lampami Mé milující prozřetelnosti a klíči Mého milosrdenství k Mým tvorům.“¹⁰

V jedné ze Svých desek praví:

„Zákony Boží jsou vskutku jako oceán a děti lidí jako ryby, kéž by to jen věděly.“¹¹

Bahá'u'lláh dále prohlašuje:

„Vpravdě, Jeho nařízení představují nejmocnější pevnost pro ochranu světa a jeho obyvatel – jsou světlem pro ty, kteří uznali a rozpoznali pravdu, a ohněm pro ty, kteří se od ní odvrátili a popřeli ji.“¹²

„Rci: Při Bohu! Jeho zákon jest vám pevností, kéž byste jen porozuměli.“¹³

Odkazem na Kitáb-i-Aqdas, který obsahuje zákony a nařízení Jeho zřízení, nás nabádá:

„Rci: Přidržte se jí^b, ó lidé, a dodržujte to, co v ní bylo sesláno z podivuhodných nařízení vašeho Pána, Odpouštějícího, Štědře poskytujícího. Vpravdě vám to bude ku prospěchu v tomto světě i v příštím a očistí vás ode všeho, co vám nepřísluší.“¹⁴

A v jednom z Jeho Písem se dočteme:

„Boží nařízení byla seslána z nebe Jeho nejdůstojnějšího Zjevení. Všichni je musejí úzkostlivě dodržovat. Na nich vždy záležely a nepřestanou záležet výtečnost člověka, jeho pravý rozkvět a jeho konečné vítězství. Kdo zachovává přikázání Boží, dosáhne věčné blaženosti.“¹⁵

1. Výše uvedené citáty naznačují, že:

- _____ Naši první povinností je rozpoznat Projev Boží.
- _____ Poté, co Jej rozpoznáme, je naší další povinností Jej poslouchat.
- _____ Rozpoznání Projevu Božího je důležitější než poslušnost Jeho zákonům.
- _____ Poslušnost zákonům je důležitější než rozpoznání Projevu Božího.
- _____ Rozpoznání Projevu Božího a poslušnost Jeho zákonům jsou stejně důležité; ani jedno není bez toho druhého přijatelné.
- _____ Bůh nám dal zákony, protože nás miluje.
- _____ Bůh nám dal zákony, abychom se Jej báli.
- _____ Boží zákony bychom měli poslouchat ze strachu z trestu.
- _____ Boží zákony bychom měli poslouchat, protože Jej milujeme.
- _____ Boží zákony bychom měli poslouchat, abychom získali Jeho milosrdenství.
- _____ Bůh miluje pouze ty, kteří Jej poslouchají.
- _____ Ti, kteří poslouchají Boha, otevrou svá srdce, aby přijali Jeho lásku.
- _____ Nemůžeme žít mimo oceán Božích zákonů.

2. V citátech výše je zákon Boží popsán jako

- _____ milující prozřetelnosti Boží.
- klíče Božího _____ .
- _____ , do něhož jsou všichni lidé ponořeni.
- nejmocnější pevnost pro _____ a _____ národů.

^b Pozn. překl.: Přidržte se jí = Nejsvětější knihy

– _____ pro ty, kteří uznali a rozpoznali pravdu, a _____ pro ty, kteří se od ní odvrátili a popřeli ji.

– _____ nám.

3. Níže jsou uvedeny dva příklady Božích zákonů a nařízení. Napište za ně některé další. Jak nám to, když se na každý z nich podíváme ve světle výše uvedených vět, pomáhá lépe pochopit jejich význam pro náš život a zvýšit účinnost našich snah na stezce služby?

Číst a rozjímat na Slovem Božím každého rána a večera

Modlit se každý den povinnou modlitbu

4. Co to znamená, být poslušným služebníkem Božím?

_____ Neustále zpochybňovat moudrost toho, co Bůh ustanovil

_____ Neustále protestovat proti rozhodnutím Bahá'í institucí nebo je ignorovat

_____ Slepě následovat ostatní služebníky Boží

_____ Hledat pravdu s úmyslem ji přijmout a žít podle ní

_____ Kráčet po Božích cestách pevnými kroky

_____ Snažit se sladit své myšlenky a činy s Božím učením

_____ Radostně dodržovat zákon Boží a velebit Jeho slovo

_____ Být pevní ve věrnosti Božím zákonům, bez ohledu na okolnosti.

_____ Nezabývat se svými slabostmi a křehkostí, vkládat veškerou důvěru a jistotu v Boží milost a štědrost.

5. Naučte se následující úryvek z Kitáb-i-Aqdas nazpaměť, pokud jste tak již neučinili někdy dříve:

**„Jazyk Mé moci oslovil z nebe Mé všemocné slávy Mé stvoření těmito slovy:
,Dodržujte Má přikázání z lásky k Mé krásě.““¹⁶**

6. ČÁST

Rozpoznání Projevu Božího nám otevře oči. Poznáme, co přispívá k našemu povznesení a co vede k našemu ponížení. Při studiu zjevení, které nám Projev přinesl, si uvědomujeme Boží záměr pro lidstvo. Ve všem vidíme znamení Jeho moci a Jeho nevyzpytatelné moudrosti. Znalosti, které získáváme skrze Projev Boží, a láska, kterou k Němu cítíme, nám dávají ujištění. Naše srdce již nejsou váhavá a nechvějí se.

Jak pokorně kráčíme po cestě služby, rosteme ve víře a jistotě. A jak se zvyšuje míra naší víry, zvětšuje se odpovídajícím způsobem i naše schopnost přijímat Boží dary a rozvíjet své duchovní vlastnosti. Svůj zrak obrácíme k Slunci pravdy a neustále přijímáme osvětlení. Je to tak, že každý čin na této stezce je podnikán s vědomým poznáním – poznáním Boha, Jeho zjevení a Jeho záměru pro lidstvo. Právě toto se rozumí pod pojme víra. ‘Abdu’l-Bahá praví:

„Ačkoliv člověk spravedlivého jednání jest před Božím svatým prahem potěšující a přijatelný, činy by měly vycházet z poznání. Jakkoli může být dílo slepého muže jedinečné a nádherné, on sám jej nemůže vidět. Jak těžce pracují některá zvířata pro člověka, jaká břemena pro něj nesou, jak velmi přispívají k jeho klidu a pohodlí; a přesto, protože si toho nejsou vědomy, nedostávají za všechnu tu námahu žádnou odměnu. Mraky dávají řinout svým darům, rostlinám a květinám poskytují potravu a pláním a prériím, lesům a zahradám dodávají zelenou svěžest a kouzlo; a přesto, nevědomi si výsledků a plodů své vláky, nezískávají žádnou chválu ani čest, ani si nevyslouží vděčnost a pochvalu žádného člověka. Lampa dává světlo, ale poněvadž si to neuvědomuje, nikdo jí za to není zavázán. Krom toho, člověk spravedlivých činů a dobrého chování se jistě obrátí ke Světlu, ať už jej spatří z jakékoli strany. Jedná se o to, že víra zahrnuje znalosti i konání dobrých skutků.“¹⁷

Bahá’u’lláh nás nabádá:

„Rci: Ó lidé! Neodepírejte si milost Boží a Jeho milosrdenství. ... To On vašim očím odhalil poklady Svého poznání a dal vám vystoupit do nebe jistoty – jistoty Své neodolatelné, nevyvratitelné a nejvznešenější Víry.“¹⁸

„Odějte se, ó lidé, do šatu jistoty, ať vás zaštití před šípy přeludů planých a představ marných a vy se můžete počítat mezi věrné v těchto dnech – dnech, kdy nikdo nemůže dosáhnout jistoty ani docílit stálosti ve Věci Boží jinak než tím, že se zřekne toho, co jest běžné mezi lidmi, a obrátí se ke Kráse této posvátné a zářivé.“¹⁹

1. Doplňte následující věty na základě prvního citátu výše:

- a. Dílo slepého muže může být jedinečné a nádherné, ale _____

- b. Některá zvířata těžce pracují pro člověka, nesou břemena a přispívají k jeho klidu a pohodlí, ale _____

- c. Mraky dávají řínout svým darům, rostlinám a květinám poskytují potravu a pláním a prériím, lesům a zahradám dodávají zelenou svěžest a kouzlo; ale _____

- d. Lampa dává světlo, ale _____

- e. Člověk koná spravedlivé činy, ale jeho činy by měly vycházet z _____
2. Nyní dokončete následující věty s odvoláním na další dva citáty:
- a. Neměli bychom si odepírat _____ .
- b. Bůh našim očím odhalil _____ a dal nám
 _____ — jistoty Svě _____
 _____ , _____ , a _____ .
- c. Měli bychom se _____ šatem _____ , ať nás _____
 před šípy _____ a _____ .
- d. V těchto dnech, kdy nikdo nemůže dosáhnout _____ ani docílit
 _____ ve Věci Boží jinak než tím, že _____ toho, co jest
 běžné mezi lidmi, a _____ ke Kráse této posvátné a zářivé.
3. Pro každé z níže uvedených slov napište větu, která obsahuje slovo „víra“. Jako pomůcka je uveden příklad.
Neoblomný	<u>Jeho víra ve Smlouvu byla jako hora; byla neoblomná.</u>
Bezvýhradný	_____
Vitalita	_____
Pevný	_____
Zvyšovat	_____
Nově probuzený	_____
Pravý	_____
Neochvějný	_____
Nepochybný	_____
Ryzí	_____
Neotřesitelný	_____
4. Rozhodněte, zda jsou následující tvrzení pravdivá:

- _____ Zdrojem víry je poznání Boha a rozpoznání Jeho Projevu.
- _____ Víra v Bahá'u'lláha znamená poslušnosti Jeho příkazům.
- _____ Pokud má člověk víru v Projev Boží, bude vždy poslouchat Jeho příkazy.
- _____ Mít víru znamená nikdy se na nic neptat.
- _____ Víra se zvětšuje s tím, jak se zvětšuje lidské poznání Boha.
- _____ Víra se zvětšuje, když člověk jedná v souladu s učením Projevu Božího.
- _____ Mít neochvějnou víru je totéž jako být fanatický.
- _____ Víra není něco, co by člověk mohl ztratit.
- _____ Pokud máme víru, nikdy nebudeme pochybovat o svém vlastním chápání učení.
- _____ Pokud máme víru, nikdy nebudeme pochybovat o pravdivosti učení Božího Projevu.
- _____ Znat pravdu zjevení a rozpakovat se jednat podle ní je projevem slabé víry.
- _____ Přirozeně procházíme stádií pochybností, abychom dosáhli stavu jistoty.
- _____ Jak rosteme ve víře, jsme schopni opustit plané přeludy a marné představy.
- _____ Dosáhnout stavu jistoty v pravdu Božího zjevení vyžaduje víru.

5. Napište si několik věcí, kterými jste jisti. Na pomoc jsou dány dva příklady.

- a. Jsem si jist, že Bahá'u'lláhův světový řád bude ustaven.
- b. Jsem si jista, že Víra překoná jakékoli překážky na své cestě a dosáhne svého vznešeného záměru.
- c. _____
- d. _____
- e. _____
- f. _____

6. Ve své skupině se pobavte o následujícím:

- a. Pokud věříte v Bahá'u'lláhovo učení, ale v obtížné situaci a pod velkým tlakem se rozhodnete, že není ve vašem zájmu jednat podle zásady poctivosti, o čem pochybujete?

- b. Stačí k posílení naší víry pouze osvojování znalostí? Jak nám vědomé znalosti a jednání společně pomáhají zbavit se pochybností a získat jistotu?
- c. Jsme schopni dosáhnout víry a jistoty bez upřímné prosby k Všemocnému a bez proudů Jeho milost?

7. ČÁST

Víra je základ, na kterém budujeme svou duchovní existenci. Věříme v pravdivost Božího zjevení a neváháme jednat v souladu s Jeho zákony a nabádáními. Jsme neochvějní ve své lásce k Bohu a k Jeho Projevu. Jsme si jisti, že Vůle Boží se naplní, a svou vůli podřizujeme Jeho vůli. Naše znalost duchovního a hmotného stvoření Božího je však omezená a nikdy nevíme, co se stane ze dne na den. Se srdci plnými naděje tedy neustále očekáváme proudy Božích darů. Věříme v Boží milosrdenství a vždy doufáme, že obdržíme Jeho požehnání. ‘Abdu’l-Bahá říká:

„Nikdy nepřestaň důvěřovat Bohu. Měj stále naději, poněvadž dary Boží nikdy nepřestávají člověku proudit. ... Člověk je ve všech situacích ponořen do moře Božích požehnání. Za žádných okolností tudíž nepodléhej beznaději, ale stále doufej.“²⁰

„Odvrátí-li se srdce od požehnání, která uděluje Bůh, jak může doufat ve štěstí? Nevloží-li naději a důvěru v Boží Milosrdenství, kde může najít klidu? Důvěřujte v Boha, poněvadž Jeho Štědrost je nekonečná, a v Jeho Požehnání, jelikož jsou jedinečná. Vložte svou víru ve Všemocného, poněvadž On neselehává a Jeho dobrota trvá navěky! Jeho Slunce dává nepřetržitě Světlo a Mraky Jeho Milosrdenství jsou plny Vod slitovnosti, jimiž zalévá srdce všech, kdož Mu důvěřují. Jeho osvěžující Vánek vždy na svých křídlech přináší uzdravení vyprahlým lidským duším!“²¹

A ohledně zdroje naší naděje praví:

„Byly oznámeny radostné zvěsti Zjevení a sálající plamen a žhnoucí oheň Hořícího keře zazářily v celé své kráse. Dmoucí vlny oceánu jednoty, jakož i zástupy průvodců, narážely na břehy sváru a rozhazovaly drahocenné perly jednoty a svornosti široko daleko. Božská vesna obklopila Zemi, rozkvetly nebeské květiny, zapršely jarní dešťiky a ze všech stran vanul životodárný vítr, až nakonec všichni byli naplněni nadějí, že ve shromáždění světa bude odhalena krása Jednoty a že jas její líce prozáří všechny končiny.“²²

1. Doplňte následující věty:

- a. Měli bychom mít naději, poněvadž _____ Boží nikdy _____ člověku proudit.
- b. Za žádných okolností bychom neměli podléhat beznaději, ale _____ stále _____.

- c. Za žádných _____ bychom neměli _____, ale měli bychom stále doufat.
- d. Mraky Božího _____ jsou plny Vod _____.
- e. Vodami _____ Bůh zalévá _____ všech, kdož Mu _____.

2. Rozhodněte, zda jsou následující tvrzení pravdivá:

- _____ Důvěra v Boha je spolehlivým zdrojem naděje.
- _____ Opravdovým zdrojem naděje je důvěra ve vlastní schopnosti.
- _____ Naděje vyvěrá z důvěry ve všeobjímajícím milosrdenství Boha.
- _____ Víra v pravdivost učení Božího Projevu je neomezeným zdrojem naděje.
- _____ Největšími zdroji naděje jsou hmotné statky a kontakty s lidmi u moci.
- _____ Pouze naivní lidé jsou plni naděje. Realistický člověk má důvod o všem pochybovat.
- _____ Naděje vyvěrá pouze ze srdcí pošetilců.
- _____ Zůstáváme vždy plni naděje, když jsme za všech okolností spokojeni s Boží vůlí.
- _____ Zůstáváme vždy plni naděje, když máme naprostou víru v to, že Boží dary se na nás budou neustále snášet.
- _____ Nikdy neztratíme naději, pokud budeme věřit, že Bahá'u'lláhův světový řád bude nakonec ustaven.

3. Být pln naděje znamená, že když toužíme rozvíjet duchovní kvality,

- _____ jsme si jisti, že se nám to podaří, bez ohledu na to, kolik úsilí do toho vložíme.
- _____ musíme si neustále připomínat, že se nám to nemusí podařit.
- _____ nemusíme vynakládat žádné úsilí.
- _____ musíme mít pouze důvěru ve vlastní schopnosti, protože to bude ten hlavní faktor, který rozhodne o našem úspěchu.
- _____ jsme si jisti, že pokud vynaložíme upřímné úsilí, uspějeme díky Boží štědrosti a milosti.

4. Které z následujících vět jsou proneseny osobou, která má naději?

- _____ Jsem k ničemu, nemá cenu se snažit změnit.
- _____ I když vím, že mám své meze, vždy se snažím dělat to nejlepší, co mohu.
- _____ V nejtěžších chvílích svého života se modlím za božskou pomoc a věřím, že mi bude pomoheno v souladu s Boží vůlí.

- _____ Nižší přirozenost člověka vždy přemůže vyšší přirozenost a já nikdy neuvidím den, kdy budou lidé jednat ušlechtilé.
- _____ Co nám umožňuje zůstat oddaní službě, je přesvědčení o vznešenosti každého člověka.
- _____ Některé děti v mých hodinách se nechovají dobře, ale vím, že pokud jim budu trpělivě pomáhat, budou se zlepšovat.
- _____ Negativní síly ve společnosti, které působí na juniory, jsou tak silné, že nemá cenu snažit se jim pomáhat odolávat jejich vlivu.
- _____ Navzdory silám, které podporují v juniorech pasivitu, se mnozí z nich při správné a neustálé výchově naučí odolávat jejich vlivu a věnovat se službě společnosti.
- _____ Překážky, kterým na stezce služby čelíme, lze často proměnit v odrazové můstky pokroku.
- _____ Naše společenství v současné době prochází krizí, ale jsem si jistý, že zvládneme překonat všechny obtíže a budeme pokračovat v pokroku tím, že budeme čerpat ze sil, která jsou vlastní této Věci.
- _____ Ve společnosti panuje taková rozpolcenost, že komunity nikdy nebudou schopny dosáhnout jednoty.
- _____ Ačkoli dosáhnout větší jednoty se někdy jeví jako nesmírně obtížný úkol, můžeme čerpat z duchovních principů.

5. Následující modlitbu se naučte nazpaměť:

„On je Slitovný, Nadevše štědře poskytující! Ó Bože, můj Bože. Vidiš mne, znáš mne, jsi můj Útulek a Útočiště. Nikoho jsem nehledal ani vyhledávat nebudu vyjma Tebe. Po žádné stezce jsem nekráčel ani kráčet nebudu než po stezce Tvé lásky. V temné noci zoufalství se mé oko, plné naděje a očekávání, obrací k jitru Tvé bezmezného přízně a v hodině úsvitu mou umdlévající duši osvěží a posílí vzpomínka na Tvou krásu a dokonalost. Ten, komu napomáhá shovívavost Tvého milosrdenství, byť by byl jen kapkou, stane se bezmezným oceánem a pouhý atom se podpořen záplavou Tvé milující laskavosti rozzáří jak hvězda jasná.

Zaštit' Svou ochranou, ó Ty, Duchu čistoty, Ty, Kdož jsi Nadevše štědrý Poskytovatel, tohoto Svého okouzleného, rozníceného služebníka. Dopomáhej mu v tomto světě bytí zůstat ve Tvé lásce vytrvalým a pevným a dej, ať tento pták se zlamanými křídly dosáhne útočiště a úkrytu ve Tvém božském hnízdě, jež se stále nalézá na nebeském stromě.“²³

8. ČÁST

Blízkým společníkem naděje je vřelá touha. Srdce, které netouží přijmout Boží dary, je bez života. Duše, která nehoří touhou dostat se do přítomnosti Boha, nemůže než bloudit v pustině své vzpurnosti. Touha je vlastností lidského srdce. Ale předmětem touhy musí být nebeské vlastnosti, duchovní radost, přijetí na Božím prahu a pokorná služba Jeho Věci. Neboť

pokud diktát ega a vášně nasměruje touhu ke světu a jeho marnostem, bude tak vyčerpána samotná síla, která pohání pokrok duše. ‘Abdu’l-Bahá praví:

„Zřídlo božské štědrosti prýští, ale my musíme žíznit po živé vodě. Pokud není žízeň, léčivá voda ji neukojí. Pokud duše nehladoví, lahodné pokrmy nebeské tabule ji nenasytí. Pokud nejsou otevřeny oči vnímání, nebude možné spatřit světlo slunce. Dokud nebudou očištěny nosní dírký, nebude možné vdechnout vůni božské růžové zahrady. Pokud není srdce naplněno touhou, přízně Pána nebudou zřejmé. ... Jestliže se dme oceán zdravé vody a my nemáme žízeň, jaký prospěch z toho máme? Jestliže svítí svíce a my nemáme oči, jaké potěšení z toho máme? Jestliže se k nebesům nesou melodické hymny a nám je odepřen sluch, jaké potěšení můžeme naléznout?“²⁴

V dopise napsaném jménem Shoghi Effendiho se dočteme:

„Přestaňte si tedy uvědomovat své slabosti; plně se spoléhejte na Boha; nechte své srdce hořet touhou sloužit Jeho poslání a hlásat Jeho volání; a uvidíte, jak se pro vás výmluvnost a moc měnit lidská srdce stane samozřejmostí.“²⁵

1. Doplňte následující věty:
 - a. Zřídlo božské štědrosti _____, ale my musíme _____ po živé vodě.
 - b. Zřídlo _____ prýští, ale my musíme žíznit po _____.
 - c. Lahodné pokrmy nebeské tabule nás nenasytí, pokud naše duše _____.
 - d. _____ nebeské tabule nás nenasytí, pokud naše duše nehladoví.
 - e. Přízně Pána budou zřejmé, když jsou naše srdce naplněna _____.
 - f. _____ Pána budou _____ když jsou naše srdce naplněna touhou.
 - g. Musíme si přestat uvědomovat své _____.
 - h. Naše srdce by měla _____ sloužit Jeho poslání a hlásat Jeho volání.
 - i. Naše srdce by měla hořet touhou _____ a _____.
 - j. Výmluvnost a moc měnit lidská srdce se stane samozřejmostí, když se budeme _____ a necháme

_____ .

2. Na základě prvního citátu výše napište pět vět, které začínají slovy „pokud ne-“.

a. Pokud ne- _____

b. Pokud ne- _____

c. Pokud ne- _____

d. Pokud ne- _____

e. Pokud ne- _____

3. Rozhodněte, zda jsou následující tvrzení pravdivá:

_____ Veškerá touha je chvályhodná.

_____ Touha pro nebeských dokonalostech je chvályhodná.

_____ Pokud netoužíme po nebeských dokonalostech, nedosáhneme jich.

_____ Byli bychom mnohem šťastnější, kdybychom neměli žádné touhy.

_____ Touha přinést pravou radost všem srdcím je chvályhodná.

_____ Naše srdce jsou naplněna radostí, když toužíme pouze po tom, co si pro nás přeje Bůh.

_____ Sobecké touhy jsou vždy v rozporu s tím, co si pro nás přeje Bůh.

_____ Když jednáme se srdcem naplněným vřelou touhou učít Věc, dostane se nám božského ujištění.

_____ Vřelá touha je předpokladem k tomu obdržet Boží přízně.

_____ Touha zlepšit své materiální poměry je přijatelná za předpokladu, že nezastíní touhu potěšit Boha.

_____ Musíme být vždy ostražití, aby naše životy neovládaly světské touhy.

_____ Když očistíme svá srdce od sobeckých tužeb, přiblížíme se k Bohu.

_____ Konečnou touhou je vstoupit do přítomnosti Boha.

4. Které z následujících tužeb nejsou přijatelné? Proč ne?

_____ Být vynikající ve svém povolání

- _____ Vidět nastolení míru na Zemi
- _____ Učit Věc
- _____ Mít šťastnou rodinu
- _____ Růst ve víře a jistotě
- _____ Zůstat pevný ve Smlouvě
- _____ Obětavě sloužit Věci a lidstvu
- _____ Stát se známým pro službu věci a lidstvu
- _____ Rozvíjet si duchovní vlastnosti
- _____ Pracovat pro štěstí ostatních
- _____ Být zvolen do místní rady
- _____ Být svědkem pokroku Věci
- _____ Dosáhnout vysokého postavení ve společenství
- _____ Uplatňovat nad ostatními moc
- _____ Být svědkem pokroku ostatních
- _____ Prosazovat osobní zájmy
- _____ Obětavě prosazovat nejlepší zájmy Víry

5. S ostatními účastníky své skupiny prodiskutujete následující dvě tvrzení:
- a. Meditace o životě po smrti nám pomáhá získat žízeň po duchovnu.
 - b. Konečnou touhou je touha zcela spálit závoj ega a vstoupit do přítomnosti Boha.

9. ČÁST

Znalosti, víra a jistota, naděje a vřelá touha jsou nepostradatelné pro ty, kteří kráčí po stezce služby. Ale nestačí to; musíme posílit vůli jednat a neustále vyvíjet úsilí, pokud chceme na této stezce dosáhnout významného pokroku a naplnit náš dvojí záměr, čímž je duchovní a intelektuální růst a přispívání k pokroku společnosti. Bahá'u'lláh praví:

„Jednomu každému byla přisouzena předem stanovená míra, jak přikazují Boží mocné a střežené Desky. Vše, co případně vlastníte, se však může projevit jen jako výsledek vaší vůle.“²⁶

‘Abdu’l-Bahá říká:

„Nedopřávejte svému tělu odpočinku, ale celou svou duší pracujte a celým svým srdcem křičte a prostě Boha, aby vám udělil Svou pomoc a milost. Takto můžete z tohoto světa učinit Ráj Abhá a z této zeměkoule místo přehlídek říše na výsostech. Kdybyste jen vynaložili úsilí, je jisté, že se tato nádhera rozzáří, oblaka

milosrdenství vydají svůj déšť, tyto životodárné větry se zvednou a zadují, toto sladce vonící pižmo se rozptýlí široko daleko.²⁷

1. Doplňte následující věty:

- a. Cokoli _____ vlastníme, se může projevit _____ jako výsledek naší vůle.
- b. Vše, co případně vlastníme, se může _____ jen jako výsledek _____ .
- c. Neměli bychom _____ našim tělům _____ , ale měli bychom celou svou _____ a měli bychom celým svým _____ a _____ Boha, aby nám _____ a _____ . Takto můžeme z tohoto světa učinit _____ a z této zeměkoule _____ na _____ .
- d. Kdybychom jen vynaložili úsilí, je jisté, že _____

- e. Kdybychom jen vynaložili úsilí, je jisté, že _____

- f. Kdybychom jen vynaložili úsilí, je jisté, že _____

- g. Kdybychom jen vynaložili úsilí, je jisté, že _____

2. Co z následujícího je naznačeno v prvním citátu?

- _____ Jelikož jsou naše schopnosti předem určené Bohem, budou rozvíjeny bez ohledu na volby, které během svého života učiníme.
- _____ Jelikož jsou naše schopnosti předem určené Bohem, budou rozvíjeny, ať vynakládáme úsilí či nikoli.
- _____ Bůh nám dal určité schopnosti, ale ty lze rozvíjet pouze vynakládáním naší vlastní vůle.
- _____ Silou vlastní vůle bude každý z nás schopen překonat veškerá lidská omezení a dosáhnout stavu naprosté dokonalosti.
- _____ Bez ohledu na to, jak daleko se duchovně posuneme, nikdo z nás nikdy nedokáže plně projevit potenciál, který nám Bůh předurčil; proto se musíme neustále snažit o jeho další rozvoj.

3. Odpovězte na otázky níže a vysvětlete, proč jste tak odpověděli:

- a. Znamená skutečnost, že Bůh již zná naši schopnost osvojovat si nebeské dokonalosti, to, že jejich osvojení není v naší moci, ale v Jeho?

- b. Máme svobodnou vůli buď své duchovní schopnosti rozvíjet, nebo nerozvíjet?

- c. Znamená skutečnost, že máme svobodnou vůli, to, že jsme Bohu odpovědní za volby, které ve svém životě učiníme?

- d. Předpokládejme, že se student před zkouškami neučí a u zkoušek propadne. Může říci, že to byl osud, který způsobil, že propadl?

- e. Předpokládejme, že student se během roku učí velmi cílevědomě a odhodlaně a dostane vynikající známky. Lze jeho úspěch přičíst „štěstí“?

- f. Pokud narazíte při pokusu dosáhnout jednoho z několika stejně hodnotných cílů na odpor, znamená to, že vám to nebylo dáno a měli byste to vzdát? Pokud se budete i nadále bez úspěchu snažit, znamená to, že byste to měli vzdát? Jak poznáte, kdy byste se měli přestat snažit dosáhnout určitého cíle a místo toho se věnovat jiným?

- g. Znamená skutečnost, že musíme vynakládat úsilí, abychom rozvíjeli své duchovní vlastnosti, to, že toho můžeme dosáhnout bez modliteb k Bohu o Jeho pomoc?

- h. Je úsilí, které člověk na stezce služby vynakládá – rozvíjet si vlastní schopnosti i přispívat k transformaci společnosti – stejně důležité jako úspěchy na této stezce dosažené?

4. Na základě úryvku níže se pobavte o vztahu mezi lidskou vůlí a úsilím a mocí božské pomoci:

„... sama nehybnost nebo pohyb člověka závisí na pomoci Boží. Pokud k němu tato pomoc nedorazí, člověk nemůže konat ani dobro, ani zlo. Když však pomoc nadevše štědře dávajícího Pána udělí člověku existenci, je člověk schopen konat jak dobro, tak zlo. A pokud by tato pomoc byla zastavena, stal by se naprosto bezmocným. Proto je pomoc a podpora Boha zmíněna v Posvátných písmech. Tento stav se podobá stavu lodi, která je poháněna silou větru nebo páry. Pokud by byla tato pohonná síla zastavena, loď by se nemohla pohnout z místa. A bez ohledu na to, kterým směrem je kormidlo nařízeno, síla páry pohání loď tím směrem. Je-li kormidlo nařízeno na východ, loď pluje na východ, a je-li nařízeno na západ, loď pluje na západ. Tento pohyb však nevychází z lodi samotné, nýbrž z větru či páry.

Stejně tak se veškerému lidskému konání dostává síly Boží pomoci, ale volba dobra nebo zla náleží samotnému člověku.“²⁸

10. ČÁST

Když kráčíme po stezce služby, musíme si být velmi intenzivně vědomi toho, že nebeské dokonalosti si nelze osvojit bez oběti. Tajemství oběti spočívá ve zřeknutí se všeho, co patří do sféry ega, aby bylo možné dosáhnout toho, co náleží do vyšších říší Božství. ‘Abdu’l-Bahá nám vysvětluje tajemství oběti na příkladu železa vrženého do ohně. Železo je šedé, studené a tuhé. Musí se vzdát těchto vlastností, aby získalo vlastnosti ohně – aby se stalo rudým, žhavým a tekutým. Oběť znamená rozloučit se s věcmi, ke kterým jsme upoutáni, a tudíž s sebou nese bolest. Pro znající srdce je však tato bolest sladká, neboť je nositelkou pravé radosti. ‘Abdu’l-Bahá nám říká:

„... hled'te na mne, následujte mne, buďte jako já; nepomýšlejte na sebe ani na svůj život, zda se vám dostává jídla či spánku, zda jste v pohodlí, zda jste zdraví či choří, zda jste s přáteli či nepřáteli, zda vás chválí či haní; o všechny tyto věci se vůbec nesmíte starat. Hled'te na mne a buďte jako já; musíte zemřít sami sobě i světu, abyste se znovu narodili a vstoupili do království nebeského. Patřete na svíce, jak své světlo vydává. Slzu po slze svůj život prolévá, aby mohla plápolat.“²⁹

Při jiné příležitosti vysvětluje:

„... blízkost Bohu vyžaduje obětování sebe sama, odloučení se ode všeho a vzdání se všeho pro Něj. Blízkost je podobnost.“³⁰

A pokud chceme vidět ovoce svých největších nadějí, musíme být ochotni vynaložit úsilí a přinést nezbytné oběti. ‘Abdu’l-Bahá praví:

„Toto je doba radosti, den veselí a jásotu, neboť, chvála Bohu, díky štědrosti Krásky Abhá jsou všechny dveře dokořán otevřeny. Ale aby strom naděje vydal své ovoce a bylo dosaženo výsledků, je potřeba vznešeného úsilí a sebeobětování a je nutno soustředit své myšlenky.“³¹

1. Doplňte následující věty:

Přejeme-li si následovat ‘Abdu’l-Baháa, neměli bychom _____ na _____ ani na svůj _____, zda se nám _____ či _____, zda jsme _____, zda jsme _____ či _____, zda jsme s _____ či _____, zda nás _____ či _____; o všechny tyto věci se vůbec nesmíme starat. Musíme _____ sami _____ i _____, so bychom se _____ a _____ do království nebeského.

2. Odpovězte na následující otázky:

- a. Co se stane se svící, když je zapálena? _____
- b. Je možné, aby svíce vydávala světlo, aniž by shořela? _____
- c. Jakou cenu má svíce, která není nikdy zapálena? _____
- d. Může semínko dosáhnout svého potenciálu, uchová-li si podobu semene? _____
- e. Co semínko obětuje, aby se stalo stromem? _____
- f. Jakých některých věcí se musíme vzdát, abychom realizovali svůj potenciál, který nám dal Bůh? _____

-
-
- g. Můžeme se přiblížit k Bohu bez oběti? _____
- h. Můžeme si rozvíjet duchovní vlastnosti bez oběti? _____
- i. Jakou hodnotu má náš život, pokud se nesnažíme rozvíjet si duchovní vlastnosti? _____
- j. Proč je sebeobětování a soustředění našich myšlenek nezbytné, pokud mají naše snahy vydat ovoce, v které doufáme? _____
-
-

3. Účelem oběti je

- _____ dosáhnout věčného života
- _____ přiblížit se k Bohu
- _____ zbavit se hmotného majetku
- _____ zbavit se sobeckých tužeb
- _____ zkoušet sami sebe
- _____ rozvíjet si duchovní vlastnosti
- _____ trpět
- _____ následovat 'Abdu'l-Baháova příkladu
- _____ přinášet do lidských srdcí světlo vedení

4. Postavení oběti je opravdu veliké. Měli bychom si dávat pozor, abychom ho nezlehčovali neustálým chlubením se, že každá maličkost, kterou děláme, je velkým činem oběti. Popřemýšlejme o větech, v nichž slovo „obět“ možná není vhodné, například: „Obětoval jsem sledování svého oblíbeného televizního pořadu, abych šel na slavnost devatenáctého dne.“ Je zde užití slova „obět“ oprávněné? Je pravda, že se ten člověk něčeho vzdal, ale nebagatelizujme postavení oběti, když takovou věc označujeme za „obět“? Vezměme si další příklad: „Obětoval jsem svůj víkend, abych se zúčastnil intenzivní kampaně učení Víry v mém sousedství.“ Co tato věta obnáší? Naznačuje, že si uvědomujeme skutečnou radost, která pramení z učení Věci? Čeho jsme se to vzdali? Lze to srovnat se darem, že se nám dostává Boží milosti a přízně? Napište několik vět, ve kterých je použití slova „obět“ neopodstatněné.

- a. _____
- _____

- b. _____

- c. _____

- d. _____

- e. _____

- f. _____

- g. _____

5. Pobavte se ve své skupině o následujícím výroku:

Od počátku naší Víry, a ještě více v nedávné době, tisíce duší přinesly tu nejvyšší oběť a položily své životy za Věc Boží. Většina z nás není povolána k mučednictví, ale když kráčíme po stezce služby, musíme být vedeni stejným duchem obětavosti. Oběť je charakteristickým znakem života služby.

6. Pobavte se o vztahu mezi obětí, bolestí a radostí.

7. Následující citáty se naučte nazpaměť:

„Ten, kdo se dnes zasvěcuje službě celému lidskému rodu, jest skutečným člověkem. Vznešená bytost praví: Požehnán a šťasten jest ten, kdo povstal, aby prosazoval nejlepší zájmy národů a příbuzenstev země.“³²

„Nabádám tímto každého z vás, abyste ... obětovali všechny své myšlenky, slova a činy, abyste přinášeli poznání Lásky Boží do každého srdce.“³³

11. ČÁST

V tomto kurzu jsme zkoumali duchovní dynamiku kráčení po stezce služby. Zabývali jsme se stavem srdce, které odráží přídomek Boží. Rozjímalí jsme o lásce Boží, o bázi Boží a o nevyhnutelnosti poslouchat Jeho příkazy. Zvažovali jsme absolutní nezbytnost víry, naděje a vřelé touhy, abychom mohli jít na této stezce kupředu. Viděli jsme, jak snaha o vlastní intelektuální a duchovní rozvoj a o přispívání ke zlepšování společnosti vyžaduje vůli, odhodlání a úsilí a volá po oběti. Co si musíme pamatovat, je, že bez ohledu na těžkosti a okamžiky krize po této stezce kráčíme ve stavu radosti. Radost je vlastností lidské duše a nikoli emocí vycházející z vnějších vlivů. Přirozeně jsou období, kdy jsme smutní, a období, kdy jsme

šťastní. Avšak základním stavem našich srdcí je stav radosti – radosti z poznání Boha, radosti z rozpoznání Jeho Projevu, radosti z toho, že jsme ponořeni do oceánu Jeho milosrdenství, radosti z toho, že sloužíme Jeho Svatému prahu.

‘Abdu’l-Bahá byl podstatou radosti. Během celého svého života byste měli pravidelně číst ‘Abdu’l-Baháova slova, učit se je nazpaměť, zamýšlet se nad jejich významem a při tom mít na mysli příklad Jeho života. Vaše studium Jeho slov a výroků by mělo být tak intenzivní, že se ona slova a výroky stanou nedílnou součástí vašeho myšlení. Měli byste být schopni si v každém okamžiku, ať jste šťastní nebo smutní, ať máte těžkosti nebo jste v pohodě, ať jste v práci nebo odpočíváte, připomínat Jeho slova, myslet na Něj a být plni radosti. V této souvislosti se zamyslete nad následujícími citáty z ‘Abdu’l-Baháových spisů a naučte se nazpaměť tolik z nich, kolik zvládnete:

„... Leč vy v této věci, to jest ve službě lidstvu, musíte položit vlastní životy, a jak se budete poddávat, radujte se.“³⁴

„Kdybys jen mohla vědět, jak vznešené postavení je předurčeno oněm duším, jež pod Bahá‘u‘lláhovým ochranným stínem jsou odloučeny od světa, jsou silně vábeny k Víře a učí Víru. Jak by ses radovala, jak bys v jásotu a u vytržení rozevřela svá křídla a vzlétla k nebesům – žes následovnicí takovéto cesty a cestovatelkou k takovému Království.“³⁵

„Držte se pevně lemu roucha Božího a veškeré své úsilí nasměřujte k prosazování Jeho Smlouvy a nechte vaše srdce, stále jasněji hořící ohněm Jeho lásky, vyskočí radostí v deších služebnosti, jež prýští z hrudi ‘Abdu’l-Baháa.“³⁶

„Odložme veškeré myšlenky na sebe, zavřeme oči před vším pozemským, nedejme najevo svá strádání, ani si nestěžujme na příkoří. Raději zapomeňme sami na sebe a vypijme víno nebeské milosti, projevme hlasitě svou radost a ztratme se v kráse Přeslavného.“³⁷

„Neustále o vás mluvím a myslím na vás. Modlím se k Pánu a se slzami v očích Ho úpěnlivě žádám, aby na vás hojně seslal všechna tato požehnání a potěšil vaše srdce a oblažil vaši duši a dopřál vám nesmírnou radost a nebeské potěšení.“³⁸

„Mou jedinou radostí v tomto rychle plynoucím světě bylo kráčet po kamenité stezce Boží a snášet těžké zkoušky a veškeré hmotné strasti. Jinak by byl totiž tento pozemský život pustý a jalový a smrt by byla lepší. Strom bytí by neurodil žádné ovoce, oseté pole této existence by nepřineslo žádnou úrodu. Doufám tedy, že nějaká okolnost opět způsobí, že pohár mého utrpení přeteče a luzná Láska, ta Zabíječka duší, zase oslní přihlížející. Pak bude toto srdce blažené, tato duše požehnaná.“³⁹

„Pak vyšlo Slunce pravdy a skvělosti Království zalily východ i západ. Ti, již měli oči, aby viděli, zajásali nad radostnými zvěstmi a zvolali: „Blažení jsme, blažení!“ a na vlastní oči viděli vnitřní skutečnost všech věcí a odhalili tajemství Království. Osvobození od svých iluzí a pochyb pak spatřili světlo pravdy a tak rozjaření byli z toho, že do dna vypili kalich Boží lásky, že naprosto zapomněli na svět a na své vlastní já. Tancující radostí, pospíchali k místu vlastního umučení a tam, kde lidé umírají pro lásku, odmrštili vlastní hlavu i srdce.“⁴⁰

REFERENCES

1. Z přednášky dne 14. dubna 1912, publikované v *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), odst. 4, str.19.
2. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy* (referenční knihovna na bahai.cz, 2025), č. XXXIV, odst. 1.
3. Ibid., č. LXXV.
4. Z dopisu ze dne 30. října 1924 napsaného Shoghi Effendim Místní duchovní radě Teheránu, publikovaného v kompilaci *Chaste and Holy Life: Extracts from the Bahá'í Writings*, sestavené oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021), č. 7, str.11–12.
5. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2022), Z arabštiny č. 5.
6. *Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů* (referenční knihovna na bahai.cz, 2025), č. 174.2–3.
7. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, č. CXXVI, odst. 4.
8. *Light of the World: Selected Tablets of 'Abdu'l-Bahá* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2021), č. 6.7, str. 20; také v *Důležitost povinné modlitby a půstu: Výňatky z Bahá'í písem*, sestaveno oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti (neautorizované vydání, 2000) č. 23.
9. Bahá'u'lláh, v *Kitáb-i-Aqdas: Nejsvětější kniha* (České Budějovice: Bahá'í nakladatelství, 2012), odst. 1; také v *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, č. CLV, odst. 1.
10. Bahá'u'lláh, v *Kitáb-i-Aqdas*, odst. 3; také v *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, č. CLV, odst. 3.
11. Bahá'u'lláh, citován v úvodu napsaném Světovým domem spravedlnosti ke *Kitáb-i-Aqdas*, str. 6.
12. *Bahá'u'lláhovy desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas* (Mladá Boleslav: Bahá'í nakladatelství, 2001), č. 5.10.
13. Bahá'u'lláh, v *Důležitost povinné modlitby a půstu*, č. 14.
14. *Bahá'u'lláhovy desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 17.109.
15. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, č. CXXXIII, odst. 1.
16. Bahá'u'lláh, v *Kitáb-i-Aqdas*, odst. 4; také v *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, CLV, odst. 4.
17. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy desky. (autorizovaný překlad)
18. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, č. LII, odst. 1.

19. *Dny vzpomínání: Výběr z Bahá'u'lláhových písem pro Bahá'í svaté dny* (referenční knihovna na bahai.cz, 2024), č. 29.9.
20. *Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů*, č. 178.1.
21. Z přednášky dne 21. listopadu 1911, publikované v *Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy přednášky z roku 1911* (Příbram: Bahá'í nakladatelství, 2011), č. 34.8.
22. *Light of the World*, č. 4.3, str. 9.
23. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í modlitby: Výběr modliteb zjevených Bahá'u'lláhem, Bábem a 'Abdu'l-Baháem* (v procesu překladu).
24. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky dne 16. června 1912, publikované v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 1, str. 273.
25. Z dopisu z 31. března 1932 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, v *The Power of Divine Assistance: Extracts from the Bahá'í Writings*, sestaveno oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), č. 66, str. 36.
26. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, č. LXXVII, odst. 1.
27. *Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů*, č. 200.9.
28. 'Abdu'l-Bahá, v *Odpovědi na některé otázky* (z nového anglického vydání; Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, vydání 2022), č. 70.6–7, str. 288–89.
29. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Scriptures: Selections from the Utterances of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928), č. 969, str. 503.
30. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky dne 26. května 1912, publikované v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 2, str. 205.
31. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy desky. (autorizovaný překlad)
32. *Bahá'u'lláhovy desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 11.12; také v *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, CXVII, odst. 1.
33. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky dne 9. listopadu 1911, publikované v *Pařížské promluvy*, č. 27.11.
34. *Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů*, č. 35.9.
35. Ibid., č. 64.2.
36. Ibid., č. 42.3.
37. Ibid., č. 195.5.

38. Ibid., č. 17.8.

39. Ibid., č. 190.10.

40. Ibid., č. 16.1.

Sloužit jako školitel kurzů institutu

Cíl

Pochopit některé koncepty a osvojit si
některé duchovní vlastnosti, postoje a dovednosti,
které připívají ke schopnostem potřebným
pomáhat skupině přátel procházet kurzy institutu

1. ČÁST

Účastníci vzdělávacího procesu zavedeného Ruhi institutem pro osoby starší patnácti let studují posloupnost kurzů, jejichž cílem je připravit je na konání skutků služby – činů, které přispívají k pulzujícímu modelu života společnosti. Z těchto skutků služby je jeden nepostradatelný, neboť bez něj by v konečném důsledku nebylo možné tento model udržet a posílit. Na něm závisí i samotné rozvíjení vzdělávacího procesu, tj. aby si stále více jednotlivců rozvíjelo schopnost působit jako školitel kurzů institutu a při tom pomáhalo účastníkům postupovat na stezce služby. Posloupnost kurzů se často studuje ve skupině přátel, kteří se pravidelně scházejí v sousedství nebo vesnici v rámci studijního kroužku. Někdy se však skupiny tvoří v rámci kampaně zaměřené na intenzivní studium nebo v průběhu tábora, který se koná během školních prázdnin. Ať už je příležitost jakákoli, jeden člen skupiny působí jako školitel.

Rozvíjet si způsobilosti efektivního školitele vyžaduje určité počáteční školení, po němž následuje účast na pravidelných setkáních za účelem reflexe, během nichž se zkoumá obsah kurzů a analyzují se zkušenosti. Víme, že duchovní vlastnosti tvoří základ všech našich schopností a v konečném důsledku určují míru naší efektivity. Proto se první oddíl této knihy zabýval povahou duchovní dynamiky, která vzniká, když kráčíme po stezce služby vytyčené kurzy. V tomto druhém oddílu se zaměříme více na některé vzdělávací koncepty, které musíme pochopit, na přístupy a metody, které musíme přijmout, a na duchovní vlastnosti, postoje, dovednosti a schopnosti, které si musíme rozvíjet prostřednictvím neustálých zkušeností, pokud chceme být schopni provádět skupinu za skupinou celou posloupností kurzů.

2. ČÁST

Začněme naši diskusi prozkoumáním konceptu motivace. Bez motivace se toho účastníci studijních kroužků mnoho nenaučí a jejich počty budou řídnout. Otázka, kterou si budete často klást, je, jak najít zdroj motivace a ve skupině udržet vysokou úroveň nadšení. Této výzvě budete čelit pokaždé, když pozvete své přátele a další členy společnosti, aby se k vám připojili ke studiu kurzů, a později pokaždé, když se s nimi sejdete jako skupina.

Prvním krokem při našem zkoumání této otázky může být rozdělení faktorů, které lidi motivují, do dvou kategorií: na přechodné a trvalé. Do první kategorie spadají ty faktory, které nadchnou lidi jen na krátkou chvíli a podnítí je k činnosti obvykle na krátkou dobu. Druhá kategorie se skládá z oněch faktorů, které vyvolávají motivaci, jež má kořeny hluboko v srdci a duši daného člověka. Připomeňte si bohatý rozhovor mezi Alejandrou a Beatricí ve třetí části knihy 2, který vedl Beatrici k tomu, že se zapojila do procesu institutu. Zvažte, co by se stalo, kdyby Alejandra místo toho své kamarádce jednoduše poslala následující pozvánku:

„Rád bych tě pozvala k účasti na studijním kroužku, který jsme nedávno v našem společenství otevřeli. V naší skupině je již dvanáct lidí a jsem si jistá, že se ti budou všichni líbit. Užijeme si spolu spoustu legrace. Studujeme dvakrát týdně pár hodin, ale zapojujeme se také do dalších aktivit. Například tuto sobotu budeme mít piknik, na který jsi co nejsrdečněji zvána, a někteří si pak asi zahrají volejbal.“

Do které kategorie byste zařadili typ motivace, o kterou se snaží tato výzva? Na výše uvedené formulaci pozvánky samozřejmě není nic špatného. Zmíněné aktivity mimo rámec

kroužku jsou pro studijní skupinu vhodné, zejména pro skupinu složenou z mladých lidí. Nelze ani popřít, že takové aktivity mohou člověka přesvědčit, aby se ke studijnímu kroužku připojil. Zde však chceme naznačit, že tento typ motivace je obvykle přechodný. Funguje po určitou dobu, ale nakonec přestane být účinný. Když se spoléháte pouze na nadšení vyvolané tímto způsobem, dostáváte se do velmi obtížného postavení. Musíte neustále vymýšlet „zábavné činnosti“, až nakonec vyčerpáte své síly. To, že učení by mělo být radostné, neznamená, že vzdělávání je totéž co zábava.

K tomu, abyste naplnili účel kurzů, jímž je duchovní a morální posílení účastníků, budete muset hledat trvalejší zdroje motivace. Mnohé z těchto zdrojů již dobře znáte a snadno si je vybavíte, pokud se zamyslíte nad svými vlastními důvody pro účast v procesu institutu. Co vás vedlo ke studiu různých kurzů a co ve vás nyní vyvolává touhu rozvíjet si způsobilosti, které budete potřebovat, abyste mohli působit jako školitel těchto kurzů?

3. ČÁST

Již jste slyšeli, že nadšení je nakažlivé. Vaše horlivost a elán, s nimiž přistupujete k tomuto skutku služby, proto pomohou motivovat vaše přátele ke studiu kurzů. Toto nadšení nelze chápat jako pouhé vzrušení, jako pouhou chvilkovou a povrchní emoci. Je to přirozený projev vnitřní radosti, radosti, která je vlastností duše člověka, a nikoli výsledkem pomíjivých okolností. V oddílech, které jste již dokončili a které brzy budete studovat se zájemci, se na tuto radost často odkazuje – například v prvním oddíle knihy 2, jejímž tématem je radost z učení Víry. Jedenáctá část předchozího oddílu se také zabývá radostí. Přečtěte si tuto část znovu. Jak se komentáře v ní uvedené vztahují k vaší touze sloužit jako školitel? Se skupinou, se kterou tento oddíl studujete, se pobavte o tom, jak rozjímání nad ‘Abdu’l-Baháovým životem, čtení jeho slov, učení se je nazpaměť a připomínání si Jeho nevyčerpatelné lásky vám bude zdrojem trvalé radosti.

Radost, z níž pramení vaše horlivost sloužit jako školitel a která tudíž vyvolává v účastnících studijního kroužku nadšení, je zjevně vlastností čistého srdce. I čistota srdce byla při mnoha příležitostech předmětem našich diskusí, včetně prvního oddílu této knihy. Ve druhém oddílu knihy 6 jsme hovořili o třech nečistotách, které působí na naše úsilí učit Víru: touha po uznání, pocit nadřazenosti a ctižádost. Zamysleme se nad tím, jak mohou tyto vlastnosti oslabit efektivnost školitele.

1. Myslíte si, že účastníci mohou vycítit čistotu školitelových záměrů?

2. Jak by to ovlivnilo motivaci účastníků, pokud by měli pocit, že školitel skupiny se jim cítí nadřazen?

3. Jak by to ovlivnilo jejich motivaci, pokud by měli dojem, že školitel skupiny tento skutek služby vykonává, protože doufá, že získá postavení ve společenství?

Abyste se mohli dále zamyslet nad otázkou čistoty, podívejte se na níže uvedený seznam. Uvádí některé možné důvody, které může mít člověk pro to, aby sloužil jako školitel. Některé z nich jsou naprosto nepřijatelné a jsou zde uvedeny pouze pro kontrast. Nejprve označte písmenem „N“ ty, které jsou bezpochyby nepřijatelné. Poté se podívejte ty, které zůstaly, a s ostatními členy své skupiny se pobavte o tom, jaké odpoutání vyžadují, přičemž mějte na paměti věci jako osobní ctižádost, touha po úspěchu a uznání, marnosti světa a nabádání ega.

Člověk může sloužit jako školitel, protože

- _____ má radost, když vidí, že lidé dělají pokroky.
- _____ chce duchovně růst a přispívat k aktivitám budujícím společenství ve své vesnici či sousedství.
- _____ doufá, že se nakonec stane regionálním koordinátorem a obdrží malou finanční odměnu.
- _____ chce zapůsobit na člena pomocného sboru poradců.
- _____ chce, aby ho ostatní napodobovali.
- _____ chce, aby ho ostatní měli rádi.
- _____ chce, aby ho ostatní respektovali.
- _____ rád dělá věci a dosahuje výsledků.
- _____ chce být pokládán za vůdce společenství.
- _____ je zamilován do Drazé milované.
- _____ je uchvácen Božím voláním.
- _____ chce přispívat k celosvětovým plánům, které Bahá'í světu dává Světový dům spravedlnosti.
- _____ vdechl vůni nezištné služby Věci.
- _____ chce pro své společenství přilákat Boží požehnání.
- _____ nemá jiného přání než potěšit Boha.

4. ČÁST

Až se budete snažit pomáhat ostatním při studiu kurzů Ruhi institutu, budete stále více přesvědčeni, že porozumění je samo o sobě největším zdrojem motivace. V každém lidském srdci je touha po smyslu; existuje přirozená dychtivost po poznání vnější a vnitřní reality

stvoření. Vzdělání se musí touto touhou zabývat. Když tak činí, daří se mu čerpat z kořenů motivace. Doporučujeme vám zamyslet se nad následujícími ‘Abdu’l-Baháovými slovy z jedné desky, v níž chválí úsilí význačného Bahá’í, jenž prostřednictvím tzv. „učebních setkání“ školil ty, kteří povstávali, aby učili Věc:

„Ó Společenství Boží! Každé stvořené věci přidělila Odvěká Svrchovanost její vlastní dokonalost, konkrétní ctnost a zvláštní znamenitost, aby se tak každá ve své míře stala symbolem značícím vznešenost pravého Vychovatele lidstva a aby každá jako křišťálové zrcadlo vyprávěla o milosti a nádheře Slunce pravdy.

A ze všech tvorů si vyvolil člověka, aby mu udělil Svůj nejúžasnější dar a dal mu dosáhnout štědrosti Společnosti na výsostech. Tím nejdrahocennějším z darů je dosažení Jeho neselhávajícího vedení, aby se vnitřní skutečnost lidstva stala tím pravým místem, které bude tuto lampu držet; a když rozptýlená nádhera tohoto světla narazí na jasné sklo srdce, dá čistota srdce paprskům planout ještě mohutněji než dříve a slavně zářit na lidské mysli a duše.

Dospění k největšímu vedení závisí na poznání a moudrosti a na obeznámenosti s tajemstvími Svatých slov. Pročež milení Boha, ať mladí či staří, ať muži či ženy, se všichni, každý podle svých schopností, musí snažit, aby si osvojili rozličná odvětví poznání a zlepšili své porozumění tajemstvím Svatých knih a svoji dovednost při logickém uspořádání božských důkazů a svědectví.

Význačný Šadru’s-Šudúr, jenž vpravdě dospěl nejvznešenějšího postavení v Útočištích blaženosti, zahájil učební setkání. Byl první požehnanou duší, jež položila základy této velevýznamné instituce. Bůh budiž pochválen, v průběhu svého života vzdělával lidi, již jsou dnes silnými a výřečnými obránci Pána Boha, učedníky, kteří jsou vskutku čistými a duchovními potomky toho, jenž byl Svatému prahu tak blízko. Po jeho skonu podniklo několik požehnaných jedinců kroky, aby před zapomněním zachránili jeho práci na poli učení Víry, a když se o tom tento Zajatec dozvěděl, Jeho srdce se zaradovalo“¹

Tato ‘Abdu’l-Baháova slova nám nabízejí cenný vhled do žádoucí dynamiky studijního kroužku. Podle výše uvedené pasáže je největším darem, který nám Bůh udělil, dar dospět k Jeho vedení. Abychom k tomuto „největšímu vedení“ dospěli, potřebujeme poznání a moudrost a musíme se seznámit s tajemstvími schraňovanými ve Svatých slovech. Je tedy pouze přirozené, že přijetí štědrosti Jeho neselhávajícího vedení a prozkoumání tajemství Svatých slov samy o sobě představují prvotní zdroj motivace. Vaší výzvou je zajistit, aby byli účastníci studijního kroužku do takového napínavého bádání opravdu zapojeni a aby tento úžasný dar obdrželi.

Abyste dokázali tento bod ocenit ještě více, obraťte se nyní k první knize posloupnosti kurzů a najdete alespoň tři části, které výrazně prohloubily vaše chápání nějakého duchovního tématu. Uveďte některé vhledy, které jste studiem každé části získali.

1. _____

2.

3.

V téže desce, která vám byla představena výše, zjevuje 'Abdu'l-Bahá obzvláště krásnou modlitbu. Možná že se ji budete chtít naučit nazpaměť a budete si ji připomínat pokaždé, když se budete ujímat role školitele studijního kroužku

„Ó Bože, ó Ty, Kdož jsi rozlil Svou nádheru nad oslnivými skutečnostmi lidí, zaplavuje je zářivými světly poznání a vedení, a vyvolil sis je ze všech stvořených věcí pro tuto nadpozemskou milost a dal jsi jim obsáhnout všechny věci, porozumět jejich nejvnitřnější podstatě a odhalit jejich tajemství, vyváděje je z temnoty do viditelného světa! „On vpravdě prokazuje Své zvláštní milosrdenství, komukoli si přeje.“

Ó Pane, pomoz Svým milovaným, aby si osvojili poznání a vědy a umění a aby odhalili tajemství, která jsou schraňována v nejvnitřnější skutečnosti všech stvořených bytostí. Dej, aby slyšeli skryté pravdy, které jsou napsány a vryty v srdci všeho, co jest. Učiň je vlajkami vedení mezi všemi tvory a pronikavými paprsky mysli vysílajícími své světlo v tomto „prvním životě“². Učiň je vůdci vedoucími ostatní k Tobě, průvodci přivádějícími je na Tvou stezku a běžci pobízejícími lidi do Tvého Království.

Tys vpravdě Silný, Ochránce, Mociplný, Obránce, Mocný, Nejštědřejší.“²

5. ČÁST

Při studiu kurzů v malé skupině budete muset posoudit, zda účastníci dosáhli přiměřené úrovně porozumění látce. V této souvislosti byste si měli být vědomi, že porozumění obecně není něco, čeho lze dosáhnout a tím to končí. Je pravda, že existuje mnoho myšlenek, kterým lze porozumět jednou provždy. Hluboké porozumění většině témat se však vyvíjí po dlouhou dobu. Otázka, kterou si budete muset často klást, tedy není, zda účastníci „porozuměli“, ale zda „pokročili v porozumění“ danému tématu. Po přečtení se zamyslete nad následujícími odstavci

z úvodní části knihy 1, „Několik myšlenek pro školitele“, které se zaměřují na koncept porozumění. Při tom se podívejte na příslušné části prvního oddílu knihy, ve které jsou zmíněny.

Kráčení po stezce služby, kterou před námi kurzy tohoto institutu otevírají, si od nás žádá stále hlubší porozumění Bahá'u'lláhovu učení, a uvedené studijní materiály se snaží o to, aby dávaly toto porozumění jednoznačně najevo ...

Není tedy divu, že právě otázkou týkající se porozumění, které má pro všechny knihy celé posloupnosti tak zásadní význam, tato první kniha také začíná. Číst Svatá písma není to samé, jako když člověk za svůj život přečte celé tisíce stránek, a oddíl „Porozumění Bahá'í písmu“ se snaží u lidí rozvíjet návyk číst úryvky ze Svatého textu každý den a rozjímat nad jejich významem, což je návyk, který účastníkům velmi pomáhá v okamžiku, kdy se vydávají na stezku služby. Školitel proto musí o tématu porozumění hodně přemýšlet, aby mohl účastníky při studiu tohoto oddílu provázet.

Bahá'í spisy obsahují hluboké duchovní pravdy, a i když se snažíme ve svém chápání jejich nekonečného významu postupovat stále vpřed, víme, že úplného konce nemůžeme nikdy dosáhnout. Základní pochopení bezprostředního významu nějakého úryvku se nám obecně dostává tehdy, když si ho poprvé přečteme, a první část daného oddílu z této skutečnosti také vychází. Po přečtení citátu „Zlepšení světa může být dosaženo čistými a dobrými skutky, chvályhodným a vhodným chováním,“ se tedy účastníci jednoduše zeptají: „Jak může být dosaženo zlepšení světa?“ Na první pohled se může tento druh otázek a cvičení zdát až příliš jednoduchý. Zdá se však, že dlouhé roky zkušeností dávají rozhodnutí institutu začínat tímto způsobem za pravdu. Všichni si musíme připomínat, že by naše mysl neměla přehlížet zřejmý význam nějakého úryvku, když se v něm ve spěchu pokouší najít určité vrstvy pravdy. Pozornost věnovaná této první úrovni porozumění se pro skupinovou konzultaci též jeví jako zásadní; posiluje totiž jednotu myšlení, která je snadno dosažitelná, dovolí-li se, aby byly osobní názory osvěceny Božskou moudrostí.

Je zde důležité poznamenat, že pochopení bezprostředního významu většiny pasáží se nezíská ze zdlouhavých diskusí o jednotlivých slovech vytržených z kontextu. To znamená, že někdy může být nutné, aby si skupina význam nějakého slova vyhledala ve slovníku. Pro účastníky však může být ještě užitečnější naučit se odvozovat významy různých slov z celých vět a odstavců.

Za účelem toho, abychom porozumění rozšířili za sféru bezprostředního významu, může být užitečné uvádět příklady, které ukazují, jakým způsobem mohou určité myšlenky nacházet konkrétní podobu. Vše, co je v tomto směru požadováno, jsou jasně koncipovaná cvičení. Například ve 2. části jsou účastníci žádáni o to, aby ve světle úryvku, který si právě přečetli, určili, zda jsou určité vlastnosti chvályhodné. V podobném cvičení ve 4. části jsou účastníci vyzýváni k tomu, aby vyjmenovali pět ctností, a pak se rozhodli, zda

je možné si nějakou z nich osvojit bez pravdivosti, která je ve Spisech vyličena jako „základ všech lidských ctností“.

K dosažení tohoto záměru je v tomto oddílu vyžadován další pokrok v porozumění účastníků, kteří jsou vyzýváni k tomu, aby přemýšleli o některých hlubších důsledcích, jež jsou v uvedených úryvcích dávány najevo. Ve 2. části se od nich například požaduje, aby určili, zda je výrok „Na světě je tak málo dobrých lidí, že jejich činy nemají žádný účinek,“ pravdivý. Záměrem zde není získat od lidí pouze nějaký názor. Školitel se musí na chvíli zastavit a zjistit, jaký mají účastníci pro své odpovědi důvod. Skutečnost, že tento výrok musí být nutně nepravdivý, protože je v rozporu s prvním citátem v předchozí části, je závěrem, ke kterému by měla skupina dojít. Otázka, zda se mohou Bahá'í věřící ostatním zpovídat ze svých hříchů, je také jedním z příkladů tohoto druhu cvičení. Týká se zákazu zpovědi jako prostředku k rozřešení hříchů – zákazu, který v tomto učení existuje, a třebaže tento zákaz není v žádném ze studovaných výroků výslovně uveden, je možné jej odvodit, když prozkoumáme význam verše: „Přiměj se dávat počet z každého dne, než budeš povolán ke konečnému zúčtování.“

Nyní ve světle vlastních úvah o konceptu porozumění zodpovězte na otázky níže.

1. Jak to, že se zaměříme na bezprostřední význam pasáží z Písem, přispívá k budování jednoty myšlení ve skupině?

2. Proč je nutné jít nad rámec bezprostředního významu úryvku a zamyslet se nad tím, jak se konkrétně projevuje v našich životech?

3. Jak nám získání vhledů do širších souvislostí pasáží z Písem pomáhá sladit naše myšlenky a činy s učením Víry?

6. ČÁST

Vaše schopnost podporovat porozumění bude vyžadovat, abyste neustále rozvíjeli takové vlastnosti, jako je citlivost, odpoutání a štedrost, a čerpali ze síly duchovního vnímání. Budete muset všem pozorně naslouchat. Někdy člověk, i když diskutovanému tématu dobře rozumí, nemá dostatek slov, aby vyjádřil své myšlenky. Neměli byste se soustředit pouze na slova, ale hledat zamýšlený význam. K tomu musíte mít důvěru ve své přátele a být přesvědčeni, že každý z nich má co říct.

Abychom se zamysleli nad schopností podporovat porozumění, přečtěte si všechny níže uvedené věty a označte ty, s nimiž souhlasíte.

- _____ Když s ostatními studuji nějaký úryvek ze Spisů, je mou povinností jako školitele se postarat o to, aby rozuměli úryvku stejným způsobem jako já.
- _____ Když s ostatními studuji nějaký úryvek ze Spisů, musím respektovat jejich porozumění, ale přesto se stále přidržovat svých vlastních myšlenek, protože jsou správné. Jsem konec konců školitelem a mám jasnější porozumění než ostatní.
- _____ Když s ostatními studuji nějaký úryvek ze Spisů, naučím se z našich diskusí spoustu věcí bez ohledu na to, kolik toho už znám.
- _____ Když s ostatními studuji nějaký úryvek ze Spisů, měl bych své porozumění sdílet s pokorou a upřímností.
- _____ Když sloužím jako školitel, přestože bych neměl nikdy své vlastní porozumění materiálům považovat za kompletní, musím se ujistit, že účastníci nedojdou k závěrům, které jsou v protikladu ke zřejmému významu úryvku ze Spisů.
- _____ Nikdy bych neměl vyjadřovat své vlastní názory a přesvědčení, když sloužím jako školitel.
- _____ Účelem diskuse v našem studijním kroužku je, abych vyučoval správný význam materiálů.
- _____ Účelem diskuse v našem studijním kroužku je, aby každý vyjádřil, co mu přijde na mysl, poněvadž sebevyjádření je tou nejvyšší hodnotou, kterou chováme.
- _____ Účelem diskuse v našem studijním kroužku je, aby si členové navzájem pomáhali dospět k hlubšímu porozumění toho, co se studuje.
- _____ Odpoutání se od vlastních názorů znamená, že bych měl dovolit, aby diskuse mezi účastníky pokračovala, i když vidím, že nikam nevede.
- _____ Pokud jsou členové studijního kroužku opravdu odpoutání od vlastních názorů, přijmou jako pravdivé vše, co každý řekne.

_____ Odpoutání se od osobního pohledu umožňuje otevřenou, zdvořilou a upřímnou diskuzi při studiu materiálů.

_____ Když sloužím jako školitel, měl bych se upřímně modlit k Bohu, aby odemkl brány pravého porozumění.

7. ČÁST

S žizní po poznání a porozumění úzce souvisí mohutná duchovní síla: přitažlivost ke kráse. Zamyslete se nad následujícím úryvkem z Bahá'u'lláhových spisů:

„Slyšte Mne, ó smrtelní ptáci! V Růžové zahradě neměnné nádhery rozkvetl Květ, ve srovnání s Nímž jest každý jiný květ pouhým trnem a před jasem Jehož slávy sama podstata krásy nevyhnutelně zbledne a zvadne. Povstaňte tedy a se vším nadšením svých srdcí, s veškerou dychtivostí svých duší, s plným zápalem své vůle a se soustředěným úsilím celé své bytosti se snažte dospět k ráji Jeho přítomnosti a usilujte o to ucítit aroma nepomíjejícího Květu, dýchat sladkost svatosti a obdržet díl této vůně nebeské slávy. Kdo se touto radou řídí, rozlomí své řetězy, ochutná odevzdanost okouzlené lásky, dosáhne touhy svého srdce a odevzdá svou duši do rukou Milovaného. Rozmetav svou klec, jako pták ducha vzletne ke svému svatému a věčnému hnízdu. ...

Věčná svíce plane ve své obnažené slávě. Hled'te, jak stravuje všechny smrtelné závoje. Ó vy, mûrám podobní milovníci Jeho světla! Vzporujte každému nebezpečí a zasvěťte svou duši jejímu spalujícímu plameni. Ó vy, kdož po NĚm žízníte! Zbavte se všech pozemských náklonností a pospěšte obejmout svého Milovaného. Se zanícením, jemuž se nic nevyrovná, spěchejte, ať k NĚmu dojdete. Květ, lidským zrakům dosud skrytý, je nyní vašim očím odhalen. On před vámi stojí v nezahaleném jasu Svě slávy. Jeho hlas vyzývá všechny svaté, posvěcené bytosti, aby přišly a sjednotily se s Ním. Šťasten jest ten, kdož se v onu stranu obrátí, a dobře se povede tomu, jenž dospěl ke světlu tak obdivuhodné tváře a zahleděl se naň.“³

Musíte si být ve svém srdci jisti, že ti, s nimiž studujete kurzy, jsou naplněni přirozenou přitažlivostí ke kráse. Pokud jim během studia kurzů institutu pomůžete uvidět vznešenost Božího zjevení a ocenit krásu zjeveného Slova, radost, kterou budou pociťovat v každé lekci, bude pro ně tím nejmocnějším zdrojem motivace. Jak budete o tomto bodě přemýšlet, bude užitečné prolistovat si knihu 1 a vybrat tři nebo čtyři části, které vám daly zahlédnout na krásu Milovaného. Ke každé části řekněte pár slov o tom, co vás tak přitahovalo.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

8. ČÁST

Hluboký význam a krása zjeveného Slova, obsažená v mnoha pasážích citovaných v materiálech, bude pro účastníky nejsilnějším zdrojem přitažlivosti. Důležité však bude také prostředí, které účastníci studijního kroužku vytvoří s pomocí školitele. Přitažlivost ke kráse je síla, která vzniká ve skupině lidí spolupracujících v láskyplné atmosféře. Budete tedy muset neustále dbát na atmosféru studijního kroužku a zajistit, aby přispívala k duchovnímu povznesení účastníků.

Jedním důležitým faktorem bude fyzické prostředí, ve kterém se skupina schází. V dnešním světě je bohužel fyzická krása často spojována s bohatstvím. Ale luxusní prostředí není to, co je zapotřebí. Krása se nachází v přírodě, pořádku, čistotě. Budete se chtít ujistit, že prostředí, ve kterém každá skupina studuje, uspokojuje touhu jednotlivce po kráse a dokonalosti, ať už skupina sedí ve stínu stromu nebo se schází v draze zařízeném obývacím pokojí, skromné chatrči nebo v prostorách institutu.

Vaše vlastní chování je dalším faktorem, který přispívá k atmosféře. Chování může být krásné, a proto může mít sílu přitahovat. Krása spočívá v laskavosti, jemnosti, respektu k druhým. Chcete-li se nad tímto bodem dále zamyslet, vzpomeňte si na různé příležitosti, kdy byl váš smysl pro krásu uražen. Bohužel se to stává až příliš často na pracovišti, na místech

volného času, při setkáních s přáteli, při rodinných oslavách, a dokonce i ve vzdělávacích zařízeních. Příklady tohoto druhu chování zahrnují:

- Lidé na sebe křičí.
- Lidé používají urážlivý jazyk.
- Někdo ztrapňuje jiného před ostatními.
- Lidé se na ostatní dívají a zachází s nimi, jako kdyby to byli předměty pro sex.
- Lidé jednájí pod vlivem alkoholu.

Je těžké si představit, že by se účastníci studijního kroužku chovali výše popsaným ošklivým způsobem. Školitel však bude muset dávat pozor na jemnější formy chování, které by mohly narušit atmosféru milující laskavosti. Zde je několik příkladů obtížných situací. U každé z nich je uvedena nevhodná reakce, kterou máte opravit.

- a. Jeden z účastníků sedí sklesle a čmárá si do knížky. Nevhodná reakce by byla: „Jsi líný a kaziš to ostatním.“ Vy byste řekli:

- b. Jeden z účastníků mluví tak tiše, že ho ostatní neslyší. Nevhodná reakce by byla: „To nemůžeš mluvit hlasitěji?“ Vy byste řekli:

- c. Jeden z účastníků studijního kroužku odpoví na nějakou otázku zjevně nesprávně. Nevhodná reakce by byla: „Zná někdo správnou odpověď?“ Vy byste řekli:

- d. Dva účastníci si něco šeptají a chichotají se. Nevhodná reakce by byla: „Chcete se o ten vtip podělit i s ostatními?“ Vy byste řekli:

- e. Jeden z účastníků položí otázku, která nesouvisí s tím, co skupina právě studuje. Nevhodná reakce by byla: „To nemá nic společného s tím, o čem se tady bavíme.“ Vy byste řekli:

-
-
-
- f. Dva účastníci se začnou hádat kvůli jednomu cvičení a každý trvá na tom, že jeho názor je ten správný. Nevhodná reakce by byla: „Přestaňte. Ani jeden nemáte pravdu.“ Vy byste řekli:

- g. Jeden z účastníků uvede odpověď, která není v souladu s citátem, který se právě studuje. Nevhodná reakce by byla: „To nerozumíš citátu, který právě čteš?“ Vy byste řekli:

- h. Jeden z účastníků se odklání od tématu. Nevhodná reakce by byla: „Prosím tě, drž se tématu.“ Vy byste řekli:

Navrhujeme, abyste se naučili nazpaměť následující citát, který je výňatkem z mnohem rozsáhlejšího úryvku z knihy *God Passes By*, v němž Shoghi Effendi vykresluje hlavní rysy knihy *Kitáb-i-Aqdas*. Přemýšlejte při tom o tom, jak je dodržování pokynů uvedených v tomto citátu nezbytné pro vytvoření vhodné atmosféry ve studijním kroužku.

„...Bahá'u'lláh kromě těchto ustanovení nabádá Svě následovníky k tomu, aby se přátelsky a svorně a bez jakéhokoli rozlišování družili s přívrženci všech náboženství; varuje je, aby se měli na pozoru před fanatismem, rozkoly, pýchou, spory a neshodami; vštěpuje jim neposkvrněnou čistotnost, naprostou pravdomluvnost, neposkvrněnou cudnost, důvěryhodnost, pohostinnost, spolehlivost, zdvořilost, shovívavost, spravedlnost a poctivost; radí jim, aby byli *„jako prsty jedné ruky a údy jediného těla“*; vyzývá je, aby povstali a sloužili Jeho Věci; a ujišťuje je o Svě nepochybné pomoci.“⁴

9. ČÁST

Při našem studiu prvních osmi částí tohoto oddílu jsem se zabývali tématem motivace. Je zřejmé, že v tak krátké diskusi jsme nemohli tomuto důležitému předmětu věnovat

[illegible]

Dalším tématem, které bychom měli probrat a které přirozeně navazuje na téma předchozí, je účast, protože pouze pokud se studenti kurzů do učení zapojí aktivně, udrží si vysokou úroveň motivace.

Sloužit jako školitel kurzů institutu – 49

vlastní učení se. Toho lze dosáhnout i v případě, že výuková metoda není, přísně vzato, participativní. Tento bod pomůže objasnit příklad.

Řekněme, že se účastníte přednášky profesora na konferenci o předmětu, který vás zajímá. Přednáška je poměrně dlouhá, ale profesor vysvětluje myšlenky úplně, jasně a srozumitelně. Vzhledem k velkému počtu posluchačů může přednášející zodpovědět pouze několik otázek a není možné vést diskusi, do které by se zapojili všichni. Je zřejmé, že metoda použitá při této příležitosti není zrovna participativní. Přesto jste během celé přednášky do látky plně pohroužení, protože toužíte rozšířit své znalosti o daném tématu nad rámec toho, co již víte. Posloucháte, přemýšlíte o každé myšlence přednesené přednášejícím, v duchu si připravujete řadu otázek a později prohledáváte několik spolehlivých zdrojů, abyste našli odpovědi.

Nyní si představte tisíce a tisíce studentů po celém světě, jak sedí v učebnách, nudí se, zívají a poslouchají učitele, kteří jim přednášejí. Není to něco, co byste viděli v každé škole, ale takových učen existuje dostatek, takže jste určitě na jednu či dvě narazili. Jaký je rozdíl mezi těmito dvěma situacemi, ve kterých je použita stejná metoda výuky?

Rozdíl samozřejmě spočívá v míře účasti. V prvním případě jste aktivně zapojeni. Profesor přednáší, ale své učení se jste vzali do svých rukou vy. Převzali jste odpovědnost za zkoumání předložených myšlenek a v tomto smyslu se plně účastníte vzdělávací činnosti. V druhé situaci je tomu naopak. Studenti jsou pasivní. Učitel je sice aktivní, ale nedokáže k účasti podnítit studenty.

Toto stručné srovnání dvou vzdělávacích situací objasňuje, co máme na mysli tvrzením, že přístup Ruhi institutu je participativní. Znamená to, že když sloužíte jako školitel kurzů, budete účastníkům pomáhat převzít odpovědnost za své vzdělávání. Během hodin, kdy budete společně studovat, by se jejich mysli měli plně soustředit na zkoumání prezentovaného obsahu a každý účastník by měl cítit silný smysl odpovědnosti za své vlastní učení se.

Na rozdíl od příkladu účasti na konferenci je velmi nepravděpodobné, že by bylo možné dosáhnout požadované úrovně účasti ve studijním kroužku, pokud budete jeho členům pouze přednášet. Knihy Ruhi institutu vám poskytnou nástroje, které vám umožní držet se jeho participativní přístupu.

Než budeme pokračovat v diskusi na toto téma, požádáme vás, abyste si vybavili v mysli určité představy a zamysleli se nad nimi v kontextu studijního kroužku. Ačkoli žádný z níže uvedených příkladů nepodává úplný obraz dynamiky procesu učít-učit se, o kterou zde usilujeme, poskytnou vám cenné vhledy. Některé z těchto představ jsou zcela nevhodné. Vyškrtněte je a uveďte důvod, proč tak činíte. U zbývajících vysvětlíte, v jakém smyslu je každá z nich užitečná.

- a. Oheň, do kterého přikládáte: _____

- b. Prázdné sklenice, které naplňujete: _____

- c. Spořicí účet v bance, kam ukládáte peníze: _____

- d. Svíčky, které zapalujete: _____

- e. Přátelství, která pěstujete: _____

- f. Tým, se kterým něco budujete: _____

- g. Základy velké budovy, které pokládáte společně: _____

- h. Doly plné drahokamů, které leštíte: _____

- i. Fotbalový zápas, ve kterém jste rozhodčím: _____

- j. Soutěž, ve které jste porotcem: _____

- k. Rostliny, které zaléváte: _____

11. ČÁST

To, co jsme řekli o účasti, znamená, že každý, kdo se účastní vzdělávacího procesu podporovaného kurzu Ruhi institutu, musí hrát aktivní roli ve svém vlastním učení se. Také jsme naznačili, že knihy tohoto institutu vám poskytnou nástroje, které vám jako školiteli umožní držet se jeho participativního přístupu. Měli bychom tedy svou pozornost obrátit ke studiu knih a pokusit se získat vhled do toho, jak může školitel podporovat zamýšlenou dynamiku procesu učit-učit se.

Nejprve vám musí být jasné, že vztah mezi školitelem a ostatními účastníky není vztahem mezi učitelem a žákem. To však neznamená, že školitel může být nezaujatým a pasivním moderátorem diskuse. Školitel musí být po celou dobu bdělý, pozorný a vnímavý. Jeho myšlenky by se měly neustále soustředit na to, jak pomoci každému z účastníků získat ucelenější pochopení studované látky.

Při zahájení studia jakéhokoli oddílu se skupinou školitel na začátku vysvětlí jeho účel a často zdůrazní nejdůležitější pojmy, kterými se oddíl zabývá. Účastníci si poté přečtou a prodiskutují každou část a vypracují cvičení, která k ní patří, buď individuálně, nebo ve skupině. Cvičení totiž představují důležitý nástroj pro prohlubování porozumění a pomáhají účastníkům aktivně se zapojit do procesu učení se. Zatímco některá cvičení lze provádět s minimální pomocí školitele, v některých případech bude školitel muset poskytnout komentáře, aby účastníkům pomohl prohloubit jejich porozumění dané myšlence. Následující výňatek z části „Několik myšlenek pro školitele“ z knihy 1 objasňuje, jakým způsobem je třeba ke cvičením přistupovat:

Cvičení v tomto oddíle se v žádném případě nesnaží pojmut celou škálu významů obsažených v úryvcích, o kterých přemýšlíme. Jednou z otázek, kterou musí každý školitel zvážit, je, do jaké míry by se mělo o každém jednotlivém cvičení diskutovat. V této souvislosti je důležité mít na paměti, že přílišné prodlužování různých debat tím, že se do nich bude vnášet řada souvisejících, ale méně důležitých konceptů, povede ke snižování účinnosti probírané látky. Je třeba, aby si každá skupina utvořila rozumný rytmus pokroku; účastníci by měli jasně cítit, že podle svých vlastních možností postupují stále vpřed. Školitel si však musí dávat pozor na to, aby se jednotlivými částmi neprocházelo příliš rychle a povrchně, aniž by účastníci přitom podrobili jednotlivá cvičení hlubokému rozboru; skupiny, které postupovaly tímto způsobem a odpovědi pouze vyplňovaly, totiž nikdy nedosáhly trvalých výsledků.

Jakým dvěma tendencím by se měl školitel vyvarovat, když provází skupinu jednotlivými částmi, aby bylo zajištěno dosažení cíle daného materiálu?

Nyní by pro vás mohlo být užitečné vybrat několik částí ze tří oddílů knihy 1 a projít si cvičení. Rozhodněte se, která z nich pravděpodobně vyvolají diskuse, jež budou vyžadovat vaši pomoc jako školitele. Zapište je níže.

12. ČÁST

Abychom objasnili některé diskutované otázky, podívejme se na imaginární rozhovor mezi školitelem, který vám pomáhá studovat knihu 7, a jedním z účastníků během přestávky.

- *Účastník: Začínám pojem účasti chápat novým způsobem. Zpočátku jsem si myslel, že přístup ke studiu kurzů institutu spočívá jednoduše v tom, že si členové studijního kroužku přečtou pasáže z Písem, zodpoví několik otázek a poté postupně vyjádří své individuální názory.*
- *Školitel: Také jsem už v minulosti slyšel podobný zjednodušený popis. Bohužel to vyvolává dojem, že účast je nějakým druhem vzorce.*
- *Účastník: Ale brzy po vstupu do procesu institutu si člověk uvědomí, že tento přístup je mnohem komplexnější, než si zpočátku představoval.*
- *Školitel: Je pravda, že studovaný materiál se samozřejmě opírá především o Bahá'í texty a klade velký důraz na čtení a porozumění pasážím z Písem. Je také pravda, že otázky a cvičení vyžadují, aby účastníci mezi sebou diskutovali o relevantních myšlenkách.*
- *Účastník: Někteří však tvrdí, že diskuse by neměla být podporována – že v zájmu zachování věrnosti materiálům bychom měli všechny nechat odpovědět na otázky a pak*

přejít k dalším. Nyní chápu, že účelu cvičení nelze dosáhnout, pokud se s nimi zachází jako s pracovními listy. Ačkoli odpovědi na mnohé z nich mohou být na první pohled zřejmé, jejich smyslem je vyvolat u každého účastníka určitou míru přemýšlení a reflexe.

- *Školitel: Máš naprostou pravdu. Proto musí být školitel obzvláště pozorný. Měl by mít představu o tom, čeho má být při procházení jednotlivými částmi daného oddílu dosaženo, a ve vhodných okamžicích zahájit mezi účastníky diskusi, aby jim pomohl dále uvažovat nad uplatňováním a důsledky představených pojmů a myšlenek. Některé myšlenky si zaslouží krátkou konzultaci, jiné zase poněkud delší.*
- *Účastník: Při studiu kurzu jsem několikrát zaznamenal, že některá cvičení byla řešena poněkud striktně. Například se trvalo na tom, aby se ve cvičeních, ve kterých jsme měli vybrat ze seznamu ta tvrzení, která jsou pravdivá, odpovídalo správně „ano“ nebo „ne“.*
- *Školitel: Když odpověď na takové cvičení není tak jednoznačná, je to tak záměrně, aby účastníci prostřednictvím diskuse a reflexe získali vhled do složitých otázek ve světě Písem. Opět platí, že školitel musí povzbuzovat zkoumání.*
- *Účastník: Jako nový školitel bych se toho zpočátku možná bál, protože bych se obával, že by se diskuse mohla zvrtnout a já bych ji nedokázal správně vést nebo odpovědět na otázky, které by účastníci mohli vznést.*
- *Školitel: Je zcela přirozené, že to tak vnímáš, ale ujišťuji tě, že s rostoucími zkušenostmi se naučíš pomáhat účastníkům vést disciplinovanou konzultaci. Uvidíš, že pouhé vyjadřování náhodných myšlenek nevede k lepšímu porozumění. Naučíš se udržet diskusi zaměřenou na danou věc, aniž bys byl příliš přísný. Je v pořádku, aby lidé řekli, co chtějí, i když jejich příspěvky nemusí být vždy relevantní pro konzultaci. Pokud však uvidíš, že se skupina příliš moc a po příliš dlouhou dobu vzdaluje od tématu, budeš muset svým přátelům pomoci vrátit se ke studiu materiálu. To vlastně nebude příliš obtížné, protože tvůj vztah se skupinou bude založen na zdvořilosti a laskavosti.*
- *Účastník: Nebude to však vždy snadné. Ve studijních kroužcích, kterých jsem se účastnil, byli někdy lidé, kteří nedokázali přestat mluvit. Pak tam bylo několik lidí, kteří neřekli ani slovo.*
- *Školitel: Samozřejmě, že nejde o délku nebo stručnost příspěvku jednotlivce do diskuse, ale o to, zda vyjádřené myšlenky přispívají k celkovému porozumění skupiny. Tuto skutečnost musíš mít neustále na mysli. Přesto je nejdůležitější pamatovat na to, že nikdy nesmíš nikoho ztrapnit, ani toho člověka, co hodně mluví, ani toho, co mlčí. Musíš se ujistit, že se nenecháš frustrovat těmi, kteří zabírají hodně času skupiny. Často se domnívají, že pomáhají diskusi posunout kupředu, a nemusí si uvědomovat, kdy zacházejí příliš daleko. Jindy mohou být prostě příliš připoutáni ke svým vlastním myšlenkám. Ať už je tomu jakkoli, pokud jsi si s členy skupiny vytvořil pouto lásky a přátelství, najdeš způsoby, jak rozhovor nasměrovat jinam a zapojit do diskuse i ostatní, aniž bys urazili ty, kteří mluví hodně.*
- *Účastník: A co ti, co jsou zticha?*

- Školitel: *To je vlastně velmi zajímavé téma. Víš, někdy máme tendenci přikládat příliš velký význam mluvení. Pokud někdo mlčí, začneme být nervózní. Dokonce si myslíme, že ti, kdo jsou tišší nebo plašší, nejsou příliš inteligentní nebo že nedávají pozor. Mluvení není nutně známkou účasti. Pokud pozoruješ skupinu, která koneckonců není tak velká, můžeš vidět, kdo je do studia zapojen, kdo poslouchá, přemýšlí a pilně provádí cvičení. Plašší členové skupiny si postupně vybudují sebevědomí a zapojí se do diskusí, ale mech tomu přirozený průběh.*

Mějte na paměti výše uvedenou diskusi a do prostoru níže napište některé své myšlenky o tom, co pro školitele znamená být plně zapojený do celého procesu učit-učit se.

13. ČÁST

Není snadné udržet diskusi zaměřenou na dané téma a zároveň postupovat rovnoměrným tempem, ale s praktickými zkušenostmi se vaše schopnost v tomto směru zlepší. Níže uvádíme několik situací. Obě navrhované reakce v každém případě jsou platné, ale za různých okolností. Popište okolnosti, za kterých by byla každá z reakcí nejúčinnější. Napadá vás jiná reakce, která by mohla být vhodná v závislosti na okolnostech?

1. Požádáte jednoho z účastníků, aby se vyjádřil k určité otázce, ale on nebo ona si dává hodně na čas s odpovědí.

- a. Potichu čekáte, dokud neodpoví:

- b. Jemně přesměrujete otázku na jiného účastníka a zeptáte se ho na jeho názor:

- c.

2. Jeden z účastníků vždy odpoví na otázku jako první, díky čemuž je pro ostatní těžké promluvit.

- a. Některé otázky adresujete jednotlivým členům skupiny, přičemž je oslovíte jménem:

- b. V určitém okamžiku, když jste mimo skupinu a s daným účastníkem si přátelsky povídáte, se ho zeptáte, jaké poznatky získal, když poslouchal příspěvky ostatních účastníků diskuse:

- c.

3. Jeden z účastníků se již delší dobu do diskuse nezapojuje.

- a. Když si všimnete, že účastník má něco na srdci, položíte mu přímou otázku:

- b. Necháte účastníka být a umožníte mu mlčet tak dlouho, jak si přeje:

- c.

4. Při jednom cvičení několik účastníků přichází s řadou okrajových myšlenek a diskuse se odklání od tématu.

a. Pomůžete účastníkům vrátit se k diskutovanému tématu tím, že jim připomenete účel cvičení:

b. Oslovíte jednoho z účastníků, který se zdá mít jasnější představu o účelu cvičení, a položíte mu přímou otázku, abyste skupinu přivedli zpět k diskutovanému tématu:

c.

14. ČÁST

Diskuse v předchozí části vám pomohla pochopit, že neexistují žádné vzorce, kterého by školitel měl při studiu knih Ruhi institutu se skupinou držet. Každý školitel musí odolat pokušení zredukovat studium kurzů na sérii jednoduchých kroků, které je třeba dodržovat. To není tak snadné, když se nám neustále nabízejí technické recepty, které slibují řešení téměř všech druhů výzev, jimž čelíme, včetně těch, které souvisejí se vzděláváním. Musíme být obzvláště opatrní, abychom se ve svém nadšení obohatit zkušenosti jak učit a jak se učit nechtěně nezavedli do studia techniky a postupy, které brání účastníkům smysluplně se zapojit do studia materiálu.

Vzdělávací proces podporovaný kurzy Ruhi institutu se vyznačuje základní jednoduchostí. V jakémkoli prostředí, ve kterém se studují jeho materiály, by měl panovat duch přátelství a radosti. V konečném důsledku proces učení se není podporován rituály, postupy a technikami, ale motivací hledat vědomosti a sloužit.

Výše uvedené neznamená, že neexistují některé techniky, které mohou proces učení se usnadnit. Ale „technika“ nesmí v tomto procesu převládat. Nesmí ani zlehčovat vážné úsilí o porozumění nebo podkopávat důstojnost Posvátného slova, které je pro vzdělávací proces tak ústřední. Následující imaginární rozhovor mezi někým, kdo působí jako školitel knihy 7, a skupinou účastníků, kteří právě prostudovali tyto části, vám může pomoci identifikovat možná úskalí a naučit se jim vyhýbat:

- *Účastník 1: Je velmi užitečné vědět, že při studiu kurzů Ruhi institutu neexistují žádné rituály ani pevně dané kroky, které by bylo třeba dodržovat. Všiml jsem si několika věcí ve způsobu, jakým se někdy studium provádí, a předpokládal jsem, že jsou součástí „metody“ institutu, ale nyní si uvědomuji, že tomu tak není.*
- *Účastník 2: Například jak se někdy přistupuje k učení nazpaměť. Učitelé dětských hodin dětem pomáhají zapamatovat si modlitbu nebo citát pomocí jednoduché techniky, při které děti opakuji první větu citátu nebo její část, dokud se ji nenaučí nazpaměť, a pak přidávají další větu, a tak si zapamatují celý citát. Je to jednoduchá, ale účinná technika, a i jako dospělý ji často používám k zapamatování si dlouhých pasáží z Písem. Ale pak jsem si všiml, že hledáním technik, které by účastníkům pomohly zapamatovat si nazpaměť citáty a zároveň se při tom „bavit“, lze promarnit spoustu energie.*
- *Účastník 3: Viděl jsem například, že někdy školitel napíše citát v plném znění na tabuli a požádá účastníka, aby jej přečetl nahlas. Poté školitel vymaže jedno nebo více slov a další účastník jej přečte tak, že si vzpomene na chybějící slovo. Tento proces pokračuje, dokud nezůstane jen velmi málo slov. Tento způsob zapamatování si může být zbytečně zdlouhavý.*
- *Účastník 4: Vzpomínám si, že když jsem studoval knihu 1, byli jsme všichni požádáni, abychom ke každému citátu nakreslili obrázek. Upřímně řečeno, nechápal jsem, proč to děláme, a někteří z nás tuto aktivitu neměli rádi, protože nám ztěžovala soustředit se a sledovat posloupnost konceptů. Raději bychom materiálem prošli svižným tempem. Teprve o mnoho měsíců později jsem se dozvěděl, že toto není součástí metody studování kurzů.*
- *Účastník 2: Vidím, že otázka „techniky“ není vždy jednoznačná a jako lektori musíme věřit, že účastníci budou mít z vážného úsilí o porozumění radost. Ze všeho, co jsme v těchto částech probírali, se zdá důležité, abychom ve své snaze pomoci účastníkům zapojit se do procesu učení se nesklouzli k aktivitám, které se mohou stát rituálem a které nakonec účinnost kurzů podkopávají.*
- *Školitel: Všichni jste dospěli k důležitému závěru. I když je přirozené, že někteří školitelé mohou do studia kurzů zahrnout určité aktivity, tak když je označíme jako prvky „Ruhi metody“, vnáší to do procesu, který je jinak jednoduchý, radostný a citlivý k rozmanitosti potřeb, určitou zkomplikovanost. Bezpochyby chápete, že Ruhi institut nemůže vydávat řadu pokynů, co se má a co se nemá dělat, protože to by samo o sobě ke zkomplikovanosti vedlo. Mnohé je proto ponecháno na úsudku školitele, který rozhoduje o tom, co přispívá k prohloubení porozumění, a dává přitom pozor, aby technika nezastínila podstatu studovaného materiálu či nezamlžila jednoduchost procesu.*

15. ČÁST

Nyní už vám musí být jasné, že kromě schopnosti vést diskusi musí školitelé dobře znát studovaný materiál, aby mohli účastníkům pomáhat zlepšovat jejich porozumění obsahu a převzít odpovědnost za vlastní učení se. Samozřejmě vy sami jste absolvovali prvních šest knih Ruhi institutu s pomocí školitele a získali jste bohaté zkušenosti s vykonáváním skutků služby,

kteří jsou v knihách doporučovány – a to jako součást rostoucího jádra jednotlivců ve vaší vesnici nebo sousedství, kteří pracují na jejím či jeho zlepšování. Nyní však jako aspirující školitel musíte jít dále a zamyslet se nad některými ústředními koncepty a základními principy, které pomohly utvářet obsah kurzů. Na začátek si přečtěte následující výňatek z úvodních poznámek pro školitele z knihy 1:

Od samého začátku by mělo být každému účastníkovi jasné, že kurzy Ruhi institutu sledují stezku služby lidstvu, po které každý kráčíme vlastním tempem, a zároveň při tom pomáháme druhým a ostatní pomáhají nám. Kráčet po této stezce znamená snahu o sledování dvojího morálního záměru – tzn. pečovat o vlastní duchovní a intelektuální růst a přispívat k transformaci společnosti. Pokrok na této stezce znamená rozvíjet si celou řadu způsobilostí, které vyžadují porozumění a poznání, duchovní vlastnosti a chvályhodné postoje, jakož i mnohé další schopnosti a dovednosti. Zdroje znalostí, z nichž knihy tohoto institutu čerpají, představuje jednak učení, které Bahá'í víra přináší, a jednak zkušenosti, jež celosvětové Bahá'í společenství nashromáždilo při rozvíjení materiální a duchovní civilizace. Institut je inspirován Bahá'u'lláhovou vizí jednotlivce, kterým se můžeme stát, a civilizací, kterou můžeme budovat.

Na začátku této knihy jste měli příležitost prozkoumat duchovní podstatu stezky, po které již nějakou dobu kráčíte. Po celou tu dobu úsilí o dosažení dvojího morálního záměru posilovalo vaše kroky a podněcovalo váš závazek sloužit. Na vlastní oči jste viděli, jak se schopnost sloužit zvyšuje s tím, jak člověk na této cestě postupuje, a získali jste mnoho neocenitelných poznatků o dynamice individuální a kolektivní transformace.

Tady je důležité poznamenat, že při snaze navrhnout kurzy, které by u jednotlivců rozvíjely požadované schopnosti, měl Ruhi institut zpočátku několik možností. Mohl například přijmout běžnější přístup Bahá'í programů pro prohlubování znalostí – konkrétně poskytnout studentům dostatečné znalosti o Víře: o jejích principech, duchovních a sociálních učeních, historii, zákonech a správě. Pak by se dalo očekávat, že tyto znalosti budou samy o sobě motivovat jednotlivce, aby povstali a sloužili Věci. K tomu by bylo třeba přidat školení v konkrétních dovednostech, podpořené neustálým povzbuzováním.

Po prozkoumání několika takových alternativ se institut rozhodl pro vzdělávací přístup, v němž se spojuje studium a činnost. Přesvědčil se, že schopnost sloužit Věci a lidstvu se buduje právě integrací znalostí a praxe. Přesněji řečeno, žádný přístup, který se snažil rozvíjet schopnost uskutečňovat onen druh individuální a kolektivní transformace, který předjímají Bahá'í písmo, nemohl ignorovat význam činnosti pro podporu porozumění. Samotné studium – získávání znalostí mimo oblast služby – by nebylo dostačující.

Silný důraz by přirozeně měl být kladen na studium pasáží z Písem. Je však nutné, aby byl stejný důraz kladen i na uplatňování Bahá'í učení v osobním životě a v životě vesnice či sousedství. Vzdělávací proces by měl účastníky seznámit nejen s Bahá'u'lláhovým zjevením, ale také s Bahá'í zkušenostmi se zaváděním učení a principů Víry do praxe. Navíc by měl zajistit, aby účastníci přispívali k dalšímu rozvoji těchto zkušeností a k jejich šíření.

Nakonec Ruhi institut přijal pedagogický přístup, který se soustředí současně na znalosti a návyky, dovednosti a schopnosti, postoje a duchovní vlastnosti, které by měli postupně získávat ti, kteří chtějí věnovat svou energii pokroku svých společenství. Tak se začal vynořovat koncept „způsobilosti“, která tyto požadavky spojovala. Aby se zlepšila způsobilost rostoucího počtu lidí sloužit Věci a lidstvu, rozhodl se Ruhi institut uspořádat své kurzy do posloupnosti definované jako „stezka služby“. Institut usoudil, že tímto způsobem může účastníkům pomoci učit se o stezce individuální a kolektivní transformace, zatímco po ní budou kráčet vykonáváním konkrétních skutků služby.

Tato stezka by měla být vytyčena tak, aby účastníci mohli po ní postupovat systematicky a rozvíjet své schopnosti pro službu. Skutky služby by se tedy měly navzájem doplňovat a jejich složitost by se měla s každým dalším kurzem zvyšovat. Ať už se jednotlivci na stezce služby nacházejí kdekoli, budou také doprovázet ostatní, kteří jsou na této stezce na začátku, a pomáhat jim v pokroku. Je zřejmé, že toto je nedílnou součástí procesu budování kapacity. Ti, kteří mají více zkušeností, pomáhají těm, kteří jich mají méně, zatímco se snaží kráčet po této stezce a časem se naučit pomáhat ostatním.

V tomto bodě může být užitečné se zastavit a se svou skupinou se pobavit o níže uvedených pojmech. Poté si ke každému z nich запиšte několik postřehů. Postupem času budete moci pozorovat, jak se vaše chápání těchto pojmů vyvíjí.

- a. Důležitost, kterou kurzy přikládají znalosti Bahá'u'lláhova zjevení a jejímu uplatnění v individuálním i společenském životě: _____

- b. Úloha činnosti v kombinaci se studiem při podporování porozumění: _____

- c. Rozvoj způsobilostí na stezce služby: _____

- d. Proces individuální a kolektivní transformace podporovaný stezkou služby vytyčenou kurzy: _____

16. ČÁST

Abychom dále prozkoumali, jak výše probraný vzdělávací přístup a jeho základní koncepty formovaly materiály Ruhi institutu, podíváme se na stezku služby, kterou vytyčuje prvních šest kurzů, s nimiž jste dobře obeznámeni. Za tímto účelem se zamyslíme nad větou „Kráčím po stezce služby“. Jaká je skutečná identita „já“ v této větě? Jaká je podstata této stezky a co to znamená po ní kráčet?

Kniha 1 se zabývá první z těchto otázek. Zkoumá tři aspekty skutečné identity člověka: „Skutečností mé existence je má duše, která prochází tímto světem, aby získala vlastnosti potřebné pro věčnou a slavnou cestu k Bohu. Nejcennějšími okamžiky pro mě jsou ty, které trávím v rozhovoru s Bohem, protože modlitba je denní potravou, kterou moje duše musí přijímat, aby mohla naplnit svůj vznešený účel. Mým hlavním zaměstnáním je studovat Bahá'u'lláhovo zjevení, prohlubovat porozumění Božímu učení pro tuto dobu a učit se, jak je uplatňovat ve vlastním životě a v životě společenství.“ Cílem knihy *Úvahy o životě ducha* je vytvořit povědomí o tom, že toto jsou ve skutečnosti ústřední prvky skutečné identity člověka.

Samozřejmě si již uvědomujete, že tyto tři myšlenky výše uvedené jsou v knize ve skutečnosti pojednány v opačném pořadí. Institut zjistil, že tímto způsobem se vytváří vize života, která je zaměřena na Boha a Jeho zjevení, nikoli na vlastní ego. Komentáře a cvičení v této a následujících dvou částech vám a ostatním členům vaší skupiny pomohou při zkoumání tohoto tématu.

První oddíl knihy 1, „Porozumění Bahá'í písmu“, se zaměřuje na jednověté výroky z Písem. Jak již bylo uvedeno v 5. části, důraz je kladen na bezprostřední význam každého výroku a jeho přímé uplatnění v životě člověka, jakož i na některé širší souvislosti. Dále se trvá na tom, aby diskuse zůstala na určité úrovni „jednoduchosti“. Jednoduchost však neznamená nedostatek hloubky. Neznamená ani, že složitá témata jsou redukována na několik jednoduchých myšlenek. Abyste to pochopili, zkuste popsat následující čtyři kategorie vzdělávacích materiálů a některé jejich účinky na studenty:

a. Jednoduché a povrchní	c. Složité a povrchní
b. Jednoduché a hluboké	d. Komplexní a hluboké

Proč, můžeme se ptát, je tento přímočarý přístup ke studiu Písem představený v knize 1 tak užitečný pro ty, kteří se vydávají na stezku služby? Jednou z odpovědí může být, že si více uvědomují hodnotu soustředěné reflexe nad tím, co v Písmu čtou. Začínají vidět, jak si vytvářejí návyk každý den číst a přemítat o úryvcích z Písem a jak Bahá'í učení stále více formuje jejich myšlenky a činy.

Níže jsou uvedeny dvě skupiny výroků. Výroky v prvním sloupci popisují sklony, které jsou sice nežádoucí, leč nejsou neobvyklé. Výroky ve druhém sloupci jsou žádoucí cíle, kterých se má dosáhnout. Když kráčíme po stezce služby, každý z nás se pohybuje směrem k těmto cílům. Nakreslete šipku od každého výroku v levém sloupci k výroku v pravém sloupci, která naznačuje tento pohyb.

Náš pohled na svět se utváří pouhými pomíjivými názory.

Je pro nás obtížné rozlišovat mezi dobrým a špatným, správným a nesprávným; vše se zdá relativní.

Naše pojetí svobody nás činí nedůvěřivými vůči všemu, co omezuje to, co říkáme a děláme.

Naše rozhodnutí jsou založena zcela na momentálních emocích.

Je těžké odolat zprávám, které nám říkají, že bychom měli následovat každé své přání, bez ohledu na následky.

Naše vlastní zájmy mají přednost před blahem celku.

Rozhodnutí jsou přijímána ve světle učení Víry.

Individuální potřeby a touhy jsou v souladu s tím, co přispívá ke kolektivnímu blahu.

Měřítkem pro posuzování hodnoty slov a činů je vždy standard víry.

Je utvořen rámec inspirovaný Bahá'u'lláhovým zjevením, jímž se nahlíží na svět.

Je uznáváno, že skutečnou svobodu lze získat tím, že člověk podřídí svou vůli vůli Boží.

Pěstuje se povědomí o důsledcích toho, když se oddáváme vlastním touhám, stejně jako kázeň jednat způsobem, jenž odpovídá důstojnosti postavení lidské bytosti.

17. ČÁST

Druhý oddíl knihy 1 má za cíl podpořit porozumění významu modlitby a pomoci jednotlivcům vyvinout si návyk pravidelně se modlit. Od té doby, co jste se vydali na stezku služby, jste nepochybně tento návyk ve svém životě posílili a využili příležitosti sdílet modlitby se členy domácností ve vaší vesnici nebo sousedství a vynaložili jste veškeré úsilí na posílení zbožného charakteru vašeho společenství. V této chvíli by pro vás bylo užitečné přečíst si následující výňatek z „Několika myšlenek pro školitele“ v knize 1 a zopakovat si tuto část s ohledem na myšlenky, jež v ní jsou uvedeny:

Druhý oddíl této knihy se, stejně jako první, týká určitého návyku, který je pro duchovní život nezbytný: pravidelně se modlit. V úvodní části je výslovně uveden koncept „stezky služby“, což naznačuje, že abychom mohli po této stezce kráčet, musíme být podněcováni dvojím záměrem. Účastníci prozkoumají počáteční soubor citátů, které umožňují hlouběji porozumět povaze tohoto záměru. Jedná se o téma, které bude v budoucích kurzech rozpracováno ještě podrobněji.

V souvislosti s tímto tématem se tento oddíl zabývá zkoumáním významu modlitby. Zaujímá přístup podobný tomu, jenž byl popisován už v předchozích odstavcích. Otázky a cvičení jsou formulovány tak, aby účastníci postupovali vpřed ve svém porozumění smyslu úryvků ze studovaných Spisů. S tím, jak bude skupina tímto oddílem procházet, může se od školitele žádat, aby rozptýlil pochybnosti rozborem všemožných představ, které mají své kořeny v různých výkladech a praktikách dob minulých. V některých tradicích totiž rituály a vnější forma postupně zastřely důležitost vnitřního stavu, a tak mnozí lidé přehlížejí nutnost modlitby, jež má pro lidskou duši stejně zásadní význam, jakou má potrava pro výživu těla.

Tento oddíl se tedy především snaží v účastnících probouzet touhu „rozmlouvat s Bohem“ a přibližovat se k Němu. Mezi myšlenky, kterými se zde zabýváme, patří: co znamená vstoupit do stavu modlitby, postoj našeho srdce a mysli při modlitbě, podmínky, jaké by měly být v našem prostředí vytvořeny, ať se modlíme sami či na setkání. Až se účastníci zamyslí nad silami, které jsou společným uctíváním vyvolávány, jsou žádáni, aby uvažovali o tom, že se sami stanou pořadateli modlitebního a devocionálního setkání.

1. Jaký vztah mezi modlitbou, osobním růstem a úsilím přispívat ke zlepšení společnosti navozují první dvě části tohoto oddílu?

-
-
2. Jaké pojmy pomáhá tento oddíl účastníkům pochopit ohledně podstaty modlitby?

3. Jaká jsou některá z nejčastějších nedorozumění ohledně modlitby ve vaší společnosti, která vám studium této lekce pomůže vyvrátit?

4. Zamyslete se nad významem ‘Abdu’l-Baháova výroku, že „člověk musí žít ve stavu modlitby“. Identifikujte pasáže v tomto oddílu, které podle vás nejvíce přispívají k úsilí účastníků dosáhnout tohoto stavu bytí.

5. Doufáme, že po absolvování tohoto oddílu se účastníci budou snažit obohatit zbožný charakter svého společenství – například tím, že budou navštěvovat domovy, aby se modlili s členy domácnosti, že budou nadšeně podporovat devocionální setkání ve své vesnici či sousedství, a nakonec že sami budou takové setkání pořádat. Tímto způsobem oddíl bezprostředně vyzývá účastníky, aby získané znalosti uplatnili nejen ve svém vlastním životě, ale i v životě svého společenství – a to prostřednictvím řady drobných činů, které položí základy pro skutky služby, o které budou později požádáni. Abyste se mohli zamyslet nad tím, jak důležité je pomáhat účastníkům jednat již v tak rané fázi vzdělávacího procesu, zamyslete se nad tím, co se děje ve vaší vlastní vesnici nebo sousedství.

- a. Sdílet modlitbu s někým jiným se může zdát jednoduché, ale pro účastníky to není vždy snadné. Co se ve vaší vesnici nebo sousedství učíte o sdílení modliteb s přáteli a rodinou, s mladými i staršími a o přemítání nad jejich významem?

-
-
-
-
- b. Jak tento zdánlivě jednoduchý krok, který podniká stále více lidí ve společenství, vede k vytváření prostorů, kde se stále více lidí schází, aby se společně modlili a vedli povznášející rozhovory?

- c. Jak pokročily snahy ve vaší vesnici či sousedství pomáhat účastníkům knihy 1 sdílet modlitby s jednotlivci a rodinami?

- d. Jak byste popsal zbožný charakter vašeho společenství?

18. ČÁST

Nyní svou pozornost obrátíme ke třetímu oddílu knihy 1. Přečtěte si každý výňatek níže z “Několika myšlenek pro školitele” a proveďte cvičení, která po něm následují.

Chováme naději, že studium třetího oddílu této knihy, „Život a smrt,“ ještě posílí závazek jít po stezce služby a obdarí ho hlubším významem. Službě na tomto světě lze nejlépe porozumět v tom nejúplnějším kontextu života, který přesahuje naši pozemskou existenci a přetrvává navždy s tím, jak naše duše procházejí světy Božími. Na rozdíl od technického školení by si účastníci měli stále více uvědomovat význam a důležitost toho, co dělají. Zkušenosti ukazují, že pouze pokud taková uvědomělost vzrůstá, začnou sami sebe spatřovat jako aktivní a odpovědné „vlastníky“ svého učení se.

1. Vědomí, že život duše přesahuje tuto fyzickou rovinu, posiluje naše odhodlání kráčet po stezce služby a dává tomu, co na této stezce děláme, hluboký smysl. Přečtěte si následující výroky, které tuto myšlenku rozvíjejí, a pak napište několik dalších:

- To, že víme, že život nespočívá v nahodilostech a proměnlivostech tohoto světa, nám pomáhá vytrvat v našich snahách, navzdory překážkám, s nimiž se na stezce služby jistě setkáme.
- To, že si pamatujeme, že život na zemi je pouze jednou fází naší věčné cesty k Bohu, nám pomáhá soustředit se na rozvoj duchovních vlastností, které nás k Němu přibližují, a věnovat se rozvoji lidstva směrem k jeho zamýšlenému osudu.

- _____

- _____

- _____

- _____

- _____

- _____

Každá část tohoto oddílu začíná jedním až třemi citáty z Bahá'í písem, po nichž následuje několik cvičení. Jazyk úryvků, které jsou v tomto oddílu citovány, je náročnější než u předchozích dvou oddílů. Není samozřejmě nutné, aby se skupina příliš zabývala obtížnými slovy; školitel bude chtít zajistit, aby každý pochopil ústřední myšlenku, kterou se každá část zabývá, což je přesně tím, čeho se cvičení snaží dosáhnout.

Vzhledem k povaze tématu se v tomto oddílu nachází jen velmi málo cvičení, která obsahují konkrétní příklady. Většina cvičení je pojata na úrovni konceptů. Je třeba poznamenat, že na některé otázky, které jsou ve cvičeních pokládány, nelze odpovídat rychle ani zcela jasně. Jsou uváděny, aby zvýšily povědomí o daném tématu; když se účastníci nad těmito otázkami zamyslí, bude účel splněn.

2. Vraťte se k oddílu a zopakujte si jeho části. Do vyhrazeného prostoru napište některé z hlavních myšlenek, které jsou v nich uvedeny.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

3. Najděte v oddíle několik cvičení, které vyvolávají otázky, na které nelze dát jednoznačnou odpověď. Uvádíme dva příklady.

- První cvičení ve 2. části: „Kdy vzniká lidská duše?“
- Třetí cvičení v 5. části: „Můžete uvést nějaké příklady vlivu a činnosti ducha bez tělesných nástrojů?“

Proč je důležité vyhnout se zdlouhavým diskusím o výše uvedených otázkách, které jsou kladeny pouze za účelem zvýšení povědomí?

Prvních několik částí se zaměřuje na vztah mezi duší a tělem, které na této úrovni existence společně tvoří lidskou bytost. Ústřední myšlenkou představovanou v těchto částech je, že duše není hmotnou bytostí; její spojení s tělem lze přirovnat ke světlu, které se objevuje v zrcadle. Ani prach, který se nachází na jeho povrchu ani konečné zničení zrcadla nemůže ovlivnit nádhru samotného světla. Smrt je jen změnou stavu, kdy je přerušeno spojení mezi tělem a duší; duše poté věčně postupuje vstříc ke svému Stvořiteli.

Tento oddíl dále obrací pozornost ke smyslu života – jímž je poznávat Boha a dosáhnout Jeho přítomnosti. Diskuse se zde točí kolem dvou obsáhlých témat. Prvním je smysl našeho života na tomto světě a druhým je cesta duše po smrti. Duše je znamením Božím a může zračit všechna Jeho jména a přídomek. Tento potenciál je ale přesto v člověku skryt; a lze jej rozvíjet pouze pomocí Božích Projevů, oněch posvěcených Bytostí, které čas od času přicházejí, aby lidstvo vedly. Prostřednictvím duchovního vzdělávání, které tyto Bytosti poskytují, lze odkrývat poklady, které se v nás ukrývají.

Pokud jde o cestu duše po smrti, účastníkům je představena řada myšlenek, o nichž mají uvažovat: že ti, kteří jsou věrní Bohu, dosáhnou opravdového štěstí; že nikdo z nás nemůže nikdy znát svůj vlastní konec, a proto bychom si měli navzájem odpouštět a necítit nadřazenost nad ostatními; že v příštím světě, stejně jako v tomto, bude duše pokračovat v pokroku a že duchovní schopnosti, které jsme si zde rozvinuli, nám tam budou pomáhat; že své blízké v duchovních říších poznáme, že si budeme na svůj život na tomto světě pamatovat a že se budeme těšit ze společnosti svatých a posvěcených duší.

4. Výše uvedené tři odstavce shrnují hlavní myšlenky, kterých jste si již všimli při studiu tohoto oddílu. Tyto myšlenky představují duchovní pravdy a školitel by měl zajistit, že se účastníci nezatáhají do zbytečných dedukcí. S tímto na paměti se podívejte na níže uvedené dvojice. U každé z nich rozhodněte, co by měl školitel udělat, aby účastníci získali jasnou představu o diskutovaném pojmu. Nespokojte se pouze s označením své volby, která se může jevit jako zřejmá, ale napište několik myšlenek o svém uvažování.

_____ Vnešte do diskuse některé další myšlenky ohledně života po smrti, které existují v kultuře a jsou často předmětem spekulací

_____ Držte se dál od některých dalších představ o životě po smrti, které existují v kultuře a které jsou často předmětem spekulací

_____ Zamítněte otázku, kterou účastník položí, protože souvisí s nějakou mylnou představou, jako je například reinkarnace

_____ Objasněte otázku, kterou účastník položí a která souvisí s nějakou mylnou představou, jako je například reinkarnace, a vyhněte se přitom zdlouhavé diskusi

_____ Odpovězte na otázku týkající se okamžiku, který značí začátek života duše, a to prostřednictvím podrobného zkoumání mnoha souvisejících témat, jak právních, tak lékařských

_____ Na otázku týkající se okamžiku, který značí začátek života duše, jednoduše odkažte účastníky na příslušnou citaci z písem

Jak víte, poslední část oddílu připomíná účastníkům koncept dvojího morálního záměru, který byl představen ve druhém oddílu. Žádá po nich, aby se ve světle poznatků, které získali o vývoji duše, zamysleli nad významem zabývání se dvěma aspekty tohoto záměru. Jsou povzbuzováni, aby do svých diskusí zahrnuli následující témata:

1. Rozvíjení duchovních vlastností
2. Poslušnost zákonům Božím
3. Přispívání k blahu lidského pokolení
4. Postupovat na stezce služby

Proč je důležité, aby školitel zajistil, že účastníci povedou bohatou diskusi na výše uvedená témata?

19. ČÁST

Viděli jsme, jak nás kniha 1 vyzývá, abychom se zamysleli nad významem slova „já“ ve větě „kráčím po stezce služby“. Ačkoli se zabývá převážně otázkou identity, měla by, jak jsme již probrali, podnítit určitou činnost ze strany těch, kteří ji studují – zejména sdílení modliteb s členy domácností ve svém společenství. Kniha 2, *Povstaňme ke službě*, má za cíl pomoci jim učinit další kroky na této stezce a dále rozvíjet jejich schopnost sloužit.

Úvodní slova knihy 2, „Několik myšlenek pro školitele“, pojednávají o způsobilostech, které se snaží probírat, a o cílech každého ze tří oddílů. Ačkoli budete chtít tuto úvodní část důkladně prostudovat, abyste se mohli připravit na to vést skupinu kurzem, pro naše účely zde doporučujeme přečíst si následující výňatek, který popisuje celkový cíl knihy a její strukturu:

Jedná se o druhou knihu hlavní posloupnosti kurzů pořádaných Ruhi institutem. Kniha se zabývá způsobilostmi, které nám umožňují přispívat k vedení smysluplného a povznášejícího rozhovoru. Konkrétní čin služby, na nějž se tato kniha zaměřuje, je popisován ve třetím oddílu. Ve světě, jehož společenské vazby jsou rozervávány mocnými silami, může praxe navštěvování domovů přátel a sousedů za účelem zkoumání témat, které mají pro život společnosti zásadní význam, pokud se stane výrazným rysem kultury, vést k nápravě některých neduhů způsobovaných rostoucí izolovaností. Tento oddíl svědčí o tom, že takto vytvářené přátelské vazby slouží k posilování procesu budování životem kypících a harmonických společenství.

Trvale udržitelný program navštěvování domovů lidí v nějakém sousedství nebo vesnici si vyžaduje jistou míru organizovanosti. Výrazným rysem této organizovanosti je určité jádro oddaných přátel, kteří jsou podporováni příslušnými správními institucemi a agenturami. Až bude školitel provázet účastníky kurzu touto knihou, měl by mít na paměti, že je připravuje k tomu, aby se do takového trvalého úsilí sami zapojovali. Návštěvy, které jsou pro ně v rámci jejich studia pořádány, by měly vést k tomu, aby se zavázali se tohoto úsilí každý rok účastnit, jelikož to patří k důležitému aspektu života služby.

Navštěvování domovů za výslovným cílem prozkoumávání témat duchovního a společenského významu jasně obohacuje kulturu daného společenství. Stejně

důležitá je v tomto ohledu celá řada neformálních diskusí, ke kterým dochází doma, na pracovišti, ve škole i na tržišti. Občasné prokládání každodenních rozhovorů různými duchovními principy představuje tedy schopnost, která si zaslouží pozornost. Na rozvíjení této schopnosti se zaměřuje druhý oddíl, a tím pokládá základ ke studiu, které bude probíhat ve třetím oddílu.

Mají-li být naše rozhovory s přáteli a sousedy povznášející, musíme být schopni své styky s nimi prodchnout radostí. Tomuto tématu se věnuje první oddíl zvaný „Radost z učení Víry“. Ve všech skutcích služby, které nám Ruhi institut doporučuje, je v podstatě obsažen princip, že se s ostatními lidmi dělíme o perly božské moudrosti, které objevujeme v oceánu Bahá'u'lláhova zjevení. Studium prvního oddílu má zvýšit povědomí o radosti, která je této činnosti vlastní. Účastníci kurzu jsou v několika částech žádáni o to, aby přemýšleli o Slově Božím a o tom, jaké je to požehnání se o ně dělit s ostatními. V tomto oddílu se budeme zamýšlet nad tím, že se z tohoto činu rodí radost, která nám umožňuje přidávat do kroku při našem kráčení po stezce služby.

Jak bylo uvedeno výše, druhý oddíl s názvem „Povznášející rozhovory“ se zabývá některými znalostmi, dovednostmi a návyky, které jsou nezbytné, abychom se mohli zapojit do smysluplných rozhovorů v různých společenských prostorech. Účastníci jsou požádáni, aby prostudovali řadu krátkých výroků o různých principech Víry, které vycházejí z 'Abdu'l-Baháových promluv. Tím se naučí čerpat z Jeho vysvětlení a jsou tak povzbuzováni, aby si osvojili postoj, že se k Němu obracejí, když usilují o lepší pochopení významu a důsledků Bahá'u'lláhova učení a jeho sdílení s ostatními. Jakým způsobem provádění každé z následujících činností posiluje u účastníků způsobilosti potřebné k zahájení a udržení smysluplných a povznášejících rozhovorů?

- a. Určit posloupnost myšlenek každého výroku a poté se ve skupině střídat a jeden druhému je opakovat, dokud je nejsou schopni vyjádřit s lehkostí

- b. Zamyslet se nad svými interakcemi s přáteli, členy rodiny a známými a identifikovat některá témata, která je zajímají, témata, která nabízejí možnost sdílení myšlenek obsažených v daných výrocích

- c. Během studia knihy si zvolit jedno nebo více výroků a pokusit se s několika přáteli nebo členy rodiny mluvit o myšlenkách v nich obsažených

Nyní můžete skupině, se kterou dnes studujete, představit několik příkladů, kdy se vám podařilo přirozeným způsobem začlenit do rozhovoru některé duchovní principy představené ve druhém oddílu knihy 2.

Co se týče třetího oddílu, zaměřuje se na skutky služby, o kterých se pojednává v knize 2 – navštěvování přátel a sousedů za účelem diskuse o tématech, která jsou důležitá pro život společenství. Je zde načrtnut obsah tří typů rozhovorů. Ze studia knihy víte, že větší část tohoto oddílu je věnována prvnímu z nich. Rozebírá řadu témat, o kterých lze diskutovat se členy domácností v rámci systematického programu domácích návštěv, jehož primárním cílem je pomáhat jim prohloubit znalosti o Víře. Obsah druhého typu rozhovoru reaguje na rostoucí celosvětové zkušenosti s pravidelnými návštěvami rodičů dětí z hodin duchovní výchovy a juniorů ze skupinek duchovního posilování – což je praxe, která je nyní nedílnou součástí úsilí o budování společenství. Na závěr oddíl nastiňuje řadu myšlenek, které lze začlenit do rozhovorů s mládeží a které se zabývají jejich touhou najít cesty, jak sloužit. Takové rozhovory často vedou mladé lidi k tomu, že vstoupí do kurzů institutu, aby si osvojili potřebné schopnosti. Proberte s ostatními členy vaší skupiny následující otázky:

- a. Mnozí z těch, kteří studují knihu 2, si prohloubí své porozumění přístupům a základním konceptům vzdělávacích programů pro děti a juniorskou mládež, když budou pokračovat ve studiu knih 3 a 5, a někteří z nich se rozhodnou vykonávat tyto specializované skutky služby. Jakým způsobem si účastníci již v knize 2 uvědomí význam těchto programů a zapojí se do rozhovorů s rodiči ve společnosti učitelů a animátorů, jak je tam navrhováno, a jakým způsobem to urychlí jejich kroky na stezce služby?

- b. Jak může být pro všechny, kteří kráčí po stezce služby, užitečné seznámit se s obsahem rozhovoru, který se odehrává mezi Alejandrou a Beatricí, dvěma mladými lidmi, kteří touží sloužit svému společenství?

- c. Jakmile se návštěvy domácností a smysluplné a povznášející rozhovory s jejich členy stanou pravidelnou součástí kultury sousedství nebo vesnice, posílí se duchovní a společenská struktura života společenství. Jak to, že se naučíme sdílet

významná duchovní témata s členy domácností – počínaje tématy představenými ve třetím oddílu –, zvyšuje schopnost těch, již kráčí po stezce služby, přispívat k procesu budování společenství?

Když Ruhi institut poprvé začal nabízet obsah toho, co je dnes třetím oddílem, všiml si, že někteří z těch, kteří navštěvovali domácnosti, byli ve svých snahách vytrvalí, zatímco jiní brzy přestali. Rozdíl spočíval zřejmě v tom, že ti, již vytrvali, nacházeli radost v samotném aktu učení Víry, nezávisle na okamžitých výsledcích. První oddíl knihy 2 byl navržen tak, aby se touto otázkou zabýval. Níže je uvedený sled myšlenek. Přečtěte si tyto myšlenky a zamyslete se nad nimi z hlediska svých snah sloužit jako školitel. Poté napište krátký odstavec, ve kterém vysvětlíte, jakým způsobem vám tato služba bude neustálým zdrojem radosti.

- Bahá'u'lláhovo zjevení může být přirovnáno k oceánu, v jehož hlubinách leží perly božského vedení. Když objevíme perly moudrosti, jež leží v Bahá'u'lláhově zjevení, a podělíme se o ně s ostatními, budou naše srdce naplněna radostí.
- Prospěchu z oceánu Bahá'u'lláhova zjevení se nám dostává úměrně k úsilí, které vynakládáme.
- Oceán Bahá'u'lláhova zjevení je nám pozoruhodně blízko. Pokud si to jen budeme přát, můžeme se k jeho břehům dostat v mžiku oka.
- Poté, co jsme obdrželi dar rozpoznání Bahá'u'lláha, čerpáme z pokladů oceánu Jeho zjevení a velkoryse a bezpodmínečně se s ostatními dělíme o jeho perly božského vedení.
- Slovo Boží je neustálým zdrojem inspirace při tom, jak kráčíme po stezce služby. Sdílíme Slovo Boží s ostatními, protože má zvláštní sílu a vliv na lidské srdce.
- Ze všech činností, které nás v našem každodenním životě zaměstnávají, jsou ty, které spočívají v pomáhání druhým objevovat perly skryté v oceánu Bahá'u'lláhova zjevení, obdařeny zvláštním požehnáním.
- Radost, kterou nám přináší služba, spočívá v samotném činu. Pokud jsme příliš připoutáni k výsledkům nebo ovlivněni chválou či kritikou, tuto radost ztrácíme. Odpoutání je nezbytnou podmínkou radostné služby.
- Musíme být také ochotni vynakládat úsilí a přinášet oběti. Měli bychom si však pamatovat, že obětovat se znamená vzdát se toho, co je nižší, ve prospěch toho, co je vyšší. Když tak učiníme, získáme duchovní štěstí a pokročíme dál v duchovním rozvoji.
- Musíme věnovat pozornost jak intenzitě, tak kvalitě úsilí potřebného pro všechny naše snahy, které vynakládáme na stezce služby.

-
- This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on the right side, suggesting it's resting on a surface.

Je třeba poznamenat, že činy služby popisované v této posloupnosti knih, třebaže mají pro růst a rozvoj společenství klíčový význam, jsou především určitými prvky procesu, který se snaží o zvětšování schopností jednotlivce prostřednictvím studia a činnosti. Každý školitel by si měl uvědomit, že tyto činy na sebe navazují a s každou další knihou nabývají na větší složitosti. Naučit se účinně vykonávat každyčkový čin služby se ukazuje jako zásadní pro schopnost požadovanou k provádění činů, které budou následovat. Vést při několika návštěvách něčího domova neustále pokračující rozhovor tak, jak je to navrhováno v této knize, je zjevně náročnější než aktivita, k níž vybízí kniha 1 a již je pořádání pravidelných devocionálních setkání, ať už je pořádá jednotlivec nebo jsou pořádána ve spolupráci s několika dalšími lidmi. A není těžké porozumět tomu, že aby bylo v budoucnosti možné vykonávat složitější

činy služby, bude zásadní, aby si účastníci kurzu výrazně rozvinuli způsobilosti, které jsou zde probírány.

Prodiskutujte se svou skupinou, jak způsobilosti popsané v knize 2 – způsobilosti, které nám umožňují přispívat k smysluplným a povznášejícím rozhovorům – staví na znalostech a dovednostech, které účastníci získali studiem knihy 1 a zapojením do aktivit, které z ní vycházejí, zejména sdílení modlitby s ostatními.

20. ČÁST

Další skutek služby, kterým se posloupnost kurzů zabývá, se týká oblasti duchovní výchovy dětí. Kniha 3, *Vedení dětských hodin, 1. stupeň*, se soustředí na některé znalosti, dovednosti a schopnosti, vlastnosti a postoje nezbytné pro ty, kteří chtějí vstoupit do této oblasti činnosti.

Samozřejmě, mnozí, již tuto knihu studují a pevně kráčí po stezce služby, nemusí mít chuť takové hodiny učit. Nicméně všichni sdílíme zájem o duchovní výchovu mladých lidí. Jako členové rodiny, jako členové společenství a jako členové institucí a orgánů Víry musíme všichni věnovat pozornost této odpovědnosti prvořadého významu. Krom svého primárního cíle si tedy kniha 3 klade za cíl posílit takové kolektivní povědomí. S tímto na paměti si přečtěte následující výňatek z části „Několik myšlenek pro školitele“ a prodiskutujte jej s ostatními členy vaší skupiny:

Ze svého studia druhého oddílu knihy 2 jsou účastníci kurzu seznámeni s ‘Abdu’l-Baháovým výrokiem, že výchova je trojího druhu, hmotná, lidská a duchovní. Zde jim bude dána příležitost prohloubit si své znalosti o třetím typu výchovy, jejíž prostřednictvím je rozvíjena duchovní přirozenost, která je vyšší přirozeností člověka. Už od začátku by mělo být jasné, že duchovní výchova dětí se v pojetí Bahá’í víry zásadně liší od vnucování nějakých dogmatických věroučných zásad, které jsou občas s náboženským vzděláváním spojovány. Jejím cílem je namísto toho podporovat lásku k poznání, otevřený postoj k učení se a neustálou touhu zkoumat realitu.

Stejně důležité je ale také uznání skutečnosti, že při výchově mladých lidí nelze náboženské předpisy opomíjet, protože kdyby se tak stalo, odepřelo by jim to přístup k božským pravdám a duchovním principům, tedy principům, jimiž se postupem času musí jejich myšlenky i činy řídit. Existují lidé, kteří zastávají názor, že je nejlepší ponechat mladé lidi ve stavu, v němž by si svá vlastní měřítká a světový názor formovali prostřednictvím svých styků s okolní společností, a to údajně na základě svého svobodného rozhodování. Tito lidé nedokáží, jak se zdá, dostatečně ocenit fakt, s jakou agresivitou různé politické, ekonomické a kulturní síly prosazují takové vzorce vnitřního přesvědčení a chování, které slouží jejich vlastním zájmům. Ale i kdyby tomu tak nebylo, neexistuje žádný důvod k předpokladu, že by nastupující generace byly schopny vytvořit lepší svět bez uplatňování výchovy, která rozvíjí duchovní

podstatu jednotlivce. Lidstvo, které je připraveno o vedení Božského vychovatele, dokáže jen stěží vytvořit něco jiného, než je chaos, nespravedlnost a utrpení.

Výše uvedený výňatek vysvětluje, že duchovní výchova dětí, jak je pojmána ve Víře, nemá nic společného s dogmatickou náboženskou výukou. Zároveň však jasně ukazuje, že taková výchova čerpá z božských pravd a duchovních principů obsažených ve Zjevení Bahá'u'lláha, univerzálního Vychovatele lidstva pro tento den.

- a. Jaké jsou některé charakteristické rysy dogmatické výuky – charakteristické rysy, které nejsou vlastní pouze náboženské oblasti?

- b. Jak byste reagovali na někoho, kdo říká, že učení se Božího slova nazpaměť je dogmatické?

- c. Když je dětem odepřen přístup k duchovním pravdám a principům obsaženým v božském zjevení, mohou snadno vstřebat hodnoty bujícího materialismu, který proniká do kultur nejrozličnějších národů světa. Jaké jsou některé z těchto hodnot?

- d. Jak hodnoty, které jste zmínili výše, podkopávají rozvoj duchovní přirozenosti člověka?

Z vlastního studia těchto dvou oddílů knihy 3 víte, že program Ruhi institutu pro duchovní výchovu dětí se zaměřuje na to, pomáhat dětem rozvíjet si chvályhodný charakter a

správné chování. Postoje a návyky, které charakterizují chvályhodný charakter, se samozřejmě ujmou pouze tehdy, jsou-li projevem duchovních vlastností, a lekce pro 1. stupeň se proto zaměřují na pěstování těchto vlastností u pětiletých a šestiletých dětí. Níže uvedený odstavec z „Několika myšlenek pro školitele“ pojednává o této myšlence, která je rozebírána v prvním oddílu knihy.

V tomto oddílu se zamýšlíme nad tím, že mezi drahokamy, jimiž je každý jednotlivec obdařen, jsou i drahokamy nazývané „duchovní vlastnosti“, které jsou považovány za pevné vnitřní struktury, na nichž lze stavět vznešený a poctivý charakter. Základní myšlenkou, kterou by měli všichni účastníci dostatečným způsobem pochopit, je, že tyto duchovní vlastnosti představují samostatnou kategorii „ctností“, což je obecný pojem, jenž je používán pro všechny druhy chvályhodných vlastností, včetně návyků a postojů, dovedností i schopností. V 6. a 7. části se zamýšlíme nad některými důsledky tohoto výroku. Školitel by se měl postarat o to, aby členové skupiny byli schopni uvádět to, o čem se baví, do souvislosti s tím, co studovali ve třetím oddílu knihy 1, kde přemýšleli o tom, jak se duchovní vlastnosti coby schopnosti lidské duše musí v tomto životě rozvíjet, aby nám pomáhaly na naší věčné cestě k Bohu a aby nás na ní podporovaly. Pro rozvíjení duchovních vlastností jsou láska k Bohu a poznání Boha nepostradatelné. Je důležité, aby si účastníci všímali toho, jak se myšlenky v těchto dvou částech odlišují například od kurzu o ctnostech, který k dochvilnosti a pravdivosti přistupuje jako k jednomu a témuž druhu vlastnosti. A když učitelé umějí tento rozdíl ocenit, budou se vyhýbat tendenci nahlížet na rozvíjení dobré povahy především z hlediska pouhých určitých úprav lidského chování.

Výše se naznačuje, že při pomáhání dětem zdokonalovat si svůj charakter by učitelé měli rozlišovat mezi duchovními vlastnostmi – základními přívlastky lidské duše – a „ctnostmi“ obecně, což je termín používaný k označení všech přívlastků považovaných za chvályhodné, včetně návyků, dovedností a postojů. Následující věty dále objasňují, proč je důležité mít tento rozdíl při vyučování lekcí pro 1. stupeň na paměti. Můžete do seznamu přidat několik dalších vět? Při tomto cvičení vám pomůže přečíst si myšlenky uvedené v 6. a 7. části prvního oddílu a zamyslet se nad nimi.

- Při rozvíjení duchovních vlastností jsou děti vedeny k tomu, aby soustředily svá srdce a mysli na Boha jako na nevyčerpatelný zdroj, z něhož tyto vlastnosti vyzařují.
- Chvályhodné postoje a sklony, bez ohledu na to, jak moc jsou posilovány společenskými normami, jsou pomíjivé a omezené, pokud nejsou založeny na duchovních vlastnostech.
- Pěstování duchovních vlastností u dětí, jako je soucit, láska a štedrost, jim vstřípí vhodné postoje a návyky, jako je empatie, péče a dělení se.
- Naučit se chovat v souladu s kulturními a společenskými normami samo o sobě nevede k rozvoji duchovních vlastností.

- [illegible]

[illegible]

Jak jste si všimli, jedním z důležitých pojmů, kterými se tento oddíl zabývá, je kázeň. Níže uvedený výňatek z „Několika myšlenek pro školitele“ podrobně vysvětluje, jak je třeba tento pojem chápat v rámci vzdělávacího procesu zaměřeného na rozvíjení duchovních vlastností, na rozdíl od procesu, který se snaží změnit chování jinými způsoby.

Diskuse o výše uvedených konceptech a myšlenkách by měla vést účastníky k tomu, aby si uvědomili, že v konečném důsledku by děti měly prostřednictvím procesu duchovního vzdělávání dospět k tomu, že získání duchovních vlastností budou považovat za odměnu samu o sobě a nevhodný charakter za největší trest. To vše by tedy mělo účastníkům umožnit pohlížet na určité úpravy v chování dětí ze správné perspektivy – nikoli jako na hlavní cíl, ale jako na pomůcku k třibení charakteru. Ve svých interakcích s dětmi budou tedy účastníci hledat vhodné způsoby k tomu, aby je povzbuzovali k žádoucímu chování a odrazovali je od nepatřičných vzorců chování, z nichž některé jsou zmíněny ve 13. části. Další koncepty, jimiž se tato část stručně zabývá, se týkají svobody a kázně. I když tvrdé tresty samozřejmě nemají ve výchově dětí co dělat, dávat jim naprostou svobodu dělat si, co chtějí, je pro jejich duchovní rozvoj stejně škodlivé.

Níže je uvedeno několik výroků. Rozhodněte, které z nich jsou v souladu s pojmem kázně, jak je představena v tomto oddílu.

- ☐ Kázeň by měla být přísná.
- ☐ Kázeň, má-li být trvalá, musí vycházet z nitra člověka.
- ☐ Skutečná svoboda závisí na sebekázni.
- ☐ Když je kázeň vnucována, potlačuje tvořivost.
- ☐ Kázeň chrání tvůrčí iniciativu před sebepožítkařstvím.
- ☐ Pokud učitel vstíjí studentům lásku k Bohu, není nutné stanovovat normy chování.
- ☐ Bez sebekázně není možné rozvíjet duchovní vlastnosti.
- ☐ Děti potřebují svobodu, aby mohly objevovat věci samy; kázeň může tento proces objevování a skutečného učení se pouze narušovat.
- ☐ Děti prospívají díky kázni; v dobře organizovaném a strukturovaném prostředí se učí efektivněji.

- _____ Jednotlivci získávají moudrost tím, že zaujmou pokorný postoj učení se. Kázeň, kterou tento postoj učení se vyžaduje, osvobozuje člověka od strachu ze selhání a otevírá cestu ke konstruktivnímu uplatňování iniciativy.
- _____ Uplatňování kázně nelze chápat jako jakoukoli formu násilí či zneužívání, ať už psychického či fyzického, neboť násilí je zásadně neslučitelné s ušlechtilostí lidského ducha a škodí lidskému rozvoji.

Nyní si udělejte chvíli a prodiskutujte se svou skupinou následující otázku: Jakým způsobem se pojem kázně týká studijního kroužku, vezmeme-li v úvahu, že účastníci nejsou děti, ale mladí lidé a starší dospělí?

Co se týče druhého oddílu, skládá se ze dvou částí: dvaceti čtyř lekcí doporučených pro tento stupeň a úvodních částí, které mají učitelům umožnit seznámit se s obsahem lekcí, z nichž každá je strukturována kolem rozvoje určité duchovní vlastnosti. Víte, že za účelem pěstování duchovních vlastností u dětí je lekce přivádí do bezprostředního kontaktu se Slovem Božím a inspirují je příběhy ‘Abdu’l-Baháa, Jenž je ztělesněním nejvyšších lidských ideálů. Modlitba, učení se citátů nazpaměť a příběhy tvoří základní prvky těchto lekcí a úvodní části druhého oddílu se zabývají vždy čtyřmi lekcemi najednou a provádějí účastníky přezkoumáním těchto základních prvků v každé z nich. Možná budete chtít tyto části prozkoumat a poté napsat jednu nebo dvě věty o roli, kterou tyto prvky hrají v duchovním vzdělávání dětí.

Modlitba: _____

Učení se citátů nazpaměť: _____

Příběhy: _____

Můžete nyní říci pár slov o úloze jednotlivých prvků lekcí?

Písničky: _____

Kooperativní hry: _____

Omalovánky: _____

Druhý oddíl povzbuzuje účastníky, aby si v rámci studia materiálů procvičili prezentaci různých prvků lekcí, včetně případného procvičování s třemi nebo čtyřmi dětmi. Některé skupiny mohou tímto způsobem projít celý oddíl, studovat přitom čtyři lekce najednou, než získají zkušenosti s dětskými hodinami. Účastníci mohou také prostudovat sadu čtyř lekcí a poté okamžitě získat nějaké zkušenosti – buď tím, že budou pomáhat jinému učiteli, nebo tím, že sami zahájí dětskou hodinu. Diskutujte o tom, jaké znalosti by měl mít školitel o dění ve své vesnici nebo sousedství, aby mohl zaujmout takový flexibilní a citlivý přístup.

21. ČÁST

Poté, co jsme získali hlubší pochopení skutků služby, k nimž vede studium prvních tří knih, podívejme se nyní na další knihu v hlavní posloupnosti institutu, která se opět vrací k otázce Bahá'í identity, k „já“ ve výroku „Kráčím po stezce služby“. Dějiny do značné míry utváří identitu jednotlivce i celých národů. Když je vazba na dějiny přetřata, nastává zmatek a z lidí se stávají stromy bez kořenů. Ale kde, můžeme se ptát, v tomto přechodném věku v životě lidstva, kdy se rozpadá starý řád a na jeho místě se objevuje nové stvoření, má každý člověk najít historické kořeny své existence? Pro většinu lidí je to obtížná otázka, ale pro Bahá'í věřící je odpověď poměrně jednoduchá: musíme hledat prvky naší identity v nesčetných událostech, které posunuly Boží věc vpřed od onoho osudového večera, kdy Báb prohlásil své poslání Mullá Husaynovi.

Kniha 4, Dvojí Projevy, je věnována studiu životních osudů Bába a Bahá'u'lláha. V prvním oddíle je stručně popsán význam tohoto Dne, Dne Božího. Druhý a třetí oddíl pak seznamují účastníky s úřadem těchto dvou Posvátných Bytostí. Duchovní význam těchto epizod je podtržen studiem relevantních pasáží z Písem, které osvětlují hluboká témata spojená s příchodem Projevů Božích. Bez ohledu na to, jak důležité je pro účastníky naučit se základní fakta o životě Bába a Bahá'u'lláha, na stezce služby je bude udržovat právě porozumění, které získají prostřednictvím reflexe nad těmito tématy. Úvodní poznámky pro školitele v této souvislosti vysvětlují:

Při přípravě na provázení skupiny druhým a třetím oddílem by se tedy měl školitel pečlivě zamýšlet nad probíranými duchovními tématy. Mezi ně například patří to, že se každý božský Světloďárce projevuje ve světě lidí nikoli na základě Své vlastní volby, ale prostřednictvím Vůle Boží, a že je obdařen Bohem vrozeným poznáním; že první lidé, kteří rozpoznají Jeho postavení, jsou povoláni k tomu, aby vykonali velké hrdinské činy, jež svědčí o proměňující moci Jeho Víry; že tento Světloďárce přijímá život plný utrpení, aby mohl vést lidstvo k pravdě a seznamovat Boží tvory s Vůlí Boha a Jeho záměrem; a že se žádné síle na Zemi, byť by byla sebemocnější, nemůže podařit umenšit Jeho vliv nebo Mu zabránit, aby uskutečnil Poslání, které Mu bylo svěřeno. V této souvislosti je jedním z důležitých konceptů, o nichž třetí oddíl pojednává, koncept krizí a vítězství. Je nezbytné, aby všichni, kdo kráčí

po stezce služby, porozuměli konceptu toho, že každá krize ve Věci Boží slouží k uvolnění ještě další síly, jež je jí vrozena. Takové porozumění je důležité nejen kvůli tomu, aby si ti, kdo kráčí po oné stezce, dovedli vážit dějin této Víry, ale také kvůli tomu, aby mohli ve svých sousedstvích a vesnicích přispívat k jejímu trvalému rozvoji. Jedná se totiž o proces, který vždy prochází řadou krizí a vítězství.

Jakým způsobem ovlivní vaše vlastní chápání duchovního významu událostí souvisejících se životy Dvojích Projevů způsob, jakým se účastníci zapojí do studia materiálu, když se budete snažit sloužit jako školitel?

Účastníci kurzu by měli být povzbuzováni, aby podrobně vyprávěli historii, kterou se učí. Jak jim může školitel pomáhat rozvíjet si tuto schopnost?

Jak již bylo zmíněno výše, tématem, které se prolíná celým třetím oddílem, jsou krize a vítězství. Jednou z vašich výzev bude zajistit, aby účastníci získali hluboké porozumění tomuto principu. Abyste lépe pochopili dynamiku krizí a vítězství, budete si možná chtít vytvořit seznam významných událostí popsanych ve třetím oddíle knihy v chronologickém pořadí. Poté rozhodněte, které události znamenají začátek nové fáze buď krize, nebo vítězství.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Nyní se zamyslete nad svým vlastním společenstvím. Jakého pokroku bylo dosaženo prostřednictvím protikladnosti krize a vítězství?

[illegible]

Je třeba poznamenat, že v této knize jsou účastníci vyzváni, aby si zapamatovali pasáže z Písem, které jsou mnohem delší než ty, které si zapamatovali v předchozích knihách. Ve druhém oddílu jsou povzbuzováni, aby se naučili nazpaměť projev Bába k Písmenům Živoucího a ve třetí oddílu prvních pět odstavců Kitáb-i-Aqdas. Že vzdělávací proces podporovaný kurzy Ruhi institutu klade důraz na učení se nazpaměť, je zřejmé od samého počátku. Ačkoli na ty, kteří to považují za obtížné, není nikdy vyvíjen žádný tlak, v době, kdy se dostanou ke knize 4, si všichni účastníci budou stále více uvědomovat hodnotu vybavování si pasáží z Písem a již získali mnoho poznatků o účincích Božího slova na lidské srdce. Vzpomeňte si na své vlastní studium. Jak se vaše schopnost učit se nazpaměť dlouhé pasáže z knihy 4 rozvíjela postupně s tím, jak jste postupovali v jednotlivých předchozích kurzech?

22. ČÁST

Pátá kniha hlavní posloupnost, stejně jako kniha 3, se zabývá otázkou vzdělávání mládeže. *Uvolňování schopností juniorské mládeže* se snaží pomoci těm, kteří chtějí sloužit jako „animátoři“, rozvíjet si schopnosti potřebné k zapojení skupin mladých lidí ve věku od dvanácti do patnácti let do tříletého programu jejich duchovního posilování. Stejně jako v případě knihy 3 se doufá, že všichni, kteří procházejí hlavní posloupností kurzů, budou mít ze studia této knihy nějaký prospěch. Školitelé by si však měli uvědomit, že tento skutek služby je určen především, i když ne výlučně, k tomu, aby mladým lidem z jakéhokoli prostředí otevřel cestu, kterou mohou přispívat ke zlepšování společnosti. Úvodní část pro školitele se zabývá tímto bodem a popisuje, jak proces budování kapacity připraví účastníky, aby se mohli tohoto skutku služby ujmout:

Ti, kteří působí jako školitelé knihy 5, by si měli uvědomit, že mezi účastníky bude mnoho mladých lidí kolem dvaceti let, kteří se zapsali do hlavní posloupnosti kurzů s výslovným přáním sloužit jako animátor a s potenciálem všech potřebných schopností, které k tomu potřebují. Někteří z nich se seznámili s Vírou při rozhovorech se svými vrstevníky, které zdůrazňovaly roli, jakou mohou hrát při výchově mladších generací. Jiní sami jako junioři prošli programem duchovního posílení a brzy poté se pustili do studia knihy 1. Ať už je k procesu institutu přivedla jakákoli cesta, nyní budou součástí rostoucího jádra jednotlivců, ve vesnici nebo sousedství, kteří se zavázali k tomu, že budou svou lokalitu zlepšovat, a v tomto kontextu budou získávat zkušenosti s návštěvami domácností, aby s rodinami prozkoumávali témata, která jsou pro Víru ústřední – skutek služby, o kterém se pojednává v knize 2. Jako součást tohoto jádra bude značná část z nich také úzce provázána s alespoň jednou skupinou juniorské mládeže v dané lokalitě, bude pomáhat animátorovi při provádění různých aktivit a připojí se k němu při pravidelných návštěvách rodičů, aby s nimi diskutovali o konceptech a přístupech souvisejících s programem. V této fázi budou všichni disponovat značnými znalostmi Bahá'í učení, které si prohloubili studiem knih 3 a 4, a budou prokazovat dovednosti, schopnosti, postoje a duchovní vlastnosti potřebné k zahájení a udržování smysluplných rozhovorů s přáteli a sousedy. A právě zde, když se dostanou ke knize 5, vyjde najevo význam procesu budování kapacity, který je nedílnou součástí hlavní posloupnosti kurzů Ruhi institutu – procesu koncipovaného jako kráčení po stezce služby. Zapojit skupinu juniorů do tříletého programu pro jejich duchovní posílení je náročný skutek služby a úsilí začínajících animátorů bude do značné míry záviset na schopnostech, které si doposud postupně vybudovali na této stezce.

Jako začínající školitel by pro vás mohlo být užitečné zamyslet se nad mladým člověkem, který postupně prošel hlavní posloupností kurzů výše popsaným způsobem a nyní se dostal ke knize 5. Jaké vlastnosti jej budou odlišovat od ostatních? Některé z nich jsou uvedeny níže. Můžete k tomuto seznamu přidat další?

- Pochopení, že posílením své vyšší přirozenosti člověk dosáhne svého pravého postavení

- [illegible]

Cíl druhého oddílu, „Věk příslibu“, je v podstatě dvojitý. Snaží se upevnit v myslích těch, kteří jej studují, porozumění, že juniorská mládež je odlišná věková skupina, která má své vlastní specifické charakteristiky. Zároveň se snaží vyjasnit, že přístup, který Bahá'í společenství k tomuto životnímu období zaujímá a který je utvářený písmy Víry, se radikálně liší od přístupů založených na převládajících předpokladech a teoriích. Přečtěme si opět část pro školitele:

... oddíl krátce zkoumá povahu období raného dospívání a poté žádá účastníky, aby se zamysleli nad výzvou, jak správně nasměrovat rostoucí uvědomění mladých lidí v tomto věkovém rozmezí. V této souvislosti oddíl varuje: tyto snahy se musí vyvarovat úskalí některých programů, které namísto toho, aby nasměrovaly rostoucí sebeuvědomění těch, kteří se nacházejí v této formativní fázi života, k nesobecké službě druhým, obrací je k „egu“ a bohužel je nakonec činí zajatci „neodbytného ega“. Pátá až devátá část se snaží účastníky upozornit na některé z jemných nebezpečí této pasti tím, že je provází řadou relevantních citátů z Bahá'í písem. Oddíl dále zvažuje vliv společenského prostředí na životy raných adolescentů, představuje koncept „skupiny juniorské mládeže“ jako prostředí vzájemné podpory a definuje postoj, který by měli zaujmout všichni, kdo povstávají sloužit jako animátoři těchto skupin.

Věnujte chvíli prostudování tohoto oddílu a poté řekněte pár slov o tom, co by podle vás měli účastníci během studia pochopit v souvislosti s každým z následujících bodů. Jaké představy by měli opustit, aby tohoto porozumění dosáhli?

a. Povaha období raného dospívání: _____

b. Výzva, jak nasměrovat rostoucí uvědomění juniorské mládeže: _____

c. Vliv prostředí na životy juniorů: _____

d. Koncept skupiny juniorské mládeže jako prostředí vzájemné podpory: _____

e. Postoj, který by měli zaujmout všichni, kdo povstávají sloužit jako animátoři: _____

Rozpoznání potenciálu juniorské mládeže rostoucím počtem lidí ve vesnici nebo sousedství přispívá k vytvoření kultury, která podporuje odlišný přístup k mladým lidem, než jaký je dnes běžný ve společnosti. Jaký posun v přístupu na úrovni společenství jste zaznamenali ve své vesnici nebo sousedství poté, co se studium knihy 5 rozšířilo?

Třetí oddíl, „Sloužit jako animátor“, staví na poznacích, které účastníci získali v druhém oddíle, a otevírá diskusi o hlavním cíli programu juniorské mládeže – uvolnit jejich duchovní, morální a intelektuální síly. Při přípravě na provázení skupiny začínajících animátorů tímto oddílem budete chtít značnou pozornost věnovat otázce morálního a duchovního posílení. Tuto otázku budete samozřejmě mít neustále na zřeteli při všech svých snahách sloužit jako školitel. Přečtěte si níže uvedený výňatek, který poukazuje na pojetí síly, jež se zásadně liší od těch, která dnes převládají ve společnosti, a zamyslete se nad ním.

Otázka duchovního posilování obecně vyžaduje mnoho úvah a reflexí ze strany školitelů. Vzdělávací proces, který kurzy institutu uvádějí do pohybu, lze v konečném důsledku považovat za prostředek morálního a duchovního posilování, díky němuž lidé ze všech společenských vrstev a prostředí mohou povstat a podílet se na budování lepšího světa. Pojem síly zde používaný se značně liší od převládajících definic, které jej spojují se záměrem ostatní ovládat nebo je přimět, aby se podřídili našim přáním a požadavkům. Cílem je naopak stát se bránou, kudy budou moci proudit síly lidského ducha: síla jednoty, lásky, pokorné služby a čistých skutků. Jak přispět k dynamice potřebné pro postup – ba dokonce zrychlení – takového procesu je ústředním aspektem služby školitele a díky zkušenostem s vedením skupiny za skupinou

studiem kurzů je každý školitel schopen zahlédnout mnohé vzájemně působící faktory, z nichž žádný není silnější než pěstování skutečného porozumění.

Dříve v tomto oddíle jsme se zabývali tématem motivace. Zde jste získali první vhled do podstaty vzdělávacího procesu, který uvolňuje duchovní a intelektuální síly skryté v jednotlivci. Jedním z aspektů tohoto procesu, který bude předmětem vaší neustálé reflexe, je dynamika mezi pokorou a mocí. Přečtěte si 19. část třetího oddílu knihy 5, která se tímto tématem zabývá, a poté napište několik slov o tom, jak při absenci duchovní vlastnosti pokory zůstane moc, kterou hledáme, nevyužita.

Vzdělávací proces, který se snaží posílit schopnosti mladých ve věku od 12 do 15 let, bude, jak naznačuje třetí oddíl knihy 5, nutně zahrnovat rozvoj duchovního vnímání, zlepšení vyjadřovacích schopností a budování zdravé morální struktury. K této tématice úvodní poznámky pro učitele uvádí následující:

V této knize se samozřejmě zájem školitele rozšiřuje dále, na další generaci a na povahu vzdělávacího procesu, který mladým adolescentům umožní plodně uplatňovat jejich rozvíjející se schopnosti. Jádrem tohoto procesu jsou vzájemně se posilující schopnosti myšlení a vyjadřování. Schopnost mysli zabývat se abstraktním myšlením, která se v raném dospívání dramaticky zvyšuje, se u mladých lidí posiluje, když se učí aplikovat relevantní vědecké, morální a duchovní pojmy na svou analýzu okolního světa a na své první pokusy působit na společnost. Nicméně, bez ohledu na to, jak důležitá je schopnost racionální analýzy, tak potřebuje duchovní vnímání. Jeho prostřednictvím se otevírají brány k porozumění, které nejsou dostupné pouhým uplatňováním mentálních schopností. Juniorům je tedy třeba pomoci rozpoznávat duchovní síly a identifikovat duchovní principy v situacích, ve kterých se ocitnou, aby mohli činit správná morální rozhodnutí. Základním předpokladem zamýšleného vzdělávacího procesu je, že morální struktura, která řídí myšlení a chování člověka, je úzce spjata se strukturou jazyka, jímž člověk vyjadřuje své myšlenky. Ať už první dva oddíly knihy 5 nabídly jakékoli poznatky o tomto procesu, 5. až 19. část třetího oddílu se snaží jeho různé dimenze explicitně vysvětlit, a to s využitím příkladů z textů použitých v programu, je-li to nezbytné. Každý školitel by měl tyto části pečlivě prostudovat, aby se mohl připravit provést skupinu těmito tématy. Doufáme, že účastníci si ze studia odnesou pochopení potenciálu textů posilovat juniorskou mládež rozličných kultur.

Toto není místo, kde bychom měli analyzovat texty studované juniory, abychom zjistili, jakým způsobem přispívají témata a pojmy, které se v nich objevují, a jazyk, který je v nich použit, k cílům programu popsaným výše. Samozřejmě budete muset být připraveni to udělat v rámci studijního kroužku zaměřeného na knihu 5 a pomoci jeho členům osvojit si určité porozumění potenciálu textů rozvíjet duchovní vnímání, posilovat vyjadřovací schopnosti a budovat zdravou morální strukturu u juniorské mládeže. Cvičení v uvedených částech, stejně jako ve 20. až 23. části, vám v tomto ohledu pomohou.

Zde by pro vás mohlo být užitečné zamyslet se nad pojmem duchovní vnímání, jak se vztahuje k vaší práci školitele. Duchovní vnímání je jednou z oněch schopností lidské duše, které musí školitelé rozvíjet, pokud chtějí pomáhat účastníkům jakéhokoli kurzu institutu dosáhnout břehů pravého porozumění. V tomto světle doporučujeme, abyste si zopakovali 5. až 7. část třetího oddílu knihy 5, které tento pojem zkoumají, a poté řekli pár slov o tom, jak může školitel tuto vnitřní schopnost vytříbit.

23. ČÁST

Kráčet po stezce služby po celý život jasně znamená učit Víru. Ačkoli šíření Bahá'u'lláhova poselství je jednou z nejdůležitějších služeb, kterou můžeme poskytovat, učení Víry je rovněž stavem bytí, v němž neustále s ostatními sdílíme to, co nám bylo tak štědrě darováno. Vzhledem k hloubce tohoto tématu budeme knize 6, Učení Víry, věnovat tři části, přičemž zde se podíváme na první oddíl a na další dva ve 24. a 25. části.

Od samého počátku by vám mělo být jasné, že schopnost učit Věc Boží, ať už podle individuálních plánů nebo prostřednictvím kolektivní činnosti, si nelze rozvinout v rámci jednoho kurzu. Podmínky lidí se místo od místa značně liší a každá kultura, každá věková skupina a každá skupina obyvatel má své vlastní okolnosti, které musí ti, kdo chtějí sdílet učení obsažené ve Vírě se svými bližními, brát v úvahu. Nicméně existují určité základní univerzální pravdy, na nichž lze tuto příslušnou schopnost stavět, a právě ty jsou ústředním tématem knihy 6.

Mezi těmito pravdami není žádná důležitější než doplňkovost mezi „bytím“ a „konáním“. Jako školitel této knihy se budete muset ujistit, aby účastníci plně pochopili vzájemnou závislost těchto dvou pojmů. Toto téma je totiž základem vzdělávacího procesu, podporovaného samotnou hlavní posloupností – procesu, v němž se spojuje studium a jednání. Obecně se posloupnost kurzů snaží propojit řadu prvků, které jsou někdy v protikladu, ale ve skutečnosti jsou to rozměry jedné reality, které se vzájemně doplňují. Doufáme, že tímto způsobem, jak budou jednotlivci postupovat kurzy, bude postupně překonána tendence

redukovat realitu na soubor dichotomií. Níže uvedený výňatek z úvodní části pro školitele toto téma osvětluje:

Při zkoumání podstaty povinnosti učit Jeho Věc, kterou nám Bahá'u'lláh uložil, se první oddíl zabývá několika základními pojmy. Mezi pojmy představenými na začátku oddílu je i pojem „zapálení“. Účastníci jsou vybízeni k tomu, aby si uvědomili, že naše povinnost učit Víru se týká stejně tak našeho vnitřního stavu jako skutků, které konáme. To, že „být“ a „konat“ jsou dva navzájem se doplňující aspekty života podle Bahá'í učení, je tématem, které prostupuje celou posloupností kurzů. Zde je toto téma vyjádřeno výslovně a utváří celkovou strukturu knihy. Úvodní části oddílu pomohou účastníkům získat duchovní vhled do této ideje ve vztahu k učení Víry. K tomu, aby pochopili vzájemnou propojenost „bytí“ a „konání“, je použito několik metafor z Písem, zejména obraz plamene, který, ať je jakkoli malý, vydává teplo a světlo. Je zde zmíněno, že akt učení Víry je přirozeným vyjádřením stavu bytí, stavu, který lze nejlépe popsat jako stav zapálení, ve kterém láska k Bohu hoří v našich srdcích tak jasně, že se neustále snažíme šířit Jeho slovo.

Může být užitečné, abyste se nyní znovu podívali na 1. až 13. část prvního oddílu knihy 6. Jak jim porozumění, kterého účastníci dosáhnou studiem pasáží v těchto částech, umožní ocenit, jak se doplňkovost „bytí“ a „konání“ projevuje v praxi na poli služby? V tomto ohledu bude nutné, aby účastníkům byly jasné důsledky některých běžně přijímaných představ oddělujících tyto dva pojmy, pokud chtějí zabránit tomu, aby takové dichotomické myšlení ovlivňovalo jejich pohled na život zasvěcený šíření Věci. Níže uvádíme několik myšlenek o učení Víry, které účastníci mohou na začátku kurzu mít. Jak se jejich myšlení změní po prostudování těchto částí?

- a. „Pouze ti, kteří mají hluboké znalosti o Věci, by měli učit Víru.“

- b. „Než začneme učit Víru, měli bychom počkat, dokud nebude mít vše v malíčku.“

- c. „Důležité je říci hledajícímu ty správné věci; náš duchovní stav druhořadý.“

- d. „To, oč skutečně jde, je stav našeho nitra; neměli bychom tedy Víru učit, dokud si neosvojíme vlastnosti pravého Bahá'í. Náš příklad pak bude tím nejlepším učitelem a nebude třeba žádných slov.“

Doufáme, že při diskusi o těchto částech účastníci uvidí, že dvojí morální záměr, který sledují od vstupu na stezku služby, spájí všechny aspekty jejich života – jejich hledání poznání, poslušnost Božímu zákonu, snahy sloužit Bohu a přibližovat se k Němu, získávat duchovní vlastnosti a tříbit svůj charakter. Jak zajistíte, aby byli schopni tuto souvislost v kontextu učení Víry rozpoznat?

Jak si jistě vzpomínáte ze svého studia knihy 6, další pravdou, kterou tento oddíl zkoumá, je posvátná povaha učení Víry, které lze chápat jako odemčení města lidského srdce Bahá'u'lláhovu zjevení klíčem promluvy. Části 14. až 17. seznamují účastníky s tímto pojmem a úvodní poznámky pro školitele zdůrazňují význam těchto částí:

V těchto částech jsou účastníci vyzváni, aby se zamysleli nad tím, jak zvýšené povědomí o posvátnosti tohoto činu nejenže zvyšuje účinnost úsilí v této oblasti. Důležitější je, že uvolňuje duchovní síly potřebné k povznesení takových snah nad světské záležitosti, čímž uvádí do pohybu procesy, které mohou přinést zásadní změnu, a to jak individuální, tak kolektivní. V 17. části se účastníci budou zabývat důsledky tohoto zvýšeného povědomí. Mezi body, které jim školitel bude chtít předat, je třeba vyzdvihnout dva. Za prvé, budou muset dávat pozor, aby nepřejali určité způsoby uvažování, které, i když jsou ve společnosti velmi rozšířené, by do jejich úsilí učit Víru vnesly postoje a praktiky, které by ohrozily jeho posvátnou povahu. K aktu učení Víry by se nemělo přistupovat jako k náboru členů pro pokrokovou společenskou věc, natož jako k prodeji produktu, bez ohledu na to, jak prospěšný je pro uživatele. Za druhé, měli by si uvědomit, že jelikož všechny jejich podniky na stezce služby zahrnují přibližování srdcí Božímu slovu, jsou i tyto podniky posvátné povahy a mělo by se k nim přistupovat s tímto vědomím.

Nyní si znovu projděte 14. až 17. část. Jaké vhledy doufáte, že účastníci získají – zejména ze studia 17. části – co se týče důsledků posvátnosti pro akt učení Víry? Jaké myšlenky jim pomohou odolat tendenci uplatňovat v učení Víry myšlenky a přístupy zakořeněné v

dominantní kultuře? Zamyslete se nad níže uvedenými myšlenkami, které by mohly člověka při učení Víry napadnout. Co každá z nich naznačuje o předávaném poselství? Jaký nahlíží na lidské bytosti, s nimiž doufáme toto poselství sdílet?

- a. „To, na čem opravdu záleží, je způsob, jakým je naše poselství zabaleno.“

- b. „Učení Věci je jako nábor lidí, aby se přidali k pokrokovému společenskému hnutí. Postačí se s lidmi podělit o zásady Víry, protože zásady jsou to, co je nejvíce přitahuje.“

- c. „Když učíme Věc Boží, oslovujeme lidské srdce, které patří Jemu, a používáme klíč naší promluvy, abychom odemkly brány města tohoto srdce pro Bahá'u'lláhovo zjevení.“

V návaznosti na diskusi o posvátnosti se 18. část tohoto oddílu zabývá další hlubokou duchovní pravdou – že když se otevrou brány města lidského srdce a srdce je napojeno na Bahá'u'lláhovo zjevení, začíná dlouhodobý proces transformace. V knize 5 jste samozřejmě uvažovali o dvojí transformaci – na úrovni jednotlivce i ve struktuře společnosti –, jak je popsána v písmech Víry. To, že existuje vzájemný vztah mezi intelektuálním a duchovním růstem jednotlivce a organickou změnou společenských struktur, je nyní již nedílnou součástí vašeho vlastního myšlení. V této souvislosti si vzpomenete na výrok Strážce, že lidské srdce nelze oddělit od prostředí, neboť standardy a chování jednotlivců utváří jejich prostředí a samy jsou zase formovány společenskými strukturami a procesy. Jak se porozumění tomuto hlubokému konceptu rozvíjí v diskusi v prvním oddílu knihy 6 – počínaje 18. částí – o moci Slova Božího transformovat lidské srdce?

24. ČÁST

Poté, co se v knize 6 účastníci zamýšleli nad tím, že efektivní učení Víry zahrnuje jak „bytí“, tak „konání“ – pozornost k vlastnímu vnitřnímu stavu i neustálou aktivitu –, zaměřuje se kniha 6 více na náš vnitřní stav. Druhý oddíl se tedy soustředí na některé vlastnosti a postoje nezbytné pro učení Víry a hned na začátku zdůrazňuje myšlenku, že dokonalost charakteru jednotlivce se přirozeně projevuje v úsilí sloužit druhým, zatímco touha sloužit druhým zvyšuje kultivovanost charakteru. Pro školitele, který se připravuje provádět skupinu tímto oddílem, je

to příležitost znovu se zamyslet nad duchovní povahou stezky služby, po které každý z nás podle svých vlastních okolností kráčí. V tomto světle úvodní část pro školitele v jistém smyslu navazuje na diskusi v knize 3 o duchovních vlastnostech a rozšiřuje ji:

Rozvoj duchovních vlastností spolu s odpovídajícími postoji je tématem, které se v kurzech Ruhi institutu objevuje opakovaně, ale vždy v kontextu budování nějaké konkrétní schopnosti – schopnosti potřebné například k tomu, aby člověk mohl přispívat ke zbožnému charakteru společenství, sdílet s ostatními perly moudrosti z Bahá'u'lláhova zjevení nebo vést kurzy duchovního vzdělávání dětí. Tímto způsobem se porozumění účastníků těmto základním vlastnostem lidské duše postupem času rozšiřuje a prohlubuje, protože zkoumají dynamiku každé z nich v novém světle a jsou svědky jejího působení v některé nové oblasti činnosti.

Při provázení skupiny tímto oddílem by měl školitel mít na paměti koncept, který je pro zkoumání duchovních vlastností ústřední a který je přítomen ve všech kurzech hlavní posloupnosti, ale v tomto se dostává do popředí – a sice to, že tyto vlastnosti, aby mohly být správně vyjádřeny, jsou na sobě navzájem závislé. Pro učení Víry je zvláště důležité pochopit, jak odvaha vyžaduje moudrost; jak moudrost zůstává nevyjádřena, pokud chybí odvaha; jak čistota vyžaduje odpoutání od světských ambicí i nesobeckost; jak laskavost, pokud není modifikována vírou ve schopnosti lidí, může být zastíněna paternalismem, nebo jak bez upřímnosti není ve skutečnosti ničím jiným než pokrytectvím.

Školitelé jsou již obeznámeni s myšlenkou, představenou v knize 3, že duchovní vlastnosti jsou trvalé strukturální prvky, které tvoří to, kým jako lidské bytosti jsme. Když si tyto vlastnosti osvojíme, umožní nám to projevovat v našich interakcích s ostatními správné postoje a vyhýbat se těm nežádoucím, které jsme si mohli osvojit prostřednictvím výchovy a kultury. ...

Ti, kdo slouží jako školitelé, si samozřejmě také uvědomují, že rozvoj jakékoli duchovní vlastnosti zahrnuje pochopení řady souvisejících pojmů. Například dosahování stále vyššího stupně čistoty vyžaduje určité pochopení, k zrcadlení čeho že bylo lidské srdce stvořeno, co představuje prach a nečistotu, které mohou zakrývat jeho záři, a co je zapotřebí k tomu, aby bylo od těchto nečistot očištěno. Ale krom prohlubování porozumění těmto pojmům je třeba mít také vůli a upřímnou touhu duchovně se rozvíjet. Vůle a touha nevznikají pouhou intelektuální diskuzí; je třeba, aby každý jedinec hluboce a důkladně rojímal o svém vnitřním stavu. Úkolem školitele je tedy vytvořit prostředí, které k takové reflexi vede – prostředí, které nevyvolává pocity viny, nevyžaduje přiznání a nepodporuje obviňování, prostředí, ve kterém může skupina přátel bez emocí diskutovat o abstraktních i praktických záležitostech a každý může soukromě přemýšlet o tom, co je od něj vyžadováno.

Výše bylo zmíněno, že naše chápání duchovních vlastností se prohlubuje, když používáme způsobnosti, které si rozvíjíme při vykonávání různých skutků služby. Zamyslete se nad dvěma vlastnostmi uvedenými níže, které jsou předmětem úvah již v knize 2. Můžete

řící pár slov o tom, jak se vaše chápání těchto vlastností prohloubilo, když jste pokročili na stezce služby a navštěvovali domovy, abyste vedli rozhovory duchovního významu, učili dětské hodiny a pomáhali skupině mladších dětí jako animátor?

Odpoutání: _____

Pokora: _____

Pojďme nyní ještě dále. Obsah prvních šesti kurzů institutu již dobře znáte: prošli jste si materiály jednou jako účastníci, vykonali jste skutky služby, které posílily vaše pochopení uplatňování a důsledků učení ve vašem vlastním životě i v životě společenství, a uvažovali jste zde o konceptech a principech, které utváří vzdělávací proces. Ve světle této bohaté zkušenosti se zamyslete nad pojmem „způsobivosti“, jejichž rozvoj, jak jsme již řekli, vyžaduje znalosti, duchovní vlastnosti a chvályhodné postoje, stejně jako řadu schopností a dovedností. Což neexistuje reálná možnost, že bez pěstování duchovních vlastností a posilování porozumění by proces budování kapacity skončil jako pouhé technické školení v úzkém slova smyslu, zaměřené pouze na asimilaci informací a osvojování dovedností?

Jak může školitel zajistit, aby byla věnována dostatečná a náležitá pozornost vytváření prostředí, které účastníkům studijního kroužku umožní zapojit se do hluboké reflexe zmíněné ve výše uvedeném výňatku, která je nezbytnou součástí každého kurzu institutu?

25. ČÁST

Třetí oddíl knihy 6 se zaměřuje na samotný akt učení Víry. Z příslušných schopností se oddíl zabývá dvěma: schopností rozpoznat a pěstovat vnímavost k Bahá'u'lláhově poselství a schopností prezentovat Bahá'í učení přesvědčivým způsobem, který je přiměřený daným okolnostem. Jádrem oddílu je věnováno druhé z těchto schopností a jak si dobře pamatujete, aby účastníci mohli přemýšlet o její podstatě, je jim předložena imaginární situace k analýze – rozhovor mezi dvěma mladými ženami, Annou a její přítelkyní Emilií. Jako školitel budete chtít zajistit, aby si účastníci odnesli dva důležité body související s danou schopností, z nichž první je popsán níže.

... Je nezbytné, aby účastníci pochopili nejen rozdíl mezi koncepty a informacemi, který byl zmíněn ve 4. až 6. části, ale také to, proč je tento rozdíl tak důležitý. Koneckonců, je to právě pochopení konceptů a hlubokých pravd, nikoli pouhé pojmání informací, co umožňuje duším přiblížit se k Bahá'u'lláhovi. Vzhledem k tomu, že akt učení Víry se zabývá zvyšováním povědomí a podporou porozumění, lze jej považovat za prostředek, který pomáhá posilovat jednotlivce intelektuálně i duchovně. Zde se projeví schopnost, kterou si účastníci rozvíjejí od vstupu do institutu, a to interakce se Slovem Božím a dosažení porozumění, protože nyní zvažují to, jak vést ostatní k břehům pravého poznání.

Doporučujeme vám, abyste si nyní znovu přečetli 4. až 6. část. Jakým způsobem schopnost rozlišovat mezi koncepty a informacemi

- se týká našich snah učit naše bližní Víru a pomáhat jim dosáhnout břehů pravého poznání?

- zlepšuje schopnost školitele přispívat k prohlubování porozumění, což je ústřední pro celou posloupnost kurzů?

Pokud jde o druhý bod týkající se schopnosti prezentovat učení přesvědčivým způsobem, účastníci by měli dojít k poznání, že sice neexistuje žádný vzoreček, který by bylo možné následovat, ale ne každý způsob, jak myšlenky spojit, je účinný. Analýza rozhovoru Anny s Emilií jim pomůže ocenit, co přesvědčivá prezentace obnáší. Účastníci musí pochopit, že tento rozhovor nepředstavuje pevně daný soubor myšlenek, které by měli bez rozmyslu následovat. Cvičení tam byla zařazena právě proto, aby je povzbudila k zamyšlení nad tím, jak

by prezentaci mohli přizpůsobit v závislosti na různých okolnostech a zájmech. V této souvislosti by si také měli uvědomit, že všechny efektivní prezentace Víry mají určité společné rysy. S ohledem na Anninu prezentaci rozhodněte, které z následujících rysů jsou charakteristické pro efektivní prezentaci (E) a které rozhodně ne (N):

Efektivní prezentace

- _____ je jednoduchá a má hloubku.
- _____ je jasná.
- _____ je mlhavá.
- _____ dává najevo přístup otevřenosti.
- _____ odráží hloubku víry prezentujícího.
- _____ zaměřuje se na Bahá'u'lláha jako na Projev Boží – univerzálního Vychovatele – a jasně identifikuje Jeho učení jako zdroj toho, o čem se mluví.
- _____ představuje koncept, že ve Víře existují zákony, které jsou vyjádřením Boží lásky a milosrdenství, a že jejich dodržování je příčinou pokroku a rozvoje.
- _____ poskytuje nahlédnutí do rolí tří účastníků, kteří společně pracují na budování nové civilizace – jednotlivce, společenství a institucí Víry –, a do vztahů lásky a důvěry, které je spojují.
- _____ vyvolává dojem, že Bahá'í společenství je dnes dokonalé tak, jak je.
- _____ představuje Ústřední postavy Víry.
- _____ vysvětluje dostatečně historii Víry, aby vytvořila propojení mezi posluchačem a Dvojími Projevy.
- _____ vyhýbá se podrobné analýze vztahu Bahá'u'lláha k dřívějším Projevům.
- _____ vyjadřuje nadšení.
- _____ je pozváním.
- _____ vyvíjí nátlak.
- _____ výstižně čerpá z pasáží z Písem.
- _____ používá přirovnání.
- _____ je logická.
- _____ je založena převážně na proroctvích.
- _____ je svárlivá.
- _____ oslovuje srdce i mysl posluchače.
- _____ manipuluje emocemi hledajícího.
- _____ jasně naznačuje, že stát se Bahá'í s sebou nese určité povinnosti.
- _____ využívá obavy hledajícího.
- _____ nezatěžuje hledajícího přílišným množstvím detailů.
- _____ poskytuje mnoho informací.

_____ zaměřuje se na složité detaily.

_____ odráží víru ve schopnost posluchače rozpoznat Projev Boží pro dnešní dobu.

Neodmyslitelnou součástí zkoumání schopnosti prezentovat Víru přesvědčivým způsobem, který je přiměřený daným okolnostem, je pochopení, že takové rozhovory mohou probíhat v kontextu osobních snah učit Víru nebo kolektivních kampaní. Účastníci, kteří uvažují o tom prvním, jsou povzbuzováni, aby viděli, jak takové úsilí doplňuje kolektivní činnost – a ve skutečnosti je do ní vetkáno. Měli by dostat příležitost zamyslet se nad svou osobní situací a nad svým úsilím rozvíjet si takový způsob života, jehož nedílnou součástí je učení Víry. 26. a 27. část jim v tomto ohledu mají pomoci. Jak důležité je pro školitele, aby absolvoval cvičení ve 26. části a aby si pro 27. část vypracoval vlastní plán učení Víry – plán, který bude v průběhu času na základě zkušeností upravován –, aby motivoval účastníky studijního kroužku činit totéž?

V kontextu sousedství nebo vesnice, ve které žijete, popište, jak osobní úsilí učit Víru doplňuje kolektivní činnost zaměřenou na její expanzi a konsolidaci.

Téma kolektivní činnosti je probíráno ve 28. části a je ústředním bodem zbytku tohoto oddílu. Cvičení zde nejsou rozsáhlá a je na školiteli, aby pomohl účastníkům propojit to, co se učí, s vlastními zkušenostmi. Účastníci by měli dojít k poznání, jak v kolektivní činnosti každý jednotlivec přispívá k prostředí charakterizovanému rostoucí mírou jednoty v mnoha různých rozměrech. Měli by získat vizi toho, jak jednotná činnost na nejnižší úrovni spolu s individuálním úsilím slouží k pokroku globálního podniku, do kterého je zapojeno Bahá'í společenství. Tento odstavec popisuje povahu úkolu, který má školitel před sebou:

Za tímto účelem části nastolují řadu otázek, nad nimiž budou účastníci uvažovat: Jaká je povaha kolektivní činnosti? Co znamená, že kolektivní činnost je jednotná? Jaké jsou rysy postoje k růstu, jaký Víra má po celém světě, a jaká je role intenzivních kampaní? Jaké jsou některé charakteristiky lidí, mezi nimiž pracují, ať už se jedná o obyvatele vesnice nebo vnímavé

obyvatelstvo žijící v sousedství nebo rozptýlené po celém klastru? Jak silné jsou síly generované jejich kolektivní činnostmi, které vedou k posunu obyvatelstva směrem k vizi Bahá'u'lláhova světového řádu? Jak úzce s růstem Víry souvisí schopnosti vytvářené prostřednictvím vzdělávacího procesu, který institut prosazuje pro děti, juniorskou mládež, mládež a dospělé? Jsou vytvářeny nezbytné podmínky pro účinnou kolektivní činnost? Jsou neustále posilovány pouta přátelství? Je mezi účastníky kolektivní činnosti dosahováno jednoty záměru? Projevuje se to radostnou a intenzivní činností? Do jaké míry je jejich přístup k učení se o růstu definován činnostmi, reflexí nad činnostmi a konzultacemi? Důležitost této poslední otázky nelze zdůraznit příliš, protože právě míra, do jaké se takový přístup stane způsobem fungování mezi rozšiřujícím se jádrem přátel, jim umožní budovat stále vyšší stupně jednoty myšlení, která jsou nezbytná, pokud chtějí objevit, co je potřeba k postupu z jedné fáze růstu do další.

Pro školitele bude důležité, aby, když bude se skupinou procházet závěrečnými částmi oddílu, rozpoznal příležitosti k zahájení diskuse o výše uvedených otázkách. Za tímto účelem by bylo užitečné, abyste dnes každou z nich probrali s ostatními členy vaší skupiny. Snažte se přitom vyhnout abstraktní diskusi a vycházejte z příkladů, které máte z vlastní zkušenosti. Zvláště užitečné by bylo zamyslet se nad níže uvedenými otázkami v kontextu vašeho vlastního sousedství nebo vesnice.

Jak je v tomto okamžiku dějin růst Víry neoddělitelný od schopností, které jsou rozvíjeny prostřednictvím vzdělávacího procesu podporovaného kurzy institutu, zejména schopností mladých lidí, kteří postupují hlavní posloupností?

Vzorec činnosti, reflexe o činnosti a konzultace mezi jádrem přátel pracujících ve vesnici nebo sousedství jim umožňuje převzít kolektivní odpovědnost za učení se. Lze proces učení se, který takový vzorec podporuje, redukovat na pouhé plánování a realizaci kampaní za účelem znásobení aktivit? Jak se tento proces liší od procesu, který spočívá v mechanickém provádění řady kroků? Jakým způsobem takový vzorec umožňuje získávat poznatky o individuální a kolektivní transformaci v nějaké konkrétní realitě, ve které se přátelé nacházejí?

26. ČÁST

Doufáme, že tento přehled prvních šesti knih Ruhi institutu vám poskytl vhled do některých pedagogických principů, kterými se řídí jeho vzdělávací program, zejména do toho, jak je organizován kolem procesu budování schopností, který lze přirovnat ke kráčení po stezce služby. Kniha 7, kterou právě studujete, je věnována skutku služby, o kterém jsme řekli, že je zásadní pro rozšíření samotného vzdělávacího procesu – konkrétně pomoci skupině za skupinou projít kurzy hlavní posloupnosti. Jak víte, hlavní posloupnost zde nekončí, ale pokračuje několika dalšími kurzy, které se zabývají stále složitějšími skutky služby. V tuto chvíli je však nemusíme řešit. Prozatím vás povzbuzujeme, abyste se na chvíli zamysleli nad významem systematického rozvíjení schopností prostřednictvím posloupnosti kurzů. Přečtěte si následující výňatek z poselství ze dne 27. prosince 2005, napsaného Světovým domem spravedlnosti, který zdůrazňuje pokrok, k němuž došlo v předchozích letech, a poznamenává:

„Vývoj, který byl od té doby zaznamenán, sloužil pouze k tomu, aby dále prokázal účinnost posloupnosti kurzů, která se snaží o budování schopností pro službu tím, že se soustřeďuje na uplatňování hlubšího duchovního chápání, které se získá z důkladného studia Spisů. Účastníci jsou vystaveni účinkům určitého penza vědomostí, které příznivě ovlivňují rozvoj řady vzájemně provázaných návyků, postojů a vlastností a dostává se jim pomoci při třibení určitých dovedností a schopností, které jsou třeba k vykonávání činů služby. Diskuze, které se točí kolem Tvořivého Slova, v seriózní a povznášející atmosféře studijního kroužku, pozvedávají úroveň uvědomění si povinností člověka k Věci a vytvářejí vědomí radosti, které člověk čerpá z učení Víry a službě jejím zájmům. Duchovní kontext, v němž ke konkrétním činům přistupujeme, je obdařuje důležitostí. Sebedůvěra se trpělivě buduje, když se přátelé zapojují do postupně složitějších a náročnějších skutků služby. Především to ale je spoléhání se na Boha, které je v jejich snahách podporuje. Jak přčetné jsou zprávy o věřících, kteří vstupují na pole učení Víry s rozechvělým strachem, jenom aby se ocitli v situaci, kdy je podpírají utvrzení na všech stranách. Tím, že vidí možnosti a příležitosti před sebou novými očima, stávají se bezprostředními svědky síly Boží pomoci v okamžiku, kdy se snaží uvádět do praxe to, co se učí, a dosahují výsledků, které daleko převyšují jejich očekávání. To, že duch víry, který se zrodí z důvěrného styku se Slovem Božím, má na duše takový vliv, není v žádném případě novým jevem. To, co je na tom povzbudivého, je skutečnost, že proces střediska vzdělávání pomáhá tak velkému počtu lidí zakoušet přetvářející sílu Víry.“⁵

Na základě svých vlastních zkušeností s cestou na stezce služby, kterou otevřely kurzy Ruhi institutu, řekněte pár slov o tom, jak každá kniha navazuje na tu předchozí a umožňuje účastníkům vykonávat stále složitější skutky služby.

Nyní, abyste si upevnili vhledy, které jste získali o ústředních konceptech a základních principech, které formovaly obsah a posloupnost kurzů, zamyslete se nad následujícím úryvkem z poselství Světového domu spravedlnosti.

„Přátelé v těchto oblastech, kteří byli přímými svědky přetvářejících účinků procesu středisek vzdělávání, bez výjimky usilují o plnější pochopení dynamiky, na níž tento proces spočívá – duch přátelství, který vytváří, participační přístup, který zaujímá, hloubku porozumění, které pěstuje, činy služby, které doporučuje, a především pak spolehnutí se na Slovo Boží. Vynakládají veškeré úsilí, aby zajistili, že tento proces bude odrážet nutnost vzájemného doplňování „bytí“ a „konání“, jak jej objasňují kurzy středisek vzdělávání; stěžejní roli, kterou připisují poznání a jeho využití v praxi; důraz, který kladou na to, aby se vyhnuli falešným dichotomiím; význam, který připisují učení se Tvořivého Slova nazpaměť; a pozornost, kterou věnují zvyšování uvědomění, aniž by podněcovali naléhavé nutkání ega.“⁶

Jak budete nadále kráčet po stezce služby, kterou vám institut otevírá, budete samozřejmě získávat stále hlubší vhled do dynamiky procesu institutu. Na základě dosud dosaženého porozumění napište několik myšlenek k následujícím cílům kurzů:

- a. Výslovně vyjádřit doplňkovost mezi „bytím“ a „konáním“: _____

- b. Příkládat znalostem a jejich uplatňování ústřední význam: _____

- c. Klást důraz na vyhýbání se falešným dichotomiím: _____

d. Zdůrazňovat učení se Tvořivému slovu nazpaměť: _____

e. Pečlivě zvyšovat povědomí, aniž bychom probudili naléhavé já: _____

Nyní uveďte několik slov o povaze vzdělávacího procesu, který se kurzy snaží rozvíjet, a to v souvislosti s každým z následujících bodů:

a. Duch bratrství, který vzdělávací proces vytváří: _____

b. Participativní přístup, který podporuje: _____

c. Hloubka porozumění, které se snaží pěstovat: _____

d. Skutky služby, které doporučuje: _____

e. Spoléhání se na Slovo Boží, které vzdělávací proces prosazuje: _____

27. ČÁST

Než ukončíme naši diskusi o vzdělávacím programu Ruhi institutu, může být užitečné se krátce zmínit o kurzech, které odbočují z jeho hlavní posloupnosti. Povaha stezky služby, jak je vytyčena hlavní posloupností, umožňuje specializované stezky zaměřené na znalosti, duchovní vlastnosti a dovednosti potřebné v konkrétních oblastech činnosti. V současné době Ruhi institut připravuje dvě řady vedlejších kurzů. V tomto ohledu Světový dům spravedlnosti v dopise ze dne 12. prosince 2011 vysvětluje:

„V současné době jsou v posloupnosti dvě místa, ve kterých si jednotlivec může zvolit specifickou stezku služby. První z nich se objevuje po Ruhi knize 3. Z přátel, kteří tuto knihu dokončí a začnou pořádat relativně jednoduché hodiny pro děti v

prvním ročníku duchovní výchovy, se bude určité procento chtít zasvětit tomuto poli služby. Časem pak budou pokračovat ve studiu stále komplexnějších nastavbových kurzů k výuce 2. - 6. ročníku. To neznamena, že tito přátelé opustí studium kurzů v hlavní posloupnosti. Studium v kurzech představujících určitou specifickou stezku služby ve skutečnosti předpokládá, že každý z účastníků bude pokračovat, tempem určeným jeho vlastními okolnostmi, ve svém rozvoji na stezce vytyčené hlavní posloupností. Ruhi kniha 5, jejímž cílem je vyškolení animátory skupin juniorské mládeže, představuje druhé místo, ve kterém se série hlavních kurzů rozšiřuje o kurzy nastavbové.

V pravý čas se vedle hlavní posloupnosti nepochybně objeví další oblasti vhodné k prozkoumání. Některé z nich, jako například ty, o nichž jsme se zmínili výše, budou mít všeobecné využití, zatímco jiné budou možná využitelné jen pro konkrétní místní potřeby. Stejně jako je tomu v případě hlavní posloupnosti, musí obsah a struktura takových kurzů vzejít z nepřetržité kolektivní zkušenosti na poli služby; zkušenosti, jež není nahodilá ani nepodléhá vlivům osobních preferencí, ale je vedena institucemi Víry. Vytváření takovýchto zkušeností bude vyžadovat ještě větší příliv energie z mnohem větší části obyvatelstva, ...“⁷

Není třeba, abychom se zde podrobně zabývali otázkou vedlejších kurzů. Důležité je si uvědomit, že vedlejší kurzy, jak je uvedeno ve výše citovaném úryvku, mají vycházet z kolektivních zkušeností pod vedením institucí a orgánů Víry. Dům spravedlnosti se k tomuto bodu podrobněji vyjadřuje ve svém poselství ze dne 1. ledna 2022:

„V minulosti jsme hlavní posloupnost přirovnávali ke kmeni stromu, který podporuje další kurzy, které z něj vycházejí jako větve, přičemž každý z nich se zabývá nějakou konkrétní oblastí činnosti. Příprava takových vedlejších kurzů musí nutně probíhat v průběhu času podle vzorce, jenž je charakterizován činností a reflexí a v němž chápání pojmů a činnost v terénu jdou ruku v ruce. Pro vzdělávací instituty, které se tohoto úkolu ujímají, existuje několik nezbytných předpokladů. Budou muset být schopny důkladně porozumět obsahu hlavní posloupnosti a souvisejícím pedagogickým principům, jasně analyzovat zkušenosti vznikající na místní úrovni, jak aktivity pokračují, spolupracovat s týmy přátel oddaných pokroku konkrétních aspektů procesu budování společenství, pracovat v režimu učení se a zapojit do své práce jednotlivce se schopnostmi potřebnými pro přípravu materiálů. Jakmile je vedlejší kurz připraven, pomůže přátelům, kteří související aktivitu prosazují, dále posílit svou kapacitu a přispěje k rozšíření souvisejícího procesu učení se v životě obyvatelstva. Kurz bude také sloužit jako úložiště nashromážděných znalostí a jako prostředek k jejich šíření.“⁸

Přístup k tvorbě vzdělávacího programu, který uplatňuje Ruhi institut, není předmětem tohoto kurzu. Jako nastávající školitel jeho knih byste však měli vědět, že nejsou výtvozem mysli jednoho člověka, ani nevznikly na základě abstraktních konzultací nějaké skupiny, odděleně od praxe. Naopak, byly psány po celá desetiletí, během nichž se institut prostřednictvím intenzivního procesu činnosti a reflexe naučil, jak systematicky rozvíjet lidské zdroje pro postup Věci a pokrok společnosti. Pokud se tento přístup dodržuje, vypracování materiálů nutně trvá dlouhou dobu. Proces je postupný a organický, ale trpělivost, kterou vyžaduje, přináší trvalé ovoce.

28. ČÁST

V tomto oddíle jste se dosud věnovali podrobnějšímu zkoumání vzdělávacího přístupu Ruhi institutu a materiálů, které z něj vzešly. Od samého počátku hodnota, kterou institut přikládá účasti, vedla k vývoji těchto materiálů pro skupinové studium. Institut si také brzy uvědomil, že jeho přístup bude muset respektovat tempo, jakým se jednotliví lidé učí. Každý bude postupovat podle svých vlastních možností, které se budou vyvíjet s tím, jak bude postupovat vzdělávacím procesem. Soutěživost v tomto procesu nemá místo.

Je zde pak ještě jeden bod, který stojí za zmínku v souvislosti s přístupem ke vzdělávání – a to, že nedílnou součástí materiálů je systém pořádání kurzů, který umožňuje, aby se vzdělávací proces udržoval a rozšiřoval na místní úrovni. Tento systém, založený na konceptu studijního kroužku a školitele, spolu s materiály umožňuje stále rostoucímu počtu jednotlivců, kteří se navzájem podporují a doprovázejí, rozvíjet své schopnosti pro službu. Vy jako součást těchto skupin již máte určité znalosti o tomto systému a v průběhu tohoto oddílu jste získali další vhled do jeho fungování. S ohledem na účinky tohoto systému distančního vzdělávání a jeho schopnost oslovit velké množství lidí, Světový dům spravedlnosti uvádí:

„Necht’ nikdo nezpochybňuje možnosti takto vytvořené. Společenské vlivy dnes plodí netečnost. Již od dětství pěstují touhu být baven a s narůstající účinností vychovávají generace ochotné nechat se vést kýmkoliv, kdo dovede obratně zapůsobit na povrchní emoce. Dokonce i v mnoha vzdělávacích systémech se ke studentům přistupuje jako by to byly nádoby určené k přijímání informací. To, že Bahá’í svět uspěl v rozvíjení kultury, která podporuje způsob myšlení, studia a jednání, ve kterém se všichni považují za ty, kteří kráčí na společné stezce služby, přičemž jeden druhého podporují a společně postupují vpřed, mají v úctě znalosti, jež kterýkoliv z nich v daný okamžik vlastní a vyhýbají se tendenci rozdělovat věřící do kategorií, například na prohloubené a neinformované – to vše je úspěch nesmírných rozměrů. A v tom spočívá dynamika nezadržitelného hnutí.“⁹

Nyní si prostudujte následující odstavce, které popisují obecné rysy systému, a prodiskutujte je ve své skupině:

Studijní kroužek je jedním z prvků systému distančního vzdělávání, který spravuje národní nebo regionální vzdělávací institut a jehož cílem je přenést poslušnost kurzů na místní úroveň. Obvykle se skládá z několika jednotlivců z dané lokality, kteří s pomocí školitele společně studují kurzy svým vlastním tempem. Jako člen skupiny se školitel podílí na procesu učení se stejně jako ostatní, ale díky tomu, že absolvoval požadované kurzy a získal určité zkušenosti, může pomoci zajistit, aby bylo dosaženo cíle studovaného kurzu. Za tímto účelem může školitel v případě velkého počtu účastníků rozdělit skupinu na dvě nebo tři menší skupiny, se kterými pracuje souběžně.

Fungování a členství ve skupině je velmi flexibilní. Některé skupiny se mohou scházet jednou týdně po delší dobu, jiné se mohou scházet denně nebo jednou za čas o víkend. Po dokončení kurzu mohou všichni členové pokračovat ve studiu dalšího kurzu společně. Někteří však mohou skupinu opustit a později se připojit k jiné. Stejný školitel může zůstat se skupinou od jednoho kurzu k dalšímu. Je však také možné, že se školitel po skončení kurzu změní.

Účastníci se mohou ke studijnímu kroužku připojit mnoha způsoby. Ve vesnicích a sousedstvích, kde existuje rostoucí jádro aktivních podporovatelů Víry, se studijní kroužky často tvoří v rámci snah o rozšíření a upevnění společenství prostřednictvím tříměsíčních cyklů aktivit. S rostoucími úspěchy snah o oslovení škol, klubů a místních organizací účastníci stále častěji pocházejí z řad mladých lidí, kteří touží vstoupit na pole služby a chtějí studiem kurzů rozvíjet své schopnosti. Dalšími účastníky jsou patnácti- nebo šestnáctiletí mladí lidé, kteří absolvovali program duchovního posilování juniorské mládeže a již si dobře uvědomují dvojí morální záměr.

V důsledku toho se tábory během školních prázdnin staly dalším místem pro studium kurzů. Tyto tábory a kampaně institutu svádějí dohromady na jedno centrální místo větší počet lidí, kteří se rozdělí do malých skupin a za pomoci jednoho nebo dvou školitelů se intenzivně věnují studiu různých kurzů. Právě kombinace těchto kampaní, táborů a pravidelně pořádaných studijních kroužků se ukazuje být nejúčinnější. Flexibilita, kterou tyto různé způsoby poskytování kurzů nabízejí, umožňuje každému účastníkovi postupovat ve vzdělávacím procesu vhodným tempem podle svých vlastních okolností. Přirozeně se malé skupiny jednotlivců, kteří dosáhli víceméně stejného bodu v posloupnosti kurzů, nakonec učí společně. A nakonec někteří z nich dosáhnou bodu, kdy mohou působit jako školitelé a přispívat k násobení počtu studijních kroužků.

Jako součást systému distančního vzdělávání má studijní kroužek dvě základní funkce: jedna spočívá ve studiu materiálu a druhá souvisí se zkušenostmi. Mají-li si účastníci osvojit schopnosti potřebné pro službu, jak je předvídáno v kurzech, nestačí, aby pouze studovali materiály, absolvovali cvičení a prováděli navrhované praktické úkoly ve své skupině. Je třeba jim vytvořit příležitosti, aby mohli získat reálné zkušenosti. Například pokud si mají členové studijního kroužku rozvíjet schopnost zkoumat témata, která jsou ústřední pro život společenství, s přáteli a sousedy, což je cílem třetího oddílu knihy 2, nemohou se spokojit pouze s cvičeními mezi sebou. Budou potřebovat příležitosti navštívit domovy rodin, zejména dětí a juniorů, se zkušenějším přítelem a získat zkušenosti s vykonáváním tohoto skutku služby – skutku, který by se měl stát nedílnou součástí jejich vlastního života jako jednotlivců, skutku, který se projevuje v kolektivním úsilí rostoucího jádra pracujícího na zlepšení vesnice nebo sousedství, cyklus za cyklem. V rámci dynamiky takového rozšiřujícího se jádra je školitel schopen poskytovat účastníkům konkrétní podporu a pomoc, zatímco oni slouží bok po boku.

Úkol školitele se tedy neomezuje pouze na situace, kdy se účastníci scházejí ke studiu materiálu. Školitel zajišťuje, aby byli doprovázeni při vykonávání příslušného skutku služby, zejména v počátečních stádiích. Instituce a orgány, zejména oblastní výbor pro učení Víry a koordinátoři institutu, jsou zde proto, aby poskytovaly podporu jednotlivcům a skupinám v konkrétních oblastech služby: při pořádání devocionálních setkání, při systematických návštěvách domácností a při službě jako učitelé dětských hodin, animátoři skupin juniorské mládeže nebo školitelé studijních kroužků. Ať už se jedná o jakoukoli službu, studium a činnost účastníků by měla sloužit k tomu, aby je spojovala v přátelství a přitahovala další lidi k jejich způsobu učení se.

Po prodiskutování výše uvedených odstavců ve své skupině popište různé způsoby poskytování kurzů, které se používají ve vašem regionu. Jak tyto způsoby umožňují rostoucímu počtu lidí postupovat po stezce služby, která se vyznačuje studiem a činností?

29. ČÁST

Po zamyšlení nad různými způsoby, jakými je možné kurzy poskytovat, se blíže podívejme na studijní kroužek jako jeden z ústředních prvků, kolem něhož je vzdělávací systém postaven, a stručně prozkoumejme, jak funguje z pohledu školitele. Již víte, že neexistuje žádný pevně stanovený postup, který by skupina musela dodržovat. Budeme se tedy zabývat určitými příklady činností ve studijním kroužku. Popisované situace budou různorodé a nemusí se nutně shodovat s těmi, s nimiž se setkáte jako školitel. Zvážení otázek uvedených na konci každého příkladu vám však pomůže přemýšlet o tom, jak byste mohli reagovat na podobné situace, s nimiž se můžete setkat.

1. Právě jste zahájili studijní kroužek s osmi mladými lidmi. Jejich věk se pohybuje od 16 do 19 let. Po modlitbách řeknete pár slov o povaze kurzů institutu obecně a pak se zeptáte, zda mají nějaké myšlenky, o které by se chtěli podělit. Vyjádří se pouze tři z nich a vzhledem ke zdrženlivosti ostatních netrváte na tom, aby tak učinili i oni. Pokračujete představením prvního oddílu knihy 1 a vysvětlujete jeho účel a obsah. Co řeknete?

2. Na stejném setkání, ihned po vašem úvodu, účastníci začnou studovat 1. část prvního oddílu. Rozhodnete se, že nejlepším způsobem, jak projít touto částí, je požádat jednoho z účastníků, aby nahlas přečetl první citát, a poté položit ostatním otázku, která následuje. Vysvětlíte, že účelem tohoto cvičení je pomoci jim soustředit se na bezprostřední a explicitní význam citátu, než začnou přemýšlet o jeho uplatňování a důsledcích. Všichni se podívají zpět na citát a několik z nich odpoví na otázku tím, že citát zopakují. Poté požádáte dalšího účastníka, aby udělal totéž s druhým citátem, a pokračujete tímto způsobem až do konce části. Později, když se dostanete k další sadě citátů ve 3. části, rozdělíte účastníky do čtyř dvojic a vyzvete je, aby tuto aktivitu absolvovali ve dvojicích. Co budete dělat, zatímco se tímto budou zabývat? Budete

pozorovat, jak každá dvojice tuto aktivitu vykonává? Co uděláte, pokud jedna dvojice shledá cvičení snadným a absolvuje ho důkladně, ale rychle?

3. O několik týdnů později studuje stejná skupina 3. část třetího oddílu knihy 1, která se zabývá vztahem mezi duší a tělem. Úvodní odstavec a citát byly přečteny nahlas a účastníkům byl dán čas na zamyšlení nad vyjádřenými myšlenkami. Nyní všichni individuálně provádějí cvičení. V místnosti panuje ticho a atmosféra je vážná a disciplinovaná. Co jste udělali pro to, abyste takovou atmosféru vytvořili?

4. Působíte jako školitel ve studijním kroužku složeném z mladých lidí ve vesnici nebo sousedství, kde je proces budování společenství ještě v plenkách. Bylo zahájeno několik skupin juniorské mládeže a začíná se rozvíjet praxe navštěvování domácností, zejména účastníků programu duchovního posilování. Výsledkem je, že mnoho jejich rodin je přitahováno učením Víry. Právě jste dokončili studium knihy 1 s mladými lidmi ve studijním kroužku a oni jsou nadšeni, že mohou navštívit některé z těchto rodin a modlit se s nimi. Jak jim v tom pomůžete?

5. Studujete knihu 2 se skupinou středoškoláků ve vaší vesnici nebo sousedství. Když se dostanou ke druhé části s názvem „Povznášející rozhovory“, navrhnete jim, aby se pokusili uplatnit to, co se naučili, a zapojili se do rozhovorů o společensky a duchovně důležitých tématech se svými spolužáky ve škole. Co můžete udělat, abyste zajistili, že se jejich schopnost vést rozhovory o duchovních záležitostech začne zlepšovat? Proč je například nutné, abyste nejprve pomohli každému účastníkovi vybrat si během studia oddílu alespoň jeden z výroků a najít pár přátel, s nimiž by mohl vést rozhovor o myšlenkách, které obsahuje?

6. O několik týdnů později se stejná skupina mladých lidí pustila do třetího oddílu knihy 2 a právě začala 3. část, ve které se zabývají textem, který vysvětluje věčnou Boží smlouvu. Proč je důležité, aby si účastníci po přečtení textu udělali čas na to, aby ho odstavec po odstavci promysleli, určili sled myšlenek, které obsahuje, a naučili se je jasně vyjadřovat?

7. Skupina, kterou jste provázeli knihou 2, nyní dokončila studium a nastal čas, aby uplatnila to, co se naučila, v praxi, a to návštěvami domácností a diskusemi s rodinami na řadu témat. S ohledem na životní okolnosti vašeho společenství, jak bude každý z mladých lidí doprovázen při přípravě a provádění těchto návštěv, zejména v počátečních fázích, kdy se jejich schopnosti teprve rozvíjejí? Jak bude možné zajistit, aby jejich účast v systematickém programu domácích návštěv posílila vzorce života společenství?

8. Při jiné příležitosti pomáháte skupině přátel studovat knihu 3, *Vedení dětských hodin, 1. stupeň*. Pracují na druhém oddílu, který zahrnuje dvacet čtyři lekcí pro dětské hodiny. Po podrobném probrání první sady čtyř lekcí účastníky povzbuzujete, jak je navrženo v 5. části, aby zkusili vést hodiny pro několik dětí, které znají – z vlastní rodiny nebo ze sousedních domácností. Jak jim pomůžete k tomu sestavit plán činnosti? Jaký přístup použijete, abyste jim pomohli zhodnotit jejich činnost na příštím setkání studijního kroužku?

-
-
9. Právě jste se skupinou mladých lidí dokončili studium druhého oddílu knihy 4. Jak postupovali jednotlivými částmi oddílu, procvičovali si vyprávění jednotlivých epizod ze života Bába, a nyní se naučili nazpaměť dvě modlitby, které Báb zjevil, a snaží se zapamatovat si Jeho projev k Písmenům Živoucího. Blíží se výročí Vyhlášení Bába a skupina se dobrovolně přihlásila, že připraví program oslav svatého dne ve společenství. Jsou nadšení, že mohou využít to, co se naučili. Jak jim pomůžete naplánovat program a připravit se na tuto událost? Co můžete jako školitel udělat, abyste zajistili, že každý člen skupiny bude schopen přispět k vytvoření důstojného a radostného setkání?

10. Na žádost koordinátora hlavní posloupnosti provádíte skupinku mladých lidí knihou 5. Po dokončení druhého oddílu jim pomáháte vést rozhovory s několika juniory, aby získali představu o tom, jak tato věková skupina uvažuje o některých významných tématech. Jak jim v tom pomůžete? Budou například mluvit s juniory individuálně? Budou se zapojovat do rozhovorů ve dvojicích a kdo je bude doprovázet? Jak je budete vést k reflexi jejich zkušeností?

11. Právě procházíte třetím oddílem knihy 6 se skupinou mladých lidí, kteří všichni patří do rozšiřujícího se jádra přátel pracujících ve vaší vesnici nebo sousedství. Brzy začne nový tříměsíční cyklus činnosti a snahy během fáze expanze se budou soustředit na učení Věci pro zájemce z řad rodin mladých lidí zapojených do vzdělávacích aktivit institutu. Účastníci prostudovali rozhovor mezi Annou a Emilií a nacvičili si mezi sebou, jak tyto myšlenky sdělovat. Jakou pomoc jim během kampaně zajistíte, aby získali zkušenosti s přesvědčivým učením Víry?

30. ČÁST

Posloupnost kurzů, studijní kroužek a školitel tvoří tři ústřední prvky vzdělávacího systému Ruhi institutu. Předchozí části vám jistě pomohly uvědomit si, jak důležitou roli v tomto systému hraje školitel. Nyní je tedy vhodná příležitost, abyste si zopakovali, co jste se dosud naučili, a napsali jeden nebo dva odstavce o úsilí, do kterého se používáte.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Aniž bychom viděli, co jste napsali, můžeme s jistotou předpokládat, že váš popis se bude točit kolem konceptu služby. Doporučujeme vám zapamatovat si následující dva citáty o postavení služebnosti: první je z Písem Bahá'u'lláha a druhý z jedné desky zjevené 'Abdu'l-Baháem:

„Pouto služebnosti ustanovené mezi uctívajícím a Zbožňovaným, mezi stvořením a Stvořitelem, by samo o sobě mělo býti považováno za známku Jeho milostivé přízně k lidem, nikoli za náznak jakýchkoli zásluh, které by snad měli. To dosvědčí každý opravdový a bystrý věřící.“¹⁰

„Ó služebníku milovaných Boha! Služebník přátel je služebníkem Požehnané Krásy. Kdo Jej miluje, slouží Jeho milovaným. Nejvroucnějším přáním srdce tohoto služebníka je, abych se ve službě přátelům Krásy Abhá stal věrným a příjemným služebníkem, abych se dnem i nocí připravoval na službu, a sklízel tak plody stromu existence. Schránka, která se neshýbá na stezce služby přátelům, není ničím jiným než kusem mrtvého dřeva, a záda, která nejsou schýlena pod tíhou utrpení pro jejich dobro, jsou jen neplodným pařezem. Proto se ti dobře vede, neb vykonáváš službu přátelům a jsi jejich věrným vazalem. To je svrchovanost v obou světech a sláva jak zde, tak i v posmrtném životě.“¹¹

31. ČÁST

Vaše úvahy o různých tématech představených v tomto oddíle vás pravděpodobně přesvědčily, že schopnosti potřebné k tomu, abyste mohli sloužit jako školitelé, si osvojíte pouze postupem času a zkušenostmi. Účelem této knihy je seznámit vás s určitými koncepty a nasměrovat vás na cestu, na které si budete stále více rozvíjet svou schopnost pomáhat skupině za skupinou postupovat hlavní posloupností kurzů Ruhi institutu, od těch prvních až po kurzy za knihou 7. Jedním z neplodnějších způsobů, jak prohloubit své porozumění příslušným konceptům a získat vhled do duchovních vlastností a postojů, jakož i dovedností a schopností, které tento akt služby vyžaduje, je účastnit se pravidelných setkání pro školitele organizovaných institutem ve vašem regionu. Na těchto setkáních se analyzují různé zkušenosti a hledají se odpovědi na desítky otázek.

Úvodní části v každé knize, „Několik myšlenek pro školitele“, jsou často zkoumány ve světle zkušeností z těchto setkání. Zde je třeba zmínit jeden konkrétní bod. Tyto části jsou určeny především pro ty, kteří slouží jako školitelé, a účastníci je při studiu knihy číst nemusí. Vlastně by to mohlo být i kontraproduktivní. Pro školitele však může být užitečné čerpat z některých myšlenek obsažených v těchto částech, aby mohli účastníkům pomoci pochopit celkový cíl každého oddílu knihy a účel určitých cvičení. Mělo by se tak však dít vždy s rozvahou a v reakci na zkušenosti s tím, jak učit a jak se učit, které se v dané skupině objevují.

Nyní se zamysleme nad povahou setkání školitelů. Část setkání může být věnována diskusi o některých důležitých bodech týkajících se kurzů institutu, z nichž mnohé lze najít v knize 1 v části „Několik myšlenek pro školitele“. Některé z nich jsou uvedeny níže. Možná budete chtít do seznamu přidat další.

- Všichni účastníci kurzů Ruhi institutu, ať už se s materiály seznamují poprvé, nebo působí jako školitelé, se podílejí na vzájemném procesu učení se.

- Odpovědnost učit se spočívá na každém účastníkovi.
- Školitel zdaleka není jen nezajatým a pasivním moderátorem diskuse, ale pomáhá každému členovi skupiny dosáhnout přiměřené úrovně porozumění probrané látky.
- Zlepšuje se schopnost školitele účinně zapojovat účastníky do procesu učit-učit se, jak provádí jednu skupinu za druhou kurzy a pomáhá jejím členům získat první zkušenosti s vykonáváním skutků služby, které každá kniha doporučuje.
- V rámci vzdělávacího procesu, na rozdíl od procesu zaměřeného pouze na osvojování základních dovedností, je zásadní, aby si účastníci stále více uvědomovali smysl a význam toho, co dělají.
- Kurzy Ruhi institutu vytyčují stezku služby lidstvu, po níž každý účastník kráčí svým vlastním tempem, přičemž pomáhá ostatním a sám od nich přijímá pomoc.
- Při tom, jak kráčí touto stezkou, sledují účastníci dvojí morální záměr – věnují se svému vlastnímu duchovnímu a intelektuálnímu růstu a přispívají k transformaci společnosti.
- Pokrok na této stezce vyžaduje rozvoj řady způsobilostí, které zahrnují porozumění a znalosti, duchovní vlastnosti a chvályhodné postoje, stejně jako celou řadu schopností a dovedností.
- Knihy Ruhi institutu čerpají ze dvou zdrojů poznání: z učení Bahá'í Víry a z nashromážděných zkušeností celosvětového Bahá'í společenství při podporování rozvoje materiální a duchovní civilizace.
- Inspirací pro institut je Bahá'u'lláhova vize člověka, jakým se můžeme stát, a civilizace, kterou můžeme vybudovat, a předpokládá se, že všichni účastníci, bez ohledu na svůj původ, jsou ochotni přijmout tuto vizi, která je v každé kapitole každé knihy jasně vyjádřena.
- Kráčení po stezce služby, která byla otevřena kurzy institutu, vyžaduje stále hlubší porozumění Bahá'u'lláhovu učení, které se tyto materiály snaží srozumitelně vysvětlit.
- První oddíl knihy 1 se zabývá otázkou porozumění, která je ústředním tématem všech kurzů institutu.
- Od účastníků se v první řadě očekává, že pochopí bezprostřední význam úryvků z Písem. Na tomto základě je jim pak pomáháno uvidět, jak se myšlenky v nich obsažené konkrétně projevují, a poté je jejich porozumění dále prohlubováno zvážením některých jejich důsledků.
- Schopnost soustředit pozornost na bezprostřední a výslovný význam pasáží z Písem přispívá k vytváření jednoty v Bahá'í společenstvích.
- Dlouhé diskuse o významu jednotlivých slov vytržených z kontextu studovaného materiálu mohou být kontraproduktivní.

- Při studiu každého kursu by měl být nastaven rytmus postupu.
- Studijní skupiny by se měly vyvarovat jednak povrchního přístupu, při kterém nejsou cvičení důkladně analyzována, a jednak zdlouhavé diskuse o jedné myšlence, která odvádí pozornost od hlavního účelu daného oddílu.
- Na některé otázky nelze jednoznačně odpovědět a jejich účelem je pouze zvýšit povědomí o daném tématu.
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

32. ČÁST

Další činností, které se školitelé na svých setkáních věnují, je, že projdou jeden či dva oddíly nějaké knihy a ve světle zkušeností prozkoumají obsah a diskutují o konkrétních pasážích a cvičeních. Abychom vám přiblížili, jakým druhem konzultace se budete na těchto setkáních zabývat, představíme vám v této a následujících třech částech několik fiktivních rozhovorů mezi člověkem s bohatými zkušenostmi a skupinou školitelů, kteří společně konzultují o obsahu knihy 1, *Úvahy o životě ducha*, v obvyklé atmosféře přátelství, pokory a učení se. Po každém rozhovoru budou následovat jedno nebo dvě cvičení, která uděláte. Pro účely těchto stránek budou písmena „A“, „B“ a „C“ označovat tři školitele účastnící se setkání a „H“ koordinátora hlavní posloupnosti. Probírají cvičení ve druhé části prvního oddílu. Bylo by pro vás užitečné, kdybyste se nyní na tuto část podívali.

A: Rád bych zmínil, že mi velmi pomohla jedna poznámka v části „Několik myšlenek pro školitele“. Týká se výroku ve 3. cvičení, že „Na světě je tak málo dobrých lidí, že jejich činy nemají žádný účinek.“ Všichni členové skupiny, v níž jsem sloužil jako školitel, správně uvedli, že tento výrok není pravdivý. Když jsem se jich zeptal proč, uvedli mnoho důvodů, z nichž všechny byly dobré. Nakonec jsem je však musel požádat, aby se podívali na první citát z předchozí části a zvážili výrok v jeho světle. Tehdy si všichni uvědomili, že tato věta je v rozporu se slovy Bahá'u'lláha. Toto poznání přineslo skupině sebevědomí a nadšení.

B: Ale ne u všech cvičení lze najít v citátech tak jasné odpovědi. Vezměme si další výrok ve stejném cvičení, že: „Správné je to, co je v souladu s názory ostatních lidí.“ Žádný z předchozích citátů se touto otázkou výslovně nezabývá. Všichni obvykle řeknou, že

tento výrok není pravdivý. Měli bychom tuto odpověď prostě přijmout, nebo je třeba ji nějak prodiskutovat?

H: To je něco, co je třeba rozhodnout podle okolností v dané skupině. Znam některé skupiny, ve kterých krátká diskuse o hlubších souvislostech tohoto výroku prohloubila porozumění účastníků. Je pravda, že Boží učení určuje, co je správné a co špatné, ale musíme také naslouchat myšlenkám a názorům ostatních lidí. Jaký význam však těmto názorům přikládat a do jaké míry jim máme dovolit, aby nás ovlivňovaly, to jsou otázky, které si zaslouží zvážit.

C: Páté cvičení v oné části zkoumá situace, v nichž se slova a skutky lidí různí. Ihned se nabízí jednoduché odpovědi a myslím, že to takto je míněno. Zdá se mi však, že za tímto cvičením se skrývá nějaký záměr. Někdy máme sklon lidem říkat, co mají a nemají dělat: Nepij. Bud' cudný. Nelži. Vidím, že se knihy Ruhi institutu snaží vyhýbat tomu, aby lidem něco kázaly. Pomáhají lidem přemýšlet a činit morální rozhodnutí. V případě tohoto cvičení mělo na členy skupiny, se kterou jsem studoval, velký vliv, když si uvědomili, že pokud budou jednat určitým způsobem, ocitnou se mezi těmi, „jejichž slova a skutky se různí“ – před čímž nás Bahá'u'lláh tak důrazně varoval. A cvičení se mi líbilo, protože jsme mohli mluvit o moudrosti určitých morálních zákonů a principů v duchu odpoutání, přičemž jsme respektovali důstojnost účastníků.

H: To je dobrá poznámka. Je to případ, kdy se cvičení zdá být snadné, ale je tomu tak pouze na první pohled. Stanovuje normu, aniž by to výslovně bylo řečeno. Spíše účastníkům dovoluje, aby sami dospěli k určitému porozumění morálních zákonů a zásad. Pravděpodobně jste zjistili, že pět otázek, které po tomto cvičení následují, má podobný účinek, i když nejsou tak přímočaré. Obvykle je to dobrý nápad, aby účastníci o nich konzultovali. Nebudete samozřejmě chtít, aby se konzultace rozbíhala mnoha směry, ale účastníci potřebují dostat možnost zamyslet se nad morálním chováním. Musí si také uvědomit, že činy jednotlivce mají dopad na svět a na blaho lidstva, a pochopit, že člověk nese za své činy odpovědnost.

1. Uvažujte nad poznámkou, kterou učinil výše uvedený školitel. Ne ve všech případech lze odpovědi na otázky ve cvičeních najít jednoduše tak, že si přečteme citáty v knize. Víte, že některá cvičení se zaměřují na to, aby účastníkům pomohla zamyslet se nad tím, jak konkrétně lze pasáže z Písem uplatnit v každodenním životě. Studium Zjevení by mělo vést k soustředěnému úsilí uplatňovat Učení, což vyžaduje přemýšlení, konzultování a analyzování vlastního porozumění ve světle zkušeností. Není-li tento proces dobře pochopen, mohou se u jedince nebo dokonce i u společenství objevit nezdravé charakteristiky. Když někdo neustále cituje z „písem“, ignoruje další zdroje poznání a odmítá popřát sluchu nahromaděným zkušenostem, bude tak mít sklon k úzkoprsoosti. Na druhou stranu zase člověk, který přikládá příliš velký význam zkušenosti a lidským názorům a snižuje hodnotu autority Svatého textu, se stává obětí jistého druhu relativismu, podle něhož je vše otázkou kultury nebo osobních preferencí. Ve své skupině se pobavte o tom, jak oba tyto postoje mohou vyústit v pověry, netoleranci, fanatismus a ledabylost.

2. Odpověď koordinátora hlavní posloupnosti „H“ školiteli „B“ si zasluhuje zvážít. Účastníkům nemusí stačit, aby jednoduše označili jako nepravdivý výrok „Správné je to, co je v souladu s názory ostatních lidí.“ Možná s nimi budete muset probrat například to, jak důležité je naslouchat lidem s příslušnými zkušenostmi a hledat moudrou radu v mnoha otázkách, s nimiž se v životě setkáváme. Abyste takovou diskusi usnadnili, budete se samozřejmě muset nad touto záležitostí zamyslet s ohledem na své znalosti příslušných textů. Ve které z následujících situací si myslíte, že by měl člověk vyhledávat radu?

- ☐ Budoucí studia daného člověka
- ☐ Jak věnovat náležitou pozornost studiu i službě Víře
- ☐ Zda by člověk měl či neměl sloužit Víře
- ☐ Význam snu, který člověk měl
- ☐ Uplatňování jednoho ze zákonů Víry v určité situaci
- ☐ Zda by člověk měl či neměl poslouchat zákony Víry
- ☐ Jak vychovávat své děti
- ☐ Zda by se měla či neměla někomu odpustit příkoří, které spáchal
- ☐ Zda by se mělo či nemělo pomoci někomu, kdo to potřebuje
- ☐ Léčení tělesného neduhu
- ☐ Problém, který má člověk s nějakým přítelem
- ☐ Zda svěřit důležitou odpovědnost někomu, koho dobře neznáme

3. Bude pro vás užitečné popřemýšlet o poznámkách učiněných školitelem „C“ a o poznámkách koordinátora, které následují. Častokrát, když se člověk snaží, aby nějakou myšlenku srozumitelně vyložil, upadá do návyku, že lidem něco „káže“. Tento přístup však zřídka kdy přináší žádoucí výsledky. Podívejte se na cvičení, o kterém mluvil školitel „C“. Po dokončení tohoto cvičení by školitel mohl nechat účastníky vytvořit seznam věcí, které by neměli dělat, a pak by s nimi mohl docela podrobně mluvit o důležitosti správného chování, přičemž by do rozhovoru zapojil i nepříznivé důsledky porušování morálních zásad. Vysvětlete, proč by takový přístup nebyl ani účinný, ani žádoucí.

33. ČÁST

Vraťme se nyní k pomyslné konverzaci mezi účastníky na setkání školitelů. Nyní hovoří o zbývajících částech prvního oddílu knihy 1.

A: Měl jsem určité potíže se čtvrtou otázkou ve 4. části, když jsme jí procházeli se skupinou. Účastníci měli velmi různé představy o tom, zdali je možné lhát sám sobě, a bylo těžké dospět ke shodě.

H: V rozličných oddílech je mnoho otázek, jejichž cílem je stimulovat přemýšlení a konzultaci. Probírané otázky jsou příliš složité na to, aby se daly vyřešit okamžitě, a tatáž osoba může svůj názor na dané téma v průběhu let mnohokrát změnit. Odpověď na otázku, kterou zmiňuješ, je náhodou kladná: Je možné lhát sám sobě a mnoho lidí tak skutečně činí. Jsou však tací, kteří si budou myslet, že v konečném důsledku daný člověk ví, že lže. Není to záležitost, kterou by šlo snadno vyřešit. Můžeme ale uvést příklady různých situací a požádat skupinu, aby rozhodla, zda každá z nich představuje případ lhaní sám sobě, nebo ne. Pak bychom měli přijmout všechny odpovědi a být spokojeni s tím, že jsme se o této otázce pobavili a že každý ve svém porozumění pokročil vpřed. Otázka je konec konců pokládána na úrovni chování a nikoli ve filosofickém smyslu.

C: Možná trochu předbíhám, ale chci se s vámi podělit o jednu zkušenost a pak vám položit jednu otázku. Měl jsem v naší skupině pocit, že všichni spěchají se 4. cvičením v osmé části, v němž máme rozhodnout, zda je dané tvrzení pravdivé. Navrhl jsem tedy, abychom se na chvíli zastavili a promluvili si o kázni, již je třeba k překonávání pomlouvání, což je tématem onoho cvičení. Diskuse byla fascinující. Uvědomili jsme si, že pomlouvání je ve skutečnosti společenský zvyk, že je součástí naší kultury. Pokračovali jsme a snažili se vymyslet nějaké praktické kroky, které by nám pomohly se pomlouvání vyhýbat. Tento rozhovor trval asi patnáct minut. Pak jsme se vrátili ke cvičení, které jsme, jak se mi zdálo, prováděli s lepším porozuměním. Myslíte si, že jsem požádal o takový rozhovor oprávněně?

H: Myslím si, že to bylo od tebe naprosto oprávněné. Pro zlepšení porozumění jste využil flexibilitu, která je důležitou vlastností materiálů. Všichni samozřejmě víme, že cvičení tohoto typu v těchto oddílech nejsou jako cvičení, která studenti dostávají v testech ve škole. Cvičení, která po nás chtějí, abychom rozhodli, které výroky jsou pravdivé, často vynášejí na světlo jemnější detaily a osvětlují hlubší souvislosti slov a činů.

A: Přál bych si, abych ve své skupině udělal to, co jste udělal vy. Soudě podle několika případů nejednoty, které jsme poslední dobou měli, nedokážeme plně ocenit škody, které může pomlouvání ve skupině přátel způsobit.

B: Stalo se mi něco, co by vás mohlo zajímat. Poprvé, když jsem tento oddíl studoval, jsem si uvědomil, že je příležitostně nezbytné lidem představovat situace, které jsou v protikladu s učením, aby je to stimulovalo k přemýšlení o náležitém uplatnění daného

úryvku. Čili, když skupina, v níž nyní sloužím jako školitel, dospěla ke druhému cvičení v 6. části, které, jak víte, žádá účastníky o to, aby prošli několik slovních spojení a rozhodli se, jestli svědčí o „laskavém jazyce“, připravil jsem si několik vlastních výroků. Jeden z účastníků má poměrně ostrý jazyk a já si myslel, že kdybych přidal ke cvičení několik vět, které on často používá, pak by si svůj zlozvyk uvědomil. To jsem tomu ale dal! Když jsem přečetl první větu, na skupinu padlo tísnivé ticho a zjistil jsem, že on se na mě překvapeně dívá. Znenadání jsem si uvědomil, že já sám jsem byl nelaskavý a cítil jsem se hrozně. Něco takového už nikdy neudělám.

H: Cvičení, která ličí negativní situace, jsou užitečná pouze tehdy, pokud je lze studovat nezaujatým způsobem, což není možné, když se na někoho ukáže prstem. Nyní, dříve než ukončíme naši diskuzi o prvním oddílu, bych rád obrátil vaši pozornost ještě k jednomu bodu. Je důležité, abychom nenechali bez povšimnutí krátký výrok na konci oddílu o každodenním čtení z Písem. Bude třeba, abyste se o tom při vašem studiu ve skupině pobavili a bude-li to nutné, dokonce i účastníkům pomohli, aby si vybrali úryvky, které mohou po nějakou dobu číst ráno a večer. Měli byste zajistit, aby měli všichni pro tento účel alespoň výtisk „Skrytých slov“. Nemají-li jej, budete muset zařídit, aby si mohli jeden koupit. V následných setkáních studijního kroužku pak můžete požádat ty, kteří si to přejí, aby se s ostatními podělili o některé úryvky, které si četli.

1. V reakci na připomínky školitele „A“ ohledně čtvrté otázky ve 4. části koordinátor vysvětluje, že se jedná o jednu z mnoha otázek v rámci kurzů, jejichž jediným účelem je podnítit přemýšlení a konzultaci, a že místo snahy o dosažení konsensu v těchto otázkách by se školitelé měli spokojit s tím, že účastníkům pomohou prohloubit jejich porozumění. S tímto na paměti koordinátor navrhuje, že v tomto konkrétním případě je často užitečné, aby školitel uvedl příklady určitých situací a požádal skupinu, aby rozhodla, zda tyto jednotlivé případy představují případ lhaní sobě samému, či nikoli. Zkuste vymyslet několik příkladů, které byste mohli nabídnout členům studijního kroužku, abyste je podnítili k přemýšlení.

2. Jak zmínil koordinátor „H“, cvičení v materiálech Ruhi institutu, v nichž mají účastníci za úkol určit, která tvrzení jsou pravdivá, se liší od typu otázek s výběrem odpovědi, jaké se vyskytují ve školních testech a na které lze často odpovědět mechanicky. Jsou navrženy tak, aby účastníky provedly řadou myšlenek nebo jim pomohly prozkoumat určitý koncept z různých úhlů pohledu. Doporučujeme, abyste si dnes se svou skupinou zopakovali cvičení tohoto druhu z prvního oddílu knihy 1 a prodiskutovali, jak se používají k prohloubení porozumění.

34. ČÁST

Poté, co jsme se zamysleli nad poznámkami skupiny školitelů a koordinátora institutu týkajícími se obsahu prvního oddílu knihy 1, přečtěte si rozhovor níže o druhém oddílu s názvem „Modlitba“.

A: Skupina, se kterou jsem pracoval, se nemohla dočkat, až začneme s druhým oddílem. Uvítali možnost studovat delší úryvky a zamýšlet se nad významem modlitby. Bylo naprosto logické, že hned na začátku byli seznámeni s pojmy „stezka služby“ a „dvojí morální záměr“. To jim pomohlo, jak postupovali jednotlivými částmi, lépe pochopit blízký vztah mezi modlitbou a službou. Prošli jsme čtyřmi citáty v 1. části a odpovídajícími otázkami stejným způsobem jako v prvním oddílu. Rychle pochopili bezprostřední význam pasáže a uviděli dvojí morální záměr, který je pod nimi skryt. Když jsme se dostali k 5. cvičení, bylo nutné se zastavit a prozkoumat uvedené výroky ve světle citátů. Například pro některé účastníky byl výzvou výrok: „Pokud neustále pomáháš druhým, tak nakonec ztratíš ze zřetele své vlastní cíle.“ Diskuse pomohla všem pochopit, že „služba druhým“ a „osobní cíle“ si navzájem odporují pouze tehdy, jsou-li cíle definovány v egocentrických pojmech. Začalo jim být jasné, že když jsou naše úmysly čisté, stanovíme si ušlechtilé cíle, abychom sloužili druhým, a že když si uvědomíme, že záměrem, pro který jsme byli stvořeni, je pracovat na zlepšení světa, pak je snaha o náš osobní duchovní a intelektuální rozvoj považována za neoddělitelnou součást našeho přínosu k pokroku společnosti.

B: V naší skupině jsme s jednotlivými výroky také takto pracovali. Samozřejmě jsem dbal na to, aby se diskuse příliš neprotahovala a abychom se soustředili na to, čeho mělo cvičení dosáhnout. Například v dnešní době mnoho lidí věří tvrzení: „Sám sobě jsi tím nejbližším přítelem.“ Museli jsme prozkoumat jeho význam v kontextu Božího milosrdenství – jak čisté srdce přijímá Jeho dary, což je zmíněno v posledním citátu v této části. Účastníci přirozeně došli k závěru, že naším pravým Přítelem je Bůh.

C: Při studiu pasáže ze Skrytých slov citované ve 2. části jsme vedli hlubokou diskusi o tom, co znamená, že jsme byli stvořeni „bohatými“, a uznali jsme, že to nejsou hmotné statky, které nás činí bohatými, ale potenciál projevit duchovní vlastnosti, jako je pokora, pravdivost a štědrost. Tuto myšlenku bychom pak mohli spojit s vlastnostmi srdce, které je očištěno „leštidlem lásky a odloučením se od všeho krom Boha“, a zamyslet se nad tím, jak při našich snahách očistit své srdce ode všeho vyjma Něho je přirozené hledat „osvícení“ u zdroje veškerého vědění, našeho Stvořitele, našeho pravého Přítele. Diskuse nám také pomohla lépe pochopit podstatu našeho vztahu k Bohu jako vztahu založeného na lásce, což připravilo půdu pro naše úvahy ve 3. části, která si klade otázku: „Proč se modlíme?“

H: Zdá se, že účastníci, s nimiž jste tento oddíl probírali, se hluboce zamýšleli nad Písmem citovaným v těchto úvodních částech a že cvičení podnítila plodnou diskusi a prohloubila jejich porozumění probraným pojmům.

C: Co se týče cvičení, zjistil jsem, že účastníci rádi plnili ta, která se ptala na význam konkrétních slov – „zpěvavě pronášet“, „přednášet“, „rozptylovat“, „povinný“. S každým slovem jsme sestavili různé věty, abychom se ujistili, že je jeho význam jasný, a jednou či dvakrát jsme použili slovník.

- H: *Myslím, že to, co jsi udělal, je v pořádku. Jak je popsáno v části „Několik myšlenek pro školitele“, neexistuje žádné pravidlo, které by zakazovalo občas použít slovník. Jde jen o to, že slova by měla být chápána v kontextu, zejména pokud jde o úryvky z Písem. Jinak by se diskuse o významu jediného slova nebo dvou podobných slov a o tom, v čem se liší, mohla zvrtnout. Někdy, když se lidé snaží rozebírat citát slovo po slově, zapomínají na vyšší cíl, kterým je pochopení významu pasáže. Například v 6. části v oddílu o modlitbě jsou otázky týkající se významu slov „zpěvavě pronášet“, „přednášet“ a „rozptylovat“ uvedeny proto, aby účastníci zaměřily na určité pojmy v citované pasáži; nejedná se o cvičení v oblasti slovní zásoby.*
- B: *Ve 2. části tohoto oddílu je uveden ještě jeden typ cvičení, který členové studijního kroužku, o kterém jsem se zmínil dříve, shledali velmi účinným. Jedná se o cvičení, při kterém mají účastníci za úkol doplnit mezery ve větách na základě úryvku z Písem.*
- C: *Všiml jsem si, že se jedná o techniku, která se v jednotlivých oddílech knihy opakovaně používá. Pomáhá účastníkům zamyslet se nad danou pasáží tím, že je vede k zaměření se na určitá klíčová slova.*
- H: *Nyní, když jsme si vysvětlili účel některých cvičení, vraťme se k dalšímu důležitému konceptu v tomto oddílu. Jak účastníci reagovali na pojem „stav modlitby“, který byl představen v 5. části?*
- B: *Mnozí z účastníků, kteří se mnou tento oddíl procházeli, o modlitbě takto nikdy neuvažovali. Stejně jako já, když jsem se tímto oddílem zabýval poprvé, vnímali modlitbu pouze jako něco, co člověk dělá, a ne jako stav, o jehož dosažení usiluje. Zastavili jsme se tedy a o této myšlence jsme si popovídali, než jsme přešli k další části.*
- C: *Podobnou zkušenost jsem měl s 8. částí, kde se dále rozvíjí diskuse o účelu modlitby, která začíná již v 3. části. Pro několik účastníků byla myšlenka souladu s Boží vůlí nová. Zpočátku jim nebylo jasné, jak se můžeme modlit k Bohu, prosit Jež, aby naplnil naše potřeby, a zároveň být spokojeni s čímkoli, co On chce. Ale poté, co jsme více přemýšleli o citátu od ‘Abdu’l-Baháa, dokázali jsme v této otázce získat určité duchovní poznání.*
- H: *Všechny tyto pojmy stojí za to prozkoumat. Bohužel, jak náboženské citění ve světě ztrácí na hloubce, stále více lidí se buď nemodlí, nebo modlitbu vnímá pouze jako rituál. Existuje také tendence modlit se pouze v krizových situacích. Proto je pro ty, kdo hledají život orientovaný na Boha a službu na Jeho stezce, nezbytné uvažovat o takovýchto důležitých konceptech souvisejících s modlitbou. V tomto smyslu je obzvláště významné to, co jsme řekli na začátku naší úvahy, a sice že studium tohoto oddílu nám dává nahlédnout do blízkého vztahu mezi službou a modlitbou. Až budou účastníci u konce studia tohoto oddílu, měli by si již tento vztah intenzivněji uvědomovat – jak pravá modlitba očišťuje srdce a činí z něj příjemce poznání a nebeských vlastností a jak nezištné skutky služby umožňují jednotlivci čerpat z těchto vlastností, aby přispěl k pokroku Věci a povznesení lidstva. Modlitba zesiluje horlivost sloužit Bohu a služba rozdmýchává oheň vzniklý v okamžicích prosby k Němu – oheň, který spaluje závoje, jež nás oddělují od Jeho krásy.*

A: Mám dotaz k 7. části. Účastníci mají za úkol naučit se nazpaměť dva úryvky, které ve skutečnosti pocházejí z dlouhé povinné modlitby. Měl jsem je povzbudit, aby se naučili nazpaměť celou modlitbu?

H: Stejně jako v mnoha jiných případech záleží i zde na účastnících. Někteří si teprve začínají osvojovat zvyk denně se modlit, takže jim postačí naučit se nazpaměť dvě doporučené pasáže. Později se pak mohou naučit celou modlitbu. Samozřejmě, někteří možná již znají dlouhou povinnou modlitbu nazpaměť. V každém případě mám pocit, že jako školitelé kurzu by bylo dobré, kdyby se ji každý z nás naučil nazpaměť, pokud jsme tak již neučinili.

1. Představme si, že při studiu 8. části mají členové studijního kroužku potíže s koncepty zmíněnými v bodě „C“ výše. Jak byste jim pomohli lépe pochopit dynamiku modlitby? Jaké otázky vycházející ze tří citátů v tomto oddíle byste jim mohli položit, abyste prohloubili jejich porozumění příslušným konceptům?

2. O významu učení se nazpaměť jsme hovořili již při mnoha příležitostech, včetně tohoto oddílu. Do této chvíle jste se sami naučili nazpaměť mnoho pasáží a znáte hodnotu toho, že můžete čerpat z moci Tvůrčího slova, ať už v okamžicích osobní reflexe, v těžkých chvílích, nebo při učení Věci. Mnohé ze zkušeností, které jste nabyli, vám nyní budou užitečné při práci s členy studijního kroužku. V této chvíli by stálo za to, abyste prozkoumali, jak je můžete povzbudit, aby vynaložili úsilí na to zapamatovat si pasáže z Písem. Poté, co tak učiníte, si možná budete chtít do paměti uložit následující krátkou pasáž:

„...a každá hrud', jež Slova Jeho si do paměti uloží, je-li to hrud' věřícího, z vůle Boží láskou Jeho naplněna bude ...“¹²

35. ČÁST

Třetí oddíl knihy 1, „Život a smrt“, může pro účastníky i pro školitele představovat výzvu. Podívejme se, jak by skupinka školitelů mohla tento oddíl probrat. Nyní si můžete ten oddíl nalistovat.

A: Ačkoli to bylo náročné, sloužit jako školitel tohoto kurzu, myslím, že mě to obohatilo. Nyní chápu, co se myslí větou v části „Několik myšlenek pro školitele“, že vztah mezi školitelem a ostatními účastníky není vztahem učitele k žákovi, ale že se všichni vědomě zapojují do procesu, v němž se každý snaží učit. Při společném studiu materiálu s celou skupinou jsem získal mnoho nových poznatků. Například jsem si myslel, že cvičení ve třetí části jsou poměrně přímočará, a proto mě překvapilo, když několik účastníků

označilo za „pravdivé“ tvrzení ve 2. cvičení, že „Život se skládá z věcí, které se nám každý den stávají“. A když jsme se v následující části dostali k podobnému typu cvičení, několik stejných účastníků označilo za pravdivé tvrzení, že „Smrt je konec života“ a „Život končí smrtí“. Uvědomil jsem si, že je třeba toto téma probrat trochu podrobněji. Některé komentáře, které zazněly během našich konzultací, byly velmi zajímavé a vedly k jasnější mysli účastníků.

B: Také jsem zjistil, že nám tato cvičení opravdu pomohla promyslet si různé myšlenky. V 9. části mnoho účastníků označilo za pravdivé tvrzení, že „skutečný život začíná, když člověk zemře a odejde do božského Království“. Poté se dostali k dalšímu tvrzení: „Skutečný život začíná na tomto světě a pokračuje i po tělesné smrti“, a uvědomili si, že pokud je toto tvrzení pravdivé, to předchází není tak jednoznačné, jak si původně mysleli. Viděl jsem, že všichni hluboce přemýšleli o povaze duše. Ten den jsme museli na konci této části skončit a možná to byla jen moje představivost, ale všiml jsem si, že když jsme se setkali následující týden, všichni se změnili.

A: Tento oddíl pomohl účastníkům naší skupiny lépe pochopit sílu lidského ducha. Zejména prvních několik částí pomohlo rozptýlit určité mylné představy o duši, protože se zamýšlely nad hlubokými duchovními pravdami – že duše nevstupuje do těla ani z něj neodchází; že ačkoli využívá tělesné nástroje k vnímání a působení, může jednat i bez nich; a že metafora zrcadla a světla nejlépe popisuje její vztah k tělu. Zrcadlo odráží světlo, ale světlo svítí dál, i když je zrcadlo zaprášené nebo rozbité.

H: Důvodem, proč lidé tento oddíl považují za inspirativní, je právě to, že vyvolává tolik otázek ohledně života duše v tomto světě i v následujících Božích světech. Pokud jde o život v duchu Bahá'í učení, 'Abdu'l-Bahá řekl, že první věcí, kterou je třeba učinit, je nabýt žížeň po duchovnu. Aby si člověk tuto žížeň osvojil, je mu doporučeno meditovat o životě po smrti.

C: Když jsme probírali 12. část, vedli jsme velmi zajímavou diskusi na téma: „Proč by duše vyměnila svůj nebeský domov za prach tohoto světa?“ Jedna členka skupiny poukázala na to, že duchovnost není něco, čeho člověk dosáhne jednou provždy, a že člověk musí neustále pracovat na ovládnutí své nižší přirozenosti. „Vždycky je tu něco, co se nás snaží stáhnout dolů,“ poznamenala. To podnítilo další členku k tomu, aby nadhodila otázku touhy. Upozornila, že toužit je v povaze lidského srdce a že se musíme zbavit marných tužeb. Poté jsme diskutovali o povaze touhy. Mluvili jsme o tom, že některé touhy jsou dobré, například touha tvrdě pracovat, abychom zlepšili své materiální podmínky. Ale shodli jsme se, že i ty by měly mít určité meze. Pokud někdo pracuje tak tvrdě na zlepšení svého materiálního pohodlí, že to překáží jeho službě Věci a lidstvu, tak se ta touha proměnila v něco jiného, možná v chamtivost. Pak se někdo zeptal: „A co touha potěšit Boha?“ a uvědomili jsme si, že existují touhy, které bychom se neměli snažit omezovat. Dohodli jsme se, že čím silnější jsou duchovní touhy, tím více kontrolují naše marné touhy a udržují je na patřičném místě.

A: To, co jsi řekl o touze, mi připomnělo další část tohoto oddílu, se kterou jsem měl trochu potíže. V 18. části mají účastníci za úkol uvést nějaké „marné představy“. Z jakéhosi důvodu se členům naší skupiny nedařilo na žádné přijít. Prostě jsem předpokládal, že jich pár vymyslí, takže jsem se na to předem nepřipravil. Bylo to trochu trapné.

H: Není nic špatného na tom, když se občas dostanete do takové trapné situace. Nenechte se tím odradit. To je právě to, co znamená „nabírat zkušenosti“. Ted', když jste se s námi o svou zkušenost podělili, všichni víme, že je dobré mít po ruce krátký seznam „marných představ“ pro případ, že se ocitneme v podobné situaci.

B: Rád bych se také krátce podělil o diskusi, která proběhla v 19. části mezi přáteli, s nimiž jsem tuto knihu studoval. Pro ně bylo poučné přečíst si, co říká 'Abdu'l-Bahá o vlivu modlitby na pokrok duší těch, kteří již opustili tento svět. Myšlenka, že mohou pomoci svým blízkým v dalších světech, přinesla velkou útěchu a radost dvěma účastníkům, kteří nedávno zažili ztrátu blízké osoby.

1. Ve výše uvedené konverzaci koordinátor studia hlavní posloupnosti navrhuje, že by bylo vhodné, aby si školitelé předem připravili krátký seznam příkladů „marných představ“, aby tak účastníkům pomohli při provádění cvičení v 18. části. Možná by stálo za to, abyste se na tuto část podívali a takový seznam si napsali na řádky níže.

2. Není pochyb o tom, že v tomto oddíle jsou i další cvičení, která mohou být pro účastníky náročná. Možná chcete některá z nich uvést zde:

36. ČÁST

Tento oddíl jsme zahájili stručným pohledem na otázku motivace, přičemž jsme prozkoumali několik jejích hlavních zdrojů, včetně touhy po poznání a přitažlivosti ke kráse. To nás přirozeně přivedlo k diskusi o otázce účasti. Následně jsme se zabývali dynamikou procesu učit-učit se, kterou se kurzy Ruhi institutu snaží pěstovat, a některými koncepty a principy, které dávají těmto kurzům podobu. To nám otevřelo cestu k zamyšlení nad třemi

ústředními prvky vzdělávacího systému institutu: hlavní posloupností kurzů, studijním kroužkem a školitelem. Zmínili jsme, že studium knihy 7 vás uvede na stezku, na níž budete stále více rozvíjet schopnosti nezbytné k tomu, abyste mohli těmito kurzy provázet jednu skupinu za druhou. Své způsobilosti sloužit jako školitel budete i nadále rozvíjet prostřednictvím těchto neustálých zkušeností a prostřednictvím své účasti na pravidelných setkáních pro reflexi určených pro školitele. Nyní jste získali představu o tom, co tato setkání budou obnášet. Doufáme, že jste v tomto okamžiku plni nadšení vstoupit do této oblasti služby. Ostatní zkušenější školitelé působící ve vašem společenství nebo klastrový koordinátor pro studium hlavní posloupnosti jsou připraveni vám pomoci.

V těchto závěrečných částech tedy využijme příležitosti a zamysleme se nad tím, jaké účinky můžeme očekávat, až se stále více přátel ve vesnici či sousedství zapojí do studia těchto kurzů a do skutků služby, které kurzy doporučují. Víte, že na výstavbě nové civilizace se podílejí tři účastníci: jednotlivce, společenství a instituce. Dále v hlavní posloupnosti prozkoumáme, jakým způsobem vzdělávací proces přispívá k pokroku každého z nich. Prozatím se podívejme na jednotlivce a zvažme účinky na účastníky studijního kroužku. S odkazem na „nezadržitelné hnutí“, které se tento proces snaží uvést do chodu v rámci skupiny obyvatelstva, Světový dům spravedlnosti píše:

„Je nutné, aby kvalita vzdělávacího procesu, který na úrovni studijního kroužku pěstujeme, během příštího roku znatelně vzrostla, aby se tak mohl rozvinout potenciál místních obyvatel tuto dynamiku vytvořit. V tomto ohledu bude velmi záležet na těch, kteří slouží jako školitelé. To oni budou stát před výzvou vytvořit prostředí, jež je představeno v kurzech středisek vzdělávání; prostředí, které přispívá k duchovnímu posílení jednotlivců, kteří sami sebe vidí jako aktivní účastníky svého vlastního procesu učení se, jako protagonisty neustále usilující uplatnit znalosti tak, aby vyústily v proměnu jednotlivce i společnosti.“¹³

Níže jsou uvedené některé charakteristické vlastnosti, které v jednotlivci rozvíjí vzdělávací proces, jenž posiluje morální a duchovní stránku člověka. Doplněte do seznamu ještě pár dalších.

- Čestné jednání
- Spoléhání se na Boha
- Hojná radost a zářivost srdce
- Štědrost duše, čistota srdce a jasnost mysli
- Stále hlubší porozumění vedení zakotvenému v Bahá’u’lláhově zjevení
- Rostoucí žízeň po poznání
- Spoléhání se na transformativní moc Slova Božího
- Svoboda skrze poslušnost Bahá’u’lláhovým zákonům
- Touha dosáhnout znamenitosti zažehnutá přitažlivostí ke kráse
- Uvědomění si jednoty lidstva a hluboká láska k lidstvu
- Silný cit pro dějiny a své místo v nich
- Horlivost a palčivá touha učit Věc a sloužit lidstvu

- Postoj učení se
- Touha sledovat dvojí morální záměr – věnovat se vlastnímu duchovnímu a intelektuálnímu růstu a přispívat k transformaci společnosti
- Schopnost podvolit svou vůli Vůli Boha
- Neochvějnost tváří v tvář testům a zkouškám
- Odhodlání uplatňovat učení ve svém životě
- Vysoká míra oddanosti duchovnímu rozvoji svého lidu
- Uvědomování si duchovních sil, z nichž může čerpat každý člověk
- Schopnost zapojit se do komunitních aktivit jako cílevědomý, leč skromný účastník
- Schopnost přispívat k dosažení konsensu a dohody prostřednictvím konzultace
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

37. ČÁST

Různé rysy studijních kroužků, ve kterých budete působit jako školitel, přispějí k rozvoji vlastností, které jste identifikovali. Níže je uvedeno několik z těchto rysů. Ke každému z nich napište několik vět, které popisují, jak rozvíjí jednu nebo více z výše uvedených vlastností. V každém případě je uveden příklad, který vám pomůže.

1. Atmosféra lásky, která prostupuje studijním kroužkem:
 - a. Atmosféra lásky, která prostupuje studijním kroužkem, posiluje lásku účastníků k lidstvu.
 - b. _____

- c. _____

2. Duch přátelství vytvořený mezi účastníky studijního kroužku:
- a. Duch přátelství vytvořený mezi účastníky studijního kroužku posiluje odhodlání účastníků k duchovnímu rozvoji jejich národa.
- b. _____

- c. _____

3. Prostředí duchovní kázně, ve kterém se studijní kroužek schází:
- a. Prostředí duchovní kázně, ve kterém se studijní kroužek schází, pomáhá účastníkům dosáhnout svobody skrze poslušnost Bahá'u'lláhovým zákonům.
- b. _____

- c. _____

4. Participativní přístup přijatý Ruhi institutem:
- a. Participativní přístup přijatý Ruhi institutem vyvolává touhu sledovat dvojí morální záměr – věnovat se vlastnímu duchovnímu a intelektuálnímu růstu a přispívat k transformaci společnosti.
- b. _____

- c. _____

5. Rytmus studia, který je nastaven v každé skupině:
- a. Rytmus studia, který je nastaven v každé skupině, posiluje schopnost členů zapojit se so komunitních aktivit jako cílevědomí, leč skromní účastníci.
- b. _____

- c. _____

6. Důraz kladený na studium Svatých písem:
- a. Důraz kladený na studium Svatých písem rozradostní a rozzáří srdce.
 - b. _____

 - c. _____

7. Učení se modliteb a úryvků z Písem nazpaměť:
- a. Učení se modliteb a úryvků z Písem nazpaměť přispívá k jasnosti mysli.
 - b. _____

 - c. _____

8. Cvičení v materiálech, která se zaměřují na bezprostřední význam úryvků z Písem:
- a. Cvičení v materiálech, která se zaměřují na bezprostřední význam úryvků z Písem, zvyšují schopnost účastníků dosáhnout shody prostřednictvím konzultace.
 - b. _____

 - c. _____

9. Cvičení, která účastníkům pomáhají vidět konkrétní vyjádření Písem v jejich každodenním životě:
- a. Cvičení, která pomáhají účastníkům vidět konkrétní vyjádření Písma v jejich každodenním životě, posilují jejich odhodlání neustále uplatňovat učení.
 - b. _____

 - c. _____

10. Cvičení, která se snaží poskytovat vhled do významu pasáží z Písem:
- a. Cvičení, která se snaží poskytovat vhled do významu pasáží z Písem, prohlubují porozumění účastníků vedení zakotvenému v Bahá'u'lláhově zjevení.

- b. _____

- c. _____

11. Flexibilita vlastní vzdělávacímu přístupu Ruhi institutu:

- a. Flexibilita vlastní vzdělávacímu přístupu přispívá k rozvoji přístupů nezbytných pro postoj učení se.
- b. _____

- c. _____

12. Konkrétní skutky služby, které vykonávají členové studijního kroužku:

- a. Konkrétní skutky služby, které vykonávají členové studijního kroužku, vyjadřují jejich horlivost a palčivou touhu učit Věc a sloužit lidstvu.
- b. _____

- c. _____

38. ČÁST

Úvahy v předchozích dvou částech jistě utvrdily vaše přesvědčení, že aby se člověk stal účinným školitelem, musí se naučit podporovat druhé a vytvářet ve studijním kroužku prostředí, které vede k morálnímu a duchovnímu posílení jeho účastníků. Musíte se naučit umění povzbuzování a rozvíjet schopnost rozpoznávat a uvolňovat potenciál. To je možné pouze tehdy, pokud se odpoutáte od vlastních úspěchů a budete se radovat z růstu a pokroku svých přátel. Právě v tomto možná spočívá tajemství vynikajícího školitele.

Na závěr tohoto oddílu se zamysleme nad následujícími dvěma citáty z ‘Abdu’l-Baháových spisů:

„Ó přátelé, dávejte najevo svou věrnost! Ó mí milení, projevujte vytrvalost a stálost! Ó vy, již vzýváte Jeho jméno, obraťte se k Němu a pevně se Jej držte! Ó vy, již pozvedáte svá srdce a prosíte o Jeho pomoc, držte se Jej a kráčejte Jeho cestou! Je povinností každého z nás se navzájem povzbuzovat, vynakládat maximální úsilí šířit Jeho božské vůně a zapojit se do velebení Jeho slova. Musíme být neustále podněcováni vánkem, který vane z růžové zahrady Jeho milující

laskavosti, a být provoněni vůní mystických květů Jeho milosti. Musíme vnášet horlivost a zanícení do srdcí spravedlivých a přinášet radost a extázi do duší věřících.“¹⁴

„...Věc Odvěké Krásy je samotnou podstatou lásky, samotným řečištěm jednoty, existujícím pouze proto, aby se všichni mohli stát vlnami jednoho moře, jasnými hvězdami na téže nekonečné obloze, perlami v lasturách jednoty a třpytícími se drahokamy, vytěženými z dolů jednoty; aby se stali služebníky jeden druhého, aby se navzájem uctívali, žehnali si a chválili se; aby každý rozvázal svůj jazyk a bez výjimky chválil ostatní, aby každý vyslovil svou vděčnost všem ostatním; aby všichni pozvedli zrak k obzoru slávy a pamatovali, že jsou spojeni se Svatým prahem; aby na sobě navzájem neviděli nic než dobro, neslyšeli o sobě nic než chválu a nepronесли o sobě ani slovo, krom chvály.“¹⁵

REFERENCES

1. ‘Abdu’l-Bahá, v *Bahá’í Education: Extracts from the Bahá’í Writings*, sestaveno oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), č. 27, str.18–19.
2. ‘Abdu’l-Bahá, v *Bahá’í modlitby: Výběr modliteb zjevených Bahá’u’lláhem, Bábem a ‘Abdu’l-Baháem* (v procesu překladu, 2026).
3. *Bahá’u’lláhovy vybrané spisy* (v procesu revize, 2025), č. CLI, odst. 3 a 5.
4. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 1974, vydání 2022), str. 340; citováno též v *Kitáb-i-Aqdas: Nejsvětější kniha* (České Budějovice: Bahá’í nakladatelství, 2012), str.18.
5. Z poselství ze dne 27. prosince 2005 konferenci kontinentálních sborů poradců, publikovaného v *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996–2006* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), č. 35.5, str.196–97.
6. Z poselství ze dne 28. prosince 2010 konferenci kontinentálních sborů poradců, publikovaného v *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), č. 16.16, str.103–4.
7. Z poselství ze dne 12. prosince 2011 napsaného Světovým domem spravedlnosti všem národním duchovním radám, ibid., č. 20.5–6, str.131.
8. Z poselství ze dne 1. ledna 2022 napsaného všem národním duchovním radám, publikovaného v *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), č. 7.7, str.79–80.
9. Z Riđvánového poselství 2010 Světového domu spravedlnosti Bahá’í věřícím světa (referenční knihovna na bahai.cz).
10. *Bahá’u’lláhovy vybrané spisy*, XCIV, odst. 4, str.219.
11. Z jedné ‘Abdu’l-Baháovy desky (autorizovaný překlad).
12. *Výňatky z perského Bayánu* (Bahá’í nakladatelství, 2020), str.30.
13. Z Riđvánového poselství 2010 Světového domu spravedlnosti Bahá’í věřícím světa (referenční knihovna na bahai.cz).
14. *Light of the World: Selected Tablets of ‘Abdu’l-Bahá* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2021), č. 56.7, str.139–40.
15. *Výběr z ‘Abdu’l-Baháových spisů* (referenční knihovna na bahai.cz, 2025), č. 193.5.

Propagace umění na místní úrovni

Cíl

Oceňovat roli uměleckých snah
v posilování vzdělávacího procesu podporovaného kurzy institutu
a v posilování struktur života společenství, které institut formuje

1. ČÁST

Jako člen rozvíjejícího se společenství jste viděli, jak lze čerpat ze síly umění a posílit kolektivní život společenství — jak jsou srdce stmelována, když se na devocionálních setkáních zpívají krásné písně inspirované Písmem, a jak je posilováno povědomí o poslání, když jsou při svatých dnech a dalších příležitostech vyprávěny příběhy z dějin Víry. V poselství z 30. prosince 2021, když odkazuje na práci probíhající ve vesnicích a sousedství všude na světě, Světový dům spravedlnosti píše:

„Povznášející, dobře připravená komunitní setkání, která se v některých případech rozrostou v tábory a festivaly, se konají stále častěji a přední roli při těchto příležitostech hraje hudba a písně. Vskutku umění jako celek, jež od samého počátku představuje nedílnou součást vývoje společenství, vystupuje v takovýchto prostředích do popředí jako důležitý nástroj, který umožňuje přinášet radost, posilovat pouta jednoty, rozsévat vědomosti a upevňovat porozumění a také obeznamovat lidi v širší společnosti s principy Věci.“¹

Víte také, že umělecké aktivity jsou vetkány do vzdělávacího procesu, který se rozvíjí na místní úrovni, a to zejména v případě mladších generací. Učitelé Bahá'í dětských hodin jsou povzbuzováni k tomu, aby rozvíjeli své dovednosti v umění vyprávění příběhů, což je umění, které dokáže v srdci posluchače vzbudit jemné city a probudit duchovní vnímavost. Učí se vést děti ke zpěvu, což pomáhá zlepšovat jejich smysl pro rytmus a schopnost udržet melodii, a zároveň posiluje témata vyučovaná v lekcích. Na dětských festivalech ve vašem regionu vás nepochybně okouzila sladkost jejich hlasů a inspirovala vás divadelní představení, která dokazují dovednosti získané ve vyšších stupních. Pokud sloužíte jako animátor skupiny juniorské mládeže, hledali jste způsoby, jak podle doporučení v knize 5 využít umění, abyste obohatili jejich učení – možná psaním poezie s tím, jak se zlepšovala jejich jazyková zdatnost, nebo řemeslem, které čerpá z jejich dědictví a posílilo jejich smysl pro řád a symetrii a zdokonalilo jejich schopnost pracovat rukama, což je důležitý vzdělávací cíl, který přispívá k celkovému formování každého jednotlivce. A jak jste vy a vaši přátelé postupovali kurzy hlavní posloupnosti, pravděpodobně jste byli povzbuzováni, abyste se věnovali praxi, běžné po celém světě, která spočívá ve zhudebňování pasáží z Písem, a toto zpívání během vašich studijních sezení pomáhalo posilovat pouta přátelství, usnadňovalo radostné a soustředěné učení se a motivovalo k úsilí o znamenitost.

Cílem tohoto oddílu je prohloubit vaše porozumění role, kterou mohou umělecké aktivity v místních společenstvích hrát jak při obohacování vzdělávacího procesu jako celku, tak při posilování struktur života společenství, které jsou jím formovány. Doufáme, že studium těchto stránek posílí vaše odhodlání jako školitele pomáhat těm, kteří se vydali na stezku služby, získat podobné porozumění a přispívat – v míře, v jaké to jejich talenty a schopnosti dovolují – k rozkvětu uměleckého vyjádření inspirovaného hlubokým porozuměním Bahá'u'lláhovu zjevení.

2. ČÁST

Než se budeme zabývat několika konkrétními uměleckými formami – hudbou, vyprávěním příběhů, divadlem a řemesly –, prostudujeme v této a následujících částech řadu citátů a zamyslíme se nad jejich významem. ‘Abdu’l-Bahá praví:

„Veškeré Umění je darem Ducha svatého. Když toto světlo prosvitá myslí hudebníka, projevuje se v krásných souzvucích. A když prosvitá myslí básníka, je vidět v podobě vytríbené poezie a poetické prózy. Když Světlo Slunce pravdy inspiruje mysl malíře, vytváří malíř úžasné obrazy. Tyto dary naplňují svůj nejvyšší účel, když hlásají chválu Boží.“²

1. Na základě výše uvedeného citátu odpovězte na následující otázky:
 - a. Co je nejvyšším účelem uměleckého vyjádření? _____

 - b. Odkud pochází dar umění? _____
 - c. Jak se dar umění projevuje prostřednictvím mysli hudebníka? _____

 - d. Jak se dar umění projevuje prostřednictvím mysli básníka? _____

 - e. Jak se dar umění projevuje prostřednictvím mysli malíře? _____

2. Vyberte společně s ostatními členy vaší skupiny z písní, které znáte, jednu, která naplňuje účel vzdávání chvály Bohu. V jakém smyslu je to dar Ducha svatého?

3. ČÁST

‘Abdu’l-Bahá říká:

„Pro srdce a ducha je přirozené, že nacházejí potěšení a radost ve všem, co vykazuje symetrii, soulad a dokonalost. Kupříkladu: krásný dům, pěkně navržená zahrada, symetrická linie, ladný pohyb, dobře napsaná kniha, pěkné šaty – ve skutečnosti všechny věci, jež mají v sobě ladnost a krásu, jsou příjemné srdci i duchu...“³

4. ČÁST

Jak jsme si přečetli v předchozí části, „všechny věci, jež mají v sobě ladnost a krásu, jsou příjemné srdci i duchu“. Z našich diskuzí na téma motivace víme, že přitažlivost ke kráse je jednou z duchovních sil, jež nás povznáší do vyšších sfér bytí. Právě tato síla nás vede k hledání souladu v našem každodenním životě a ve vztazích s ostatními. Stejně tak jsou výtvarné umění, hudba a řemesla vyjádřením této základní touhy lidské duše. Musíte si pamatovat, že projevy krásy v tomto světě nejsou ničím jiným než odrazem Krásy Nejmilovanějšího. Všechny pominou, ale Požehnaná Krása je věčná. ‘Abdu’l-Bahá nám říká:

„Smrtelný půvab vyprchá, růže ustoupí trnům a krása a mládí prožijí svůj den a již nebudou více. Leč to, co trvá věčně, je Krása Pravého, neboť její nádhera nepomíjí a její sláva přetrvá navěky; její půvab je všemocný a její přitažlivost nekonečná. Dobře se tedy povede té tváři, která odráží nádheru Světla Milovaného! Chválen budiž Pán, žes byl tímto Světlem osvícen, získal jsi perlu pravého poznání a promluvil Slovo Pravdy.“⁴

1. Doplňte následující věty:
 - a. _____ půvab _____ .
 - b. _____ ustoupí _____ .
 - c. Krása a _____ prožijí svůj _____ a již _____ .
 - d. Leč to, co _____ věčně je _____ .
 - e. Nádhera Krásy Pravého _____ .
 - f. Sláva Krásy Pravého _____ .
 - g. Půvab Krásy Pravého je _____ .
 - h. Přitažlivost Krásy Pravého je _____ .
2. Když uvažujeme o umělecké činnosti a síle přitažlivosti ke kráse, je důležité mít na paměti, že vnější forma odvozuje svou hodnotu od vnitřního stavu. ‘Abdu’l-Bahá v této souvislosti praví:

„Tělo bez ducha není schopno žádného výkonu. Ačkoli může být v tom nejvyšším stavu krásy a znamenitosti, je mu nicméně zapotřebí ducha. Cylinder lampy bez ohledu na to, jak je vyleštěny a dokonale, potřebuje světlo. Beze světla lampa nebo svíce nevydává žádné osvětlení.“⁵

Při zamýšlení nad významem výše uvedeného úryvku si vzpomeňte na okamžik, kdy jste slyšeli vyprávět příhodu z dějin Víry způsobem, který upoutal představivost přítomných. Forma byla patrně správná: slova byla vyslovována zřetelně, odmlky byly na správných místech, byl dodržován vhodný rytmus a byla použita gesta ke zdůraznění určitých bodů. To by však nestačilo, aby to posluchače inspirovalo. Z vyprávění musela zaznívat vyšší emoce, očištěná od ega a touhy. Musely být probuzeny vnímavosti

ducha. Prodiskutujte se svou skupinou zdroj tohoto probuzení. Není jím nakonec Krása Nejmilovanějšího?

5. ČÁST

S ohledem na výše uvedené myšlenky se podívejme na různé formy umění, počínaje hudbou. V dnešním světě samozřejmě existuje mnoho ošklivosti, která se vydává za krásu, a měli bychom si pečlivě vybírat ta umělecká vyjádření, která oslovují naši vyšší přirozenost, a mít se na pozoru před těmi, která vedou k ponížení. Následující Bahá'u'lláhova slova z Kitáb-i-Aqdasu obsahují zásadní vedení pro tuto činnost:

„Učinili jsme zákonným, abyste poslouchali hudbu a zpěv. Dávejte si však pozor, aby vás neměl její poslech k tomu, že budete překračovat hranice způsobilosti a důstojnosti. Necht' je vaše radost radostí zrozenou z Mého Největšího jména, Jména, které přivádí srdce do vytržení a plní uchvácením mysl všech, kteří se přiblížili k Bohu. My jsme, vpravdě, učinili hudbu žebříkem pro vaše duše, prostředkem, kterým se mohou povznést do říše na výsostech; tudíž z ní nečiňte křídla k sobectví a vášni. Skutečně, neradi vidíme, jste-li započítáni k pošetilcům.“⁶

A 'Abdu'l-Bahá o povaze hudby praví:

„...v tomto novém věku Projevené světlo ve Svých svatých deskách výslovně prohlásil, že hudba, zpívaná či hraná, je duchovní potravou pro duši i srdce.“⁷

„...melodie, ač jsou věci hmotnou, se pojí s duchovnem, vyvolávají tedy veliký účinek. Určitý druh melodie ducha obšťastňuje, jiný ho zarmucuje a další jej podněcuje k činu.“⁸

„Zpívání melodií přinese světu lidstva oživení a štěstí, posluchači se rozradostní a potěší a rozdmýchají se jejich hlubší city. Avšak tato radost, tento pocit emocí je pomíjivý a bude za krátkou dobu zapomenut. Ty jsi však, chvála budiž Bohu, smísl své tóny s melodiemi Království, poskytněš útěchu světu ducha a budeš po vši věčnost podněcovat duchovní city.“⁹

1. Doplňte následující věty:

- a. Bahá'u'lláh nám říká, že když posloucháme hudbu a zpíváme písně, měli bychom si dávat pozor, abychom _____ hranice _____ a _____.
- b. Jsme povzbuzováni, abychom o hudbě přemýšleli jako o žebříku pro naše _____, prostředkem, kterým se mohou _____ do _____ na výsostech.
- c. Jsme varováni, abychom z hudby _____ k _____ a _____.

- d. V tomto novém věku Bahá'u'lláh výslovně _____ , že _____ , zpívaná či hraná, duchovní potravou pro _____ a _____ .
- e. V tomto _____ , Bahá'u'lláh _____ prohlásil, že hudba, _____ či _____ , je _____ pro duši i srdce.
- f. Ač jsou melodie _____ , 'Abdu'l-Bahá nám říká, že se pojí s _____ .
- g. _____ , ač jsou věci hmotnou, se _____ s duchovnem, tedy _____ veliký _____ .
- h. Určitý druh melodie ducha _____ .
- i. Jiný druh melodie ducha _____ .
- j. Jiný druh melodie ducha podněcuje k _____ .
2. Odpovězte na následující otázky:
- a. Co to znamená smísit „tóny s melodiemi Království“? _____

- b. Co toto „smísení“ udělá? _____

3. Hudba je mocná síla, kterou je třeba využívat s rozvahou. Mohlo by být pro vás užitečné, kdybyste identifikovali některé písně, které znáte, které člověka povznášejí „do říše na výsostech“, a jiné, které působí jako „křídla k sobectví a vášni“.

6. ČÁST

Z výše uvedených pasáží je zcela zřejmé, že hudba významně přispívá k duchovnímu povznesení. Následující 'Abdu'l-Baháův výrok dokládá schopnost hudby vytvářet podmínky, které bez ohledu na prostředí a účel napomáhají zvýšení duchovní vnímavosti ke sdělení, které je předáváno:

„...třebaže je hudba záležitostí hmotnou, přece má v sobě obrovský duchovní účinek a je nanejvýše spoutána s říší ducha. Přeje-li si nějaký člověk přednést projevy, jeho účinek se po zaznění hudebních melodií zvětší. Staří Řekové stejně

jako perští filosofové měli ve zvyku pronášet své rozpravy následujícím způsobem: nejprve zahráli několik hudebních melodií a když tímto jejich obecenstvo dosáhlo určité vnímavosti, ihned své nástroje odložili a začali svou rozpravu. K nejproslulejším hudebníkům Persie patřil muž jménem Barbod, který vždy, když byla u královského dvora projednávána nějaká závažná otázka a ministerstvo nedokázalo krále přesvědčit, okamžitě celou věc předali Barbodovi, načež Barbod přišel ke dvoru se svým nástrojem a zahrál tu nejvhodnější a nejdostupnější hudbu, což obratem vedlo k dosažení cíle, neboť na krále hudební melodie okamžitě zapůsobily, v jeho srdci se vzedmuly jisté city velkodušnosti a on ustoupil.“¹⁰

1. Doplňte následující věty:
 - a. Třebaže je hudba záležitostí _____, má v sobě obrovský _____.
 - b. Třebaže je _____ záležitostí hmotnou, je nanejvýše _____ s _____.
 - c. Přeje-li si nějaký člověk přednést _____, jeho _____ se po _____.
2. Ze studia knihy 3 již víte, že písně mohou být účinným pedagogickým nástrojem. Pokud se téma písně vztahuje k probírané látce, její zpívání studium daného materiálu doplní a může zvýšit jeho účinnost. Znáte nějaké písně z vašeho regionu, které by mohly doplnit studium knihy 1?

7. ČÁST

Síla hudby se zvýší mnohonásobně, když inspirována učením Víry, nebo dokonce čerpá z Božích promluv. ‘Abdu’l-Bahá nám říká:

„Hudba je důležitým prostředkem pro vzdělávání a rozvoj lidstva, ale jediný pravý způsob je prostřednictvím Učení Božího. Hudba je jako tato sklenice, jež je dokonale čistá a vyleštěná. Je přesně jako ten čistý kalich před námi a Učení Boha, promluvy Boha, se podobají vodě. Když jsou sklenice či kalich naprosto čisté a bez poskvrnky a voda je dokonale průzračná a čirá, pak udělí Život; pročez Učení Boží, když je pronášeno melodickým zpěvem, ať již v podobě hymnů, chvalozpěvů či modliteb, působí tím největším dojmem.“¹¹

1. Doplňte následující věty:
 - a. Hudba je důležitým prostředkem pro _____ a _____ lidstva.
 - b. Jediný _____ způsob, aby _____ sloužila jako prostředek pro vzdělávání a rozvoj _____, je prostřednictvím _____.
 - c. Hudba je jako _____, zatímco Učení Boží se _____.
 - d. Když je sklenice naprosto _____ a _____ a voda je dokonale _____ a _____, pak udělí _____.
 - e. Učení Boží, ať již v podobě _____ či _____ či _____, když je _____ působí tím největším dojmem.
2. V souladu s výše uvedeným citátem, jak snahy o budování životaschopných společenství nabírají ve všech koutech světa na síle, je stále více modliteb a úryvků z Písem zhudebňováno ve všech jazycích, a to způsobem, který je hodný Posvátného slova. Během kampaní či táborů institutu, a dokonce i ve studijních kroužcích, se účastníci mohou naučit mnoho z nich a případně přispět k vytvoření dalších. Níže je uvedena jedna píseň, která je v Bahá'í světě velmi oblíbená, ale jistě znáte i několik dalších. Zazpívejte si nyní několik z nich s ostatními členy vaší skupiny.

Požehnané je místo

A Amaj7 A7 D
 Požehnané je místo a dům a kraj
 Bmin E A E7
 a město a srdce a hora
 A Amaj7 A7 D
 a útulek a jeskyně a údolí a země
 Bmin E7 A
 a moře a ostrov a louka,
 Bmin E A F#min
 kde byla učiněna zmínka o Bohu
 D E E7
 a velebena Jeho chvála.

3. Účastníci kurzů institutu budou mít různou úroveň hudebního nadání a znalostí; někteří budou velmi zruční, zatímco jiní nebudou mít pro hudbu vůbec vlohy. Někteří se možná budou zdráhat zpívat před ostatními. Jiní budou chtít jen broukat melodii tak tichým hlasem, že je nebude možné slyšet. Ať už jsou jejich sklony a talenty jakékoli,

8. ČÁST

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

9. ČÁST

Vyprávění příběhů je umění, které dokáže inspirovat, oživit, podnitit představivost, zprostředkovat hluboké koncepty a předat duchovní poznání. Příběhy lze využít v nejrůznějších situacích – při návštěvách domovů, na komunitních setkáních a festivalech, v rámci kampaní i při večerních setkáních na táborech, aby se posílilo pouto mládeže k historii Víry.

Schopnost vyprávět příběhy poutavým a inspirativním způsobem je něco, co si člověk rozvíjí zkušenostmi. Kniha 3 nabízí několik rad ohledně technik této často opomíjené umělecké formy. Nebudeme zde rozebírat nezbytné dovednosti. Ani zde není místo pro dlouhý seznam doporučených příběhů k naučení. Co si budete pamatovat z knihy 5 a co byste měli mít na paměti jako školitelé, je mimořádný význam událostí z dějin Víry pro utváření identity, individuální i kolektivní. Samozřejmě víte, že kniha *Poslové úsvitu* má jako zdroj takových událostí jedinečnou hodnotu. Strážce na toto dílo odkazuje jako na „nezbytný doplněk“ programů učení Víry a na „nezpochybnitelnou učebnici“ na letních školách. Dále ji nazývá „zdrojem inspirace ve všech literárních a uměleckých činnostech“, „neocenitelným společníkem v časech volna“, „nepostradatelnou přípravou na budoucí pout' do rodné země Bahá'u'lláha“ a „neomylným nástrojem k utišení úzkosti a odolání útokům kritického, rozčarovaného lidstva“. O významu této knihy, kterou nám zanechal velký historik Nabíl, Shoghi Effendi píše:

„V co možná největším rozsahu využijte bohatou látku, kterou Nabílovo strhující a cenné vyprávění obsahuje, a necht' je vaším hlavním nástrojem, jímž můžete živit plamen nadšení, který žhne v každém Bahá'í srdci a na němž musí nakonec záviset úspěch vašich velkolepých, vašich ustavičných snah.“¹²

V dopise napsaném jeho jménem se dočteme:

„Nabílovo vyprávění není pouhým vyprávěním – je to kniha rozjímání. Nepřináší jen poučení. Ve skutečnosti inspirovat a podněcuje k činnosti. Oživuje a stimuluje naše dřímající síly a dává nám vznést se na vyšší úroveň. Znamená tudíž neocenitelnou pomoc pro historika stejně jako pro každého učitele a vykladače Věci.“¹³

Ačkoli již znáte mnoho událostí z dějin Víry a pravděpodobně je dokážete podrobně vyprávět, zařazujeme do této části úryvek z knihy *Poslové úsvitu* a žádáme vás, abyste si jej několikrát přečetli a poté jej převyprávěli, přičemž se snažte být co nejpřesnější. Tato pasáž vám poskytuje dobrý příklad toho, co se budete chtít naučit, zejména pro vyprávění během táborů a kolektivních kampaní, neboť se dobře hodí k tomu, aby byla vyprávěna buď zčásti, nebo v plném znění, podle toho, jak to situace vyžaduje.

Než si tento úryvek přečtete, měli byste si připomenout okolnosti, které provázely krátké, avšak dramatické působení Bába – jak po Jeho prohlášení za Přislíbeného v roce 1844 tisíce lidí přijaly novou Víru a začaly šířit Jeho Poselství, čímž vzbudily strach a žárlivost mezi iránskými vůdci, kteří Jej vyhnali do odlehlého koutu země v naději, že tak zastaví rostoucí vlnu Jeho vlivu. Jak však víte, navzdory jejich snahám se Jeho Poselství dále šířilo, a tak byl v červenci 1850 popraven spolu s jedním ze Svých věrných následovníků, Anísem. Již před touto tragickou událostí byli Jeho následovníci vystaveni nejhanebnějším krutostem; byli napadáni, bití a uvěznováni, aby se zřekli své víry. Tisíce z nich byly nakonec povolány, aby položily své životy na stezce svého Milovaného. Skutečně, čtyři měsíce před Bábovým umučením se ve městě Teheránu odehrála „tragédie“, která se podle Strážce ukázala být „pouhou předehrou k orgii masakru“, jež otřásla „jeho obyvateli“ a zasela „zoufalství až do vzdálených provincií“. „Hrdiny této tragédie,“ říká nám, „bylo Sedm mučedníků z Teheránu“.

Těchto sedm požehnaných duší, všechny zastávající vážené profese, bylo zatčeno a uvězněno na dvacet dva dní, během nichž byly vystaveny nejružnějšímu špatnému zacházení ve snaze přimět je, aby popřely svou víru. Nakonec jim na příkaz předsedy vlády hrozila poprava. Ale ani „opakované a důrazné přímluvy“ jejich vlivných kolegů, ani „značné částky“, které byly nabídnuty za jejich propuštění, ani „vášnivě prosby státních úředníků“ nemohly zabránit tomu, aby tito muži přijali mučednickou korunu. „Vzdorné odpovědi“, které dali svým pronásledovatelům, „radost jako v extázi“, kterou projevovali, když se blížili k místu své smrti, „jásavé výkřiky“, které vydávali, když stáli tváří v tvář katovi, „dojímavost veršů“, které někteří z nich recitovali ve svých posledních chvílích, a „apely a výzvy“, které adresovali davu přihlížejících – to vše patří k „hlavním rysům tragédie sedmi mučedníků z Teheránu“, tragédie, kterou Strážce popisuje jako „jednu z nejmournějších scén, k nimž došlo v počátcích rozvoje Bahá'u'lláhovy Víry“. Takto Nabíl vypráví jejich příběhy:

„1. Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí, přezdívaný Khál-i-A‘zam, Bábov strýc z matčiny strany a jeden z předních kupců Shírázu. Byl to právě tento strýc, do jehož péče byl Báb svěřen po smrti Svého otce a který se po návratu Synovce z pouti do Hijázu po Jeho zatčení Ĥusaynem Khánem za Něj převzal bezvýhradnou zodpovědnost tím, že za něj poskytl písemnou záruku. Byl to on, který Ho v době, kdy o Něj pečoval, zahrnoval svou neutuchající starostlivostí, který Mu tak oddaně sloužil a který působil jako prostředník mezi Ním a zástupy Jeho následovníků, kteří se hrnuli do Shírázu, aby Ho spatřili. Jeho jediné dítě Siyyid Javád zemřel jako nemluvně. Tentýž Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí odešel kolem poloviny roku 1265 po hidžře ze Shírázu a navštívil Bába na hradě Chihríqu. Odtud šel do Teheránu a i když tam neměl nic zvláštního na práci, zůstal v onom městě až do vypuknutí rozbrojů, které nakonec přivedily jeho mučednictví.

I když ho jeho přátelé vyzývali k tomu, aby před vřavou, která se rychle blížila, uprchl, odmítal dbát jejich rad a až do poslední hodiny s naprostou odevzdaností čelil pronásledování, jemuž byl vystaven. Značný počet zámožnějších kupců, které znal, se nabídl, že za něj zaplatí výkupné, což byla nabídka, kterou odmítl. Nakonec byl předveden před Amír-Nizáma. „Hlavní soudce této říše,“ sděloval mu velkovezír, „nemá chuť stíhat Prorokovy potomky tou nejnepatrnější újmou. Znamenití kupci ze Shírázu a Teheránu jsou ochotní, ba přímo dychtí po tom, aby za vás zaplatili výkupné. Maliku’t-Tujjár se za vás dokonce přimlouval. Jediné slovo vašeho odvolání postačí k tomu, aby vás osvobodilo a zajistilo návrat s poctami do vašeho rodného města. Dávám své čestné slovo, budete-li ochotný se podvolit, že strávíte zbývající dny svého života ve cti a důstojnosti pod ochranným stínem vašeho vládce.“ „Vaše Excellence,“ neohroženě odvětil Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí, „pokud se ostatní přede mnou, kteří se s

radostí zhluboka napili z poháru mučednictví, rozhodli, že odmítnou právě takovou výzvu, kterou mi nyní předkládáte, zajisté vězte, že nedychtím o nic méně po tom, abych takovou žádost odmítl. Mé popření pravd schraňovaných v tomto Zjevení by se rovnalo odmítnutí všech zjevení, která mu předcházela. Odmítnout uznat Poslání Siyyid- i-Bába by bylo odpadnutím od Víry mých předků a popřením Božího charakteru Poselství, které zjevili Muḥammad, Ježíš a Mojžíš a všichni ostatní Proroci minulosti. Bůh ví, že jsem měl tu výsadu být svědkem všeho,, o čem jsem četl a co jsem slyšel ohledně výroků a činů těchto Poslů, i u tohoto Mladíka, tohoto svého milovaného Příbuzného, od Jeho nejútlejšího dětství až do tohoto, třicátého roku Jeho života. Všechno v Něm mi připomíná Jeho znamenitého Předka a imámy Jeho Víry, jejichž životy zpodobňují naše zaznamenané tradice. Od vás pouze žádám, abyste mi dovolili, abych byl prvním z těch, který položí svůj život na stezce mého milovaného Příbuzného.’

Taková odpověď Amíra ohromila. V šílenství beznaděje a aniž byl vyslovil jediné slovo, pokynul, aby ho odvedli a připravili o hlavu. Když vedli oběť vstříc smrti, bylo slyšet, že několikrát zopakovala tato Háfizova slova: ‚Veliká je má vděčnost k Tobě, ó můj Bože, že jsi mi tak štědře udělil všechno, oč jsem Tě žádal.‘ ‚Slyšte mě, ó lidé,‘ volal k davu, který se namačkal kolem něj, ‚obětoval jsem se jako dobrovolná oběť na stezce Věci Boží. Celá provincie Fárs, jakož i Irák za hranicemi Persie ochotně dosvědčí čestnost mého chování, mou upřímnou zbožnost a vznešenou rodovou linii. Přes tisíc let jste se modlili znovu a znovu, aby se příslibený Qá’im projevil. Jak často jste při zmínce Jeho jména volali z hloubi svého srdce: „Uspěš, ó Bože, Jeho příchod; odstraň každou překážku, která stojí Jeho příchodu v cestě!“ A nyní, když přišel, jste Ho zahnali do beznadějného vyhnanství v odlehlém a zapadlém koutu Ázerbájdžánu a povstali jste, abyste vyhladili Jeho společníky. Kdybych se pro vás dovolával prokletí Božího, jsem si jist, že by vás bolestně postihl Jeho mstivý hněv. Taková však má modlitba není. Posledním dechem se modlím, aby Všemohoucí mohl smýt poskvrnění vaší viny a umožnil vám, abyste se probudili ze spánku nedbalosti.’

Tato slova vyburcovala jeho kata až do hloubi duše. Předstíral, že meč, který držel připraven v rukou, vyžaduje přebrousit, spěšně odešel, odhodlán k tomu, že se již nikdy nevrátí. ‚Když jsem byl jmenován do této služby,‘ bylo slyšet, jak si stěžuje a chvilkami hořce pláče, ‚zaručili se, že předají do mých rukou pouze ty, kteří byli obžalováni z vraždy a pouliční loupeže. Nyní mi přikazují, abych prolil krev toho, kdo není o nic méně svatý než samotný Imám Músáy-i-Kázim!‘ Brzy poté odešel do Khurásánu a snažil se o to si tam vydělávat na živobytí jako portýr a vyvolávač. Věřícím z oné provincie vyprávěl příběh této tragédie a vyjádřil své pokání nad činem, který byl donucen spáchat. Pokaždé, když si na onu událost vzpomněl, pokaždé, když bylo před ním zmíněno jméno Hájí Mírzá Siyyida ‘Alího, vyřinuly se z jeho očí slzy, které nemohl potlačit, slzy, které svědčily o náklonnosti, kterou onen svatý muž do jeho srdce vštípl.

2. Mírzá Qurbán-‘Alí, rodák z Bárfurúshe v provincii Mázindaránu a vynikající postava ve společenství známá pod jménem Ni’matu’Iláhí. Byl mužem upřímně zbožným a byl obdařen velice vznešenou povahou. Čistota jeho života byla taková, že mu mnohé významné osobnosti z Mázindaránu, Khurásánu a Teheránu slibovaly svou věrnost a považovaly ho za samotné ztělesnění ctností. Úcta, v níž byl svými krajany chován, byla taková, že se u příležitosti jeho pouti do Karbilá natlačil u cesty obrovský zástup oddaných obdivovatelů, aby mu vzdal poctu. V Hamadánu stejně jako v Kirmánsháhu

jeho osobnost ovlivnila velké množství lidí a přidali se ke společnosti jeho následovníků. Ať šel kamkoli, všude ho vítaly ovace lidí. Tyto projevy nadšení lidu mu však byly krajně odporné. Vyhýbal se davu a pohrdal okázalostí a obřadností vedoucího postavení. Na jeho cestě do Karbilá při průjezdu Mandalíjem jím byl jeden shaykh těšící se značnému vlivu natolik uchvácen, že se zřekl všeho, co dříve s láskou opatroval, opustil své přátele a učedníky a následoval ho až do Ya'qúbíyyih. Mírzá Qurbán-‘Alímu se ho však podařilo přimět k tomu, aby se do Mandalíje vrátil a znovu se ujal práce, kterou zanechal.

Mírzá Qurbán-‘Alí se po návratu z poutě setkal s Mullá Ĥusaynem a jeho prostřednictvím přijal pravdu Věci. Kvůli nemoci nebyl schopen toho, aby se připojil k obráncům pevnosti Ĥabarsí a nebýt jeho nezpůsobivosti cestovat do Mázindaránu, býval by byl prvním, kdo by se byl k jejím obyvatelům připojil. Vedle Mullá Ĥusayna to byl Vahíd, k němuž Mírzá Qurbán-‘Alí z řad Bábových učedníků nejvíce lnul. Během mé návštěvy Teheránu jsem se dozvěděl, že Vahíd zasvětil svůj život službě Věci a s příkladnou oddaností povstal, aby podporoval její zájmy široko daleko. Často jsem slyšel Mírzá Qurbána-‘Alího, který byl tehdy v hlavním městě, jak té nemoci lituje. „Jak převelice truchlím,“ slyšel jsem ho několikrát poznamenat, „že jsem byl připraven o svůj díl z poháru, z něhož se Mullá Ĥusayn a jeho společníci zhluboka napili! Dychtím po tom, abych se přidal k Vahídovi a zařadil se pod jeho korouhev a snažil se napravit své předchozí selhání.“ Chystal se k odchodu z Teheránu, když byl znenadání zatčen. Jeho skromný oděv svědčil o míře jeho odpoutání. Když kráčel ulicemi, oděný do bílé tuniky po způsobu Arabů, zahalen do hrubé tkaného ‘abá a s pokrývkou hlavy lidí z Iráku, vypadal jako samo ztělesnění odříkání. Úzkostlivě se přidržoval všech obřadů své Víry a s příkladnou zbožností vykonával pobožnosti. „Sám Báb dodržuje obřady Svě Víry do těch nejnepatrnějších podrobností,“ často poznamenával. „Mám ze své strany zanedbávat věci, které dodržuje můj Vůdce?“

Když byl Mírzá Qurbán-‘Alí zatčen a předveden před Amíra-Nizáma, nastaly takové nepokoje, které Teherán jen zřídka kdy zažil. Velké davy lidí se namačkaly na přístupové cesty k sídlu vlády, dychtíce po tom, aby se dozvěděli, co ho postihlo. „Od včerejší noci,“ podotkl Amír, hned jak ho uviděl, „jsem byl v obklíčení všemi vrstvami státních úředníků, kteří se za vás energicky přimlouvali. Z toho, co jsem se dozvěděl o postavení, které zastáváte, a vlivu, který vaše slova vyvolávají, se téměř rovnáte Samotnému Siyyid-i-Bábovi. Kdybyste si pro sebe byl nárokoval vůdcovské postavení, bylo by to bývalo lepší než prohlašovat svou věrnost někomu, kdo se vám ve vědění určitě nevyrovná.“ „Vědění, kterého se mi dostalo,“ směle odsekl, „mě přivedlo k tomu, abych se v oddanosti poklonil před Tím, jehož jsem uznal za svého Pána a Vůdce. Od chvíle, kdy jsem dosáhl dospělosti, jsem považoval spravedlnost a poctivost za vedoucí motivy svého života. Posuzoval jsem Ho poctivě a dospěl jsem k závěru, že kdyby tento Mladík, jehož všepřesahující moc dosvědčuje stejně přítel jako nepřítel, nebyl pravdivý, tak by měl být od nepaměti až po dnešní den každý Prorok Boží odsouzen jako samo ztělesnění nepravdy! Jsem si jist nepochybnou oddaností více než tisícovky obdivovatelů a přesto jsem bezmocný, abych proměnil srdce i toho nejnepatrnějšího mezi nimi. Tento Mladík však dokázal, že je schopen přeměnit elixírem Svě lásky duše i toho nejponíženejšího ze Svých spoluobčanů. Na tisíc lidí jako jsem já vykazoval sám a bez pomoci takový vliv, že aniž by dosáhli Jeho přítomnosti, odvrhli své touhy a vášnivě přilnuli k Jeho vůli. Plně si uvědomují nepřiměřenost oběti, kterou vykonali a touží za Něho položit své životy v naději, že tento další důkaz jejich oddanosti může být hoden zmínky na Jeho Dvoře.“

„Nerad bych,“ podotkl Amír-Nizám, „ať jsou vaše slova od Boha či nikoli, vynesl rozsudek smrti proti držiteli tak vznešeného postavení.“ „Proč váhat?“ vybuchla netrpělivá oběť. „Nejste si snad vědom toho, že všechna jména sestupují z Nebes? Ten, jehož jméno je ‘Alí, na jehož stezce pokládám svůj život, od nepaměti vepsal mé jméno, Qurbán-‘Alí, na svitek Svých vyvolených mučedníků. Toť skutečně den, kdy slavím slavnost Qurbán, den, v němž zpečetím svou krví svou víru v Jeho Věc. Tedy se nezdráhej a buď ujištěn, že tě nikdy nebudu za tvůj čin hanět. Čím dříve mi usekneš hlavu, tím větší bude má vděčnost vůči tobě.“ „Odved’te ho z tohoto místa!“ křičel Amír. „Ještě okamžik a tento derviš mě svým kouzlem očaruje!“ „Vy jste vůči tomu kouzlu odolný,“ odvětil Mírzá Qurbán-‘Alí, „to může uchvátit pouze čisté v srdci. Vy a vám podobní si nikdy neuvědomíte strhující sílu onoho Božího elixíru, který s rychlostí mrknutí oka proměňuje lidské duše.“

Popuzen touto odpovědí povstal Amír-Nizám ze svého sedadla a celá jeho tělesná schránka se otřásala hněvem, když vykřikl: „Nic než ostří meče nemůže utišit hlas těchto oklamáných lidí!“ „Není třeba,“ řekl katům, kteří ho provázeli, „abyste přede mě předváděli další členy této sekty, která si zasluhuje jen nenávisť. Slova jsou bezmocná, aby překonala jejich neoblomnou tvrdohlavost. Dokážete-li někoho přimět, aby svou víru odvolal, propust’te ho; a co se zbytku týče, usekněte jim hlavy.“

Jak se blížil k dějišti své smrti, propukl Mírzá Qurbán-‘Alí, opojen vyhlídkou přibližujícího se znovushledání se svým Milovaným, do projevů radostného jásání. „Pospěšte si mě usmrtit,“ křičel uchvacující radostí, „neboť touto smrtí mi podáte kalich věčného života. Přestože nyní uhasíte můj skomírající dech, můj Milovaný mě odmění myriádou životů; životů, které si žádné smrtelné srdce nedokáže představit!“ Naslouchejte mým slovům, vy, kteří se hlásíte k následovníkům Apoštola Božího,“ snažně prosil, když obracel zrak ke shromáždění diváků. „Muḥammad, Denice Božího vedení, který v dřívějším věku povstal nad obzorem Híjazu, dnes opět povstal v osobě ‘Alí-Muḥammada z Rozbřesku Shírázu a rozlévá stejnou záři a uděluje stejné teplo. Růže je růží v jakékoli zahradě, ať kvete v kteroukoli dobu.“ Když viděl, že lidé na všech stranách byli k jeho volání hluší, hlasitě zvolal: „Ó zvrácenosti tohoto pokolení! Jak nedbalí jste vůně, kterou rozlévá ona nehynoucí Růže! Třebaže má duše překypuje extází, nemohu, běda, najít žádné srdce, které by se se mnou podělilo o její půvab, ani mysl, která by porozuměla její slávě.“

Při pohledu na tělo Hájí Mírzá Siyyid ‘Alího, s’atého a krvácejícího u jeho nohou, dosáhlo jeho horečnaté vzrušení nejvyššího vrcholu. „Radostně pozdravte,“ zakřičel, když se na ono tělo vrhl, „radostně pozdravte den vzájemné radosti, den našeho znovushledání s naším Milovaným!“ „Přistupte,“ volal na kata, když držel tělo v náručí, „a zasad’te svou ránu, jelikož můj věrný druh není ochoten se vyprostit z mého objetí a volá mě, abych si s ním společně pospíšil ke dvoru Draze Milovaného.“ Na týl jeho krku okamžitě dopadla katova rána. O několik okamžiků později duše tohoto velikého muže odešla. Tento krutý úděl vyburcoval u postávajících pocity smíšeného rozhořčení a soucítění. Výkřiky smutku a nářků stoupaly ze srdcí davu a vyvolávaly tíseň, která připomínala propuknutí žalu, s nímž obyvatelstvo vítá každým rokem den ‘Áshúra.

3. Pak přišel na řadu Hájí Mullá Ismá’íl-i-Qumí, který byl rodákem z Faráhánu. Když byl ještě velmi mladý, odešel do Karbilá, aby hledal Pravdu, kterou se pilně snažil odhalit. Stýkal se se všemi vedoucími ‘ulamá z Najafu a Karbilá, sedával u nohou Siyyida Kázima a získal od něj poznání a porozumění, které mu o několik let později,

když byl v Shírázu, umožnilo, aby uznal Bábovo zjevení. Vyznačoval se pevností své víry a vřelostí svého zanícení. Jakmile k němu dospěl Bábův příkaz, který Jeho následovníkům nařizoval, aby si pospíšili do Khurásánu, nadšeně na něj odpověděl, přidal se ke společníkům, kteří byli na cestě do Badashtu a tam obdržel jméno Sirru'l-Vujúd. Zatímco byl v této společnosti, prohloubilo se jeho porozumění Věci a jeho horlivost za její hlásání vzrostla odpovídající měrou. Stal se samotným ztělesněním odpoutání a pociťoval stále větší a větší nedočkavost, aby náležitým způsobem prokázal ducha, kterým ho jeho Víra podněcovala. Při výkladu významů veršů z Koránu a tradic islámu ukazoval hluboké chápání, kterému se mohli rovnat jen málokterí, a výřečnost, s níž tyto pravdy předkládal, mu získala obdiv jeho spoluúčedníků. Ve dnech, kdy se pevnost Tabarsí stala shromaždištěm učedníků Bába, bezútešně chřadnul na lůžku, neschopen poskytnout svou pomoc a sehrát svou roli v její obraně. Hned poté, co se uzdravil a zjistil, že ono památné obléhání skončilo masakrem jeho spoluúčedníků, se zvýšeným odhodláním povstal, aby svými obětavými skutky vynahradil ztrátu, kterou Věc utrpěla. Toto odhodlání ho nakonec přivedlo na pole mučedníků a on získal jejich korunu.

Když ho vedli ke špalku a on čekal na okamžik své popravy, obrátil svůj zrak ke dvěma mučedníkům, kteří ho předešli a kteří stále leželi propleteni v objetí jeden druhého. ‚Výborně, milovaní společníci!‘ volal, když upřel zrak na jejich zkrvavené hlavy. ‚Proměnili jste Teherán v ráj! Kéž bych vás jen byl předešel!‘ Ze své kapsy vytáhl minci, kterou podal svému katovi a snažně ho poprosil, aby pro něj koupil něco, s čím by si mohl osladit ústa. Kousek z toho si vzal, zbytek mu dal a pravil: ‚Odpustil jsem ti tvůj čin, přistup a zasad' svou ránu. Třicet let jsem dychtil po tom, abych byl svědkem tohoto požehnaného dne, a obával jsem se toho, že se snad nevyplní a že si toto přání odnesu s sebou do hrobu.‘ ‚Přijmi mě, ó můj Bože,‘ volal, když obracel oči k nebesům, ‚nehodného, jakým jsem, a rač vepsat mé jméno na svitek těch nesmrtelných, kteří položili životy na oltář oběti.‘ Stále pronášel své modlitby, když náhle kat na jeho žádost jeho modlitbu utál.

4. Sotva naposledy vydechl, byl následně ke špalku přiveden mujtahid Siyyid Ḥusayn-i-Turshízí. Byl rodákem z Turshízu, vesnice v Khurásánu, a byl vysoce vážen pro svou zbožnost a charakternost chování. Několik let studoval v Najafu a jeho druhové mujtahidové ho pověřili, aby pokračoval do Khurásánu a tam propagoval zásady, kterým byl učen. Když dorazil do Kázimaynu, setkal se s Hájí Muḥammadem-Taqí-i-Kirmáním, svým starým známým, který se řadil k nej přednějším kupcům Kirmánu a který si otevřel pobočku své firmy v Khurásánu. A protože byl na cestě do Persie, rozhodl se, že ho bude doprovázet. Tento Hájí Muḥammad-Taqí byl blízkým přítelem Hájí Mírzá Siyyida ‘Alího, Bábova strýce z matčiny strany, který ho přivedl k Věci v roce 1264 po hidžře, když se připravoval opustit Shíráz na pouti do Karbilá. Když se dozvěděl o chystané cestě Hájí Mírzá Siyyida ‘Alího do Chihríqu za účelem návštěvy Bába, vyjádřil svou dychtivou touhu, aby ho mohl doprovázet. Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí mu poradil, aby vykonal svůj původní záměr a pokračoval na cestě do Karbilá a tam očekával jeho dopis, který by ho informoval, zda by bylo radno, aby se k němu přidal. Hájí Mírzá Siyyidu ‘Alímu bylo z Chihríqu nařizeno, aby odešel do Teheránu v naději, že po krátkém pobytu v hlavním městě bude s to znovu navštívit svého Synovce. Když pobýval v Chihríqu, zdráhal se navrátit do Shírázu, vzhledem k tomu, že již nemohl nadále snášet rostoucí povýšenost jeho obyvatel. Po svém příjezdu do Teheránu požádal Hájí Muḥammada-Taqího, aby se k němu připojil. Siyyid Ḥusayn ho doprovázel z Bagdádu do hlavního města a jeho prostřednictvím byl přiveden k Věře.

Když vzdoroval davu, který se kolem něho shromáždil, aby byl svědkem jeho mučednické smrti, pozvedl Siyyid Ḥusayn svůj hlas a pravil: „Slyšte mě, ó následovníci islámu! Jmenuji se Ḥusayn a jsem potomkem Siyyidu'sh-Shuhadá, který též nosil toto jméno. Mujtahidové svatých měst Najafu a Karbilá jednomyslně dosvědčovali mé postavení jako oprávněného vykladače zákona a učení jejich Víry. Až teprve nedávno jsem uslyšel jméno Siyyid-i-Bába. Mistrovská znalost složitých aspektů islámského učení, kterou jsem nabyt, mi umožnila, abych dokázal ocenit hodnotu Poselství, které Siyyid-i-Báb přinesl. Jsem přesvědčen o tom, že kdybych popřel Pravdu, kterou zjevil On, právě tímto činem bych se zřekl své věrnosti všem zjevením, která mu předcházela. Vyzývám každého z vás, abyste svolali ‘ulamá a mujtahidy tohoto města a uspořádali shromáždění, na němž se ujmu toho, abych v jejich přítomnosti prokázal pravdu této Věci. Ať potom posoudí, zda-li dokáží ukázat platnost nároků, které vznesl Báb. Uspokojí-li je důkazy, které na podporu své argumentace uvedu, nechť upustí od prolévání krve nevinných; a pokud to nedokáží, nechť na mě uvalí trest, který si zasloužím.“ Tato slova stěží vyklouzla z jeho úst, když jeden důstojník ve službě Amíra- Nizáma povýšeně prohodil: „Přináším s sebou váš rozsudek smrti, podepsaný sedmi uznávanými mujtahidy z Teheránu, kteří vás vlastnoručně vyhlásili nevěřícím. Já sám se budu o Soudném Dni zodpovídat Bohu za vaši krev a budu klást zodpovědnost na ony vůdce, v jejichž uvážlivé soudy jsme byli požádáni vkládat důvěru a jejichž rozhodnutím jsme byli přinuceni se podřizovat.“ S těmito slovy vytáhl dýku a probodl ho takovou silou, že mu okamžitě padl mrtev k nohám.

5. Brzy poté byl na dějiště popravy zaveden Ḥájí Muḥammad-Taquí-i-Kirmání. Příšernost pohledu, který spatřil, vyvolala jeho prudké rozhořčení. „Přístup, ty bídný a bezcitný tyrane,“ vybuchl, když se obracel ke svému pronásledovateli, „a pospěš si, abys mě usmrtil, neboť se už nemohu dočkat, abych se připojil ke svému milovanému Ḥusaynovi. Žít po něm jsou muka, která nemohu snášet.“

6. Sotvaže pronesl Ḥájí Muḥammad-Taquí tato slova, pospíšil si Siyyid Murtad· á, který patřil k významným kupcům v Zanjánu, aby dostal přednost před svými společníky. Mrštíł sebou na tělo Ḥájí Muḥammada-Taquího a naléhal, že kvůli tomu, že je siyyidem, bude jeho mučednická smrt v očích Boha záslušnější než smrt Ḥájí Muḥammad-Taquího. Když kat vytáhl svůj meč z pochvy, vybavily se Siyyidu Murtad· áovi vzpomínky na jeho umučeného bratra, který zápolil po boku Mullá Ḥusayna, a pronášel takové výroky, že diváci žasli nad neoblomnou pevností víry, kterou byl roznícen.“

„7. Uprostřed vřavy, kterou podnítila burčující slova Siyyida Murtadá, se vyřítil vpřed Muḥammad-Ḥusayn-i-Marághí'í a úpěnlivě prosil, aby mu bylo dovoleno, aby byl umučen okamžitě, ještě dříve než setnou mečem jeho společníky. Jakmile jeho zrak padl na tělo Ḥájí Mullá Ismá'il-i-Qumího, k němuž choval velkou náklonnost, bez rozmyslu se na něj vrhl a když ho držel v objetí, vykřikl: „Nikdy nedovolím, abych byl odloučen od svého draze milovaného přítele, v něhož jsem vložil tu nejzazší důvěru a od něhož jsem obdržel tolik důkazů upřímné a procítěné náklonnosti!“

Jejich horlivost, aby předešli jeden druhého a položili své životy za Víru, ohromila dav, který byl zvědav, kterému z těchto tří se dá před jeho společníky přednost. Snažně žádali tak vroucně, že byli nakonec v jednom a tom samém okamžiku s'ati všichni tři.

Lidské oko sotva kdy spatřilo tak velikou víru a takové projevy nespoutané krutosti. Třebaže byl jejich počet malý, přesto když si vybavíme okolnosti jejich umučení, jsme

donucení uznat ohromující povahu oné síly, která mohla vyvolat tak vzácného ducha sebeobětování. Vzpomeneme-li si na vznešené postavení, které tyto oběti zastávaly, pozorujeme-li míru jejich odříkání a životaschopnost jejich víry, připomeneme-li si tlak, který byl z vlivných kruhů vyvíjen, aby za- žehnal nebezpečí, které jejich životy ohrožovalo, a především vykreslíme-li si ve svých myslích ducha, který vzdoroval zvěrstvům, která se jim nelítostný nepřítel dosud usilovně snažil přivodit, jsme dohnáni k tomu, abychom na tuto epizodu pohlíželi jako na jednu z nejtragičtějších událostí v análech této Věci.“¹⁴

10. ČÁST

Další mocnou formou umění je divadlo. Divadelní představení mohou být velkolepá, s propracovanými kulisami, kostýmy a rekvizitami. Divadlo v tak komplexním pojetí samozřejmě na mysl nemáme. To však neznamená, že bychom se měli divadelním doplňkům vyhýbat úplně; někdy i malé gesto, jako je nasazení klobouku, může zvýšit dramatický účinek dané činnosti. Ale i to nejzákladnější využití divadla může mít hluboké účinky. Krom své hodnoty jako umělecké formy je totiž důležitým pedagogickým nástrojem. Díky němu se člověk může vidět v imaginárních situacích a nevědomky zkoumat své vlastní chování a zvyky.

Ve skutečnosti, jak děti postupují programem duchovní výchovy, lekce čerpají z tohoto nástroje při formování oněch návyků a vzorců chování, které jsou výrazem duchovních vlastností, o jejichž rozvoj usilují, a učitelům jsou k tomuto účelu poskytovány vhodné scénáře. Učitelé jsou však ve vyšších stupních, když se dostanou k historii Víry, upozorňováni, aby k této záležitosti přistupovali s velkou opatrností. Zamýšlejí se nad následujícím vedením, které se vztahuje stejnou měrou na všechny etapy vzdělávacího procesu a v širším smyslu na umělecké aktivity obecně. První je pasáž z dopisu napsaného jménem Shoghi Effendiho:

„Pokud jde o vaši otázku týkající se vhodnosti dramatizace Bahá’í historických událostí: Strážce by to jistě schválil, a dokonce by přátele povzbuzoval, aby se věnovali takovým literárním aktivitám, které bezpochyby mohou mít obrovskou výchovnou hodnotu. To, čeho by se věřící měli podle jeho přání vyvarovat, je dramatizovat postavy Bába, Bahá’u’lláha a ‘Abdu’l-Baháa, tedy zacházet s nimi jako s dramatickými postavami, jako s osobami vystupujícími na jevišti. Jak již bylo uvedeno, považuje to za zcela neuctivé. Samotná skutečnost, že se objevují na scéně, představuje akt nezdvořilosti, který nelze v žádném případě smířit s jejich vysoce vznešeným postavením. Jejich poselství nebo skutečná slova by měla být přednostně zaznamenávána a předávána jejich učedníky, kteří se objevují na jevišti.“¹⁵

Následující citát z dopisu napsaného jménem Světového domu spravedlnosti tuto myšlenku dále rozvádí:

„Zákaz vyobrazování Božího Projevu v malbách a kresbách nebo v dramatických představeních se vztahuje na všechny Boží Projevy. Samozřejmě existují velkolepá a nádherná umělecká díla z minulých zřízení, z nichž mnohá zobrazovala Boží Projev v duchu úcty a lásky. V tomto zřízení nám však větší zralost lidstva a větší povědomí o vztahu mezi Nejvyšším Projevem a Jeho služebníky umožňují uvědomit si nemožnost vyobrazovat osobu Božího Projevu v

jakékoli lidské podobě, at' už v obrazech, sochách či v dramatických představeních. Když milovaný Strážce tento zákaz formuloval, poukázal na tuto nemožnost.“¹⁶

A následující výňatek z dopisu napsaného Domem spravedlnosti poskytuje další vedení.

„... ze zkoumání dopisů milovaného Strážce je naprosto jasné, že není přípustné zobrazovat na jevišti postavu Božího Projevu, ani dokonce Mistra....

Použití světla, at' už velmi intenzivního nebo různých barev, vyžaduje vaši pečlivou úvahu. Pokud použití světla jakýmkoli způsobem naznačuje personifikaci Projevu Božího, nemělo by být použito, ale pokud je tak možné učinit, aniž by to jakýmkoli způsobem vyvolávalo dojem, že je Prorok zobrazován nebo personifikován, není proti jeho použití žádná námitka.“¹⁷

V tomto ohledu lze sice některé události z počátků Víry ztvárnit formou dramatického představení, je však třeba k tomu přistupovat s rozvahou. V případě některých událostí by například bylo možné, aby jedna osoba převzala roli vypravěče, který by udával strukturu sledu událostí a ve vhodných okamžicích se zastavil, aby ostatní mohli ztvárnit vybrané části. Vyberte si dnes se členy vaší skupiny jednu epizodu z raných dějin Víry a poté se rozhodněte, které části příběhu by měly být vyprávěny a které se hodí ke ztvárnění. Prodiskutujte, v jakém bodě studia hlavní posloupnosti by bylo pro skupinu mládeže prospěšné, aby jim někdo pomohl s vytvořením takového divadelního představení.

Divadelní aktivity se samozřejmě nemusí omezovat pouze na ztvárnění historických událostí. Jak již bylo zmíněno, jednoduché divadelní formy mohou sloužit jako nástroj k obohacení zkušenosti s tím, jak učit a jak se učit. Aby však byl takový nástroj účinný, je nutné, aby atmosféru, v níž skupina studuje a přemýšlí – at' už jde o studijní kroužek, kampaň institutu nebo tábor – prostupoval duch láskyplné pospolitosti, prostý povrchnosti a posměchu. Pokud mezi členy panuje potřebná duchovní kázeň, mohou ti, kteří mají zájem a talent, vymýšlet a hrát jednoduché scénky a role, které jsou konkrétním vyjádřením některých konceptů a duchovních principů, které studují v kurzech institutu. Vzpomeňte si na první oddíl knihy 1 a pohovořte o tom, které myšlenky a duchovní koncepty by mohly být posíleny scénkami a hraním rolí. Jak byste zajistili, aby se tato činnost odehrávala s elegancí a krásou a bez lehkomyšlnosti a nedostatku úcty k lidské vznešenosti, které bohužel vedly k znevážení této formy umění?

Někdy se stane, že členové studijního kroužku budou chtít zařadit divadelní představení do programu, který pořádají pro diváky. Jednou z takových příležitostí je oslava, která se často koná po dokončení kurzu a na kterou jsou obvykle pozvány rodiny a přátelé účastníků. Tuto praxi dodržují také skupiny juniorské mládeže, když dokončí studium nějakého textu. Na akcích, jako jsou tyto, členové nejen předvádějí divadelní představení, ale také recitují básně, přednášejí, vyprávějí příběhy a hrají na hudební nástroje či zpívají.

11. ČÁST

Umělecké vyjádření zahrnuje rozsáhlou oblast lidské činnosti, kterou nazýváme řemesla. Zde jsou desítky materiálů – jako kůže, vlna, bavlna, hedvábí, kámen, hlína, sklo, kov, dřevo, vosk, sláma, sušené květiny – nesčetnými způsoby proměňovány zručnými rukama v předměty, ať už užité nebo ne, přičemž se využívají přirozené vlastnosti těchto materiálů k vytvoření krásy. Seznam řemesel je skutečně dlouhý. Mezi nejznámější patří tkaní, vyšívání, vyšívání na kanavě, pletení, háčkování, šití, barvení, keramika, hrnčířství, výroba šperků, kožedělnictví, košíkářství, řezbářství, zpracování dřeva, výroba rámečků, výroba svíček, výroba loutek, výroba hraček, tisk, výroba krajek a prošívání (quiltování). Měli byste být schopni tento seznam ještě rozšířit. Poté se ve skupině poradte, která z těchto řemesel jsou ve vašem regionu nejvýznamnější.

Pokud jste sloužili jako animátoři skupiny juniorské mládeže, pravděpodobně máte nějaké zkušenosti s tím, jak jim pomáhat poznávat místní řemesla. Jak efektivně začlenit řemeslnou výrobu do vzdělávacího procesu pro mládež a starší dospělí si vyžaduje pečlivé zvážení. Bude nezbytné, abyste vzali v úvahu situaci členů každé skupiny a jejich nadání, dostupnost zdrojů a podobně. Navíc, pokud náhodou nejste zběhlí v jednom nebo více řemeslech, budete muset najít někoho s potřebnými znalostmi, kdo vám pomůže, a možná se

naskytnou příležitosti, zejména během tábora nebo intenzivní kampaně, uspořádat několik setkání, na nichž se účastníci naučí dovednosti konkrétního řemesla. Abyste mohli lépe uvažovat o významu této formy uměleckého vyjádření, přečtěte si následující dva citáty z Písem a prodiskutujte je s ostatními členy vaší skupiny:

„Jedním ze jmen Boha jest Tvůrce. On miluje řemeslné mistrovství. Jakýkoli z Jeho služebníků, kdo tento přívlastek projevuje, jest tudíž v očích tohoto Ukřivděného přijatelný. Řemeslné mistrovství jest jednou z knih božských nauk a jedním z pokladů Jeho nebeské moudrosti. Jest to poznání, které má smysl, jelikož některé nauky jsou plozeny slovy a slovy také končí.“¹⁸

„Jeden pravý Bůh, budiž veleben, miluje, když jest svědkem děl vysoké řemeslné úrovně, jež vytvořili Jeho milovaní. Jsi požehnán, jelikož to, co vytvořila tvá dovednost, dosáhlo přítomnosti tvého Pána, Vyhnaného, Ukřivděného. Prosím Boha, ať jest každému z Jeho přátel umožněno, aby si osvojil jedno z řemesel, a ať se mu dostane ujištění, až se bude řídit tím, co bylo nařízeno v Knize Boha, Přeslavného, Nadevše moudrého.“¹⁹

12. ČÁST

Doufáme, že předchozí části přispěly k vašemu lepšímu pochopení role, kterou umělecké aktivity sehrávají v obohacování vzdělávacího procesu podporovaného na místní úrovni, stejně jako v oživení našich kolektivních snah. Možná jste si také uvědomili, že když se takové aktivity, zejména v případě řemesel, v co největší míře opírají o umělecké tradice daného regionu, mohou výrazně přispět k většímu ocenění bohatství rozličných kultur. V této souvislosti si jistě vzpomenete na myšlenku uvedenou v knize 5, že umělecká činnost jako projev kultury v sobě nese určité hodnoty. Budete tedy dbát na to, abyste si vybírali vhodné umělecké aktivity, které nakonec nechtěně nevnučují hodnoty, které by jemným způsobem podkopávaly vzdělávací proces nebo modely života společenství, které jsou jím formovány. Je třeba si uvědomit, že tyto modely odrážejí hodnoty nové vznikající kultury inspirované Zjevením Bahá'u'lláha. Přečtěte si následující citát z poselství napsaného Světovým domem spravedlnosti, které jste částečně studovali v knize 6.

„Lze pozorovat, jak se národy světa, poháněny silami vznikajícími jak uvnitř, tak vně Bahá'í společenství, přibližují z různých směrů k sobě navzájem a směřují ke světové civilizaci tak ohromujícího rázu, že by bylo marné se ji dnes pokoušet představit. Jak se tento dostředivý posun obyvatelstva na celé zeměkouli zrychluje, některé prvky v každé kultuře, které nejsou v souladu s učením Víry, postupně zmizí, zatímco jiné budou posíleny. Stejně tak se v průběhu času vyvinou nové prvky kultury, jak lidé pocházející ze všech lidských skupin, inspirovaní Bahá'u'lláhovým zjevením, budou vyjadřovat vzorce myšlení a jednání, které vycházejí z Jeho učení, částečně prostřednictvím uměleckých a literárních děl. S ohledem na tyto úvahy vítáme rozhodnutí Ruhi institutu při formulování kurzů nechat na přátelích, aby se otázkami souvisejícími s uměleckou činností zabývali na místní úrovni. V této fázi, kdy je třeba investovat energii do rozšiřování dětských hodin a skupin mladých lidí, žádáme, aby se množství doplňkových položek pro tento účel zvyšovalo přirozeně, jako výsledek procesu budování společenství, který nabývá na síle ve vesnicích a sousedstvích. Toužíme například

vidět vznik poutavých písní z každé části světa, v každém jazyce, které vtisknou do vědomí mladých lidí hluboké pojmy zakotvené v Bahá'í učení. Takový rozkvět tvůrčího myšlení se však neuskuteční, pokud přátelé, byť neúmyslně, upadnou do vzorců převládajících ve světě, které dávají těm, kdož mají finanční zdroje, právo vnučovat ostatním svou kulturní perspektivu a zaplavovat je materiály a produkty agresivně propagovanými. Dále by mělo být vynaloženo veškeré úsilí na ochranu duchovního vzdělávání před nebezpečím komercializace.²⁰

Proto bude kultura patřit k vašim stálým zájmům. Budete muset být na pozoru, chcete-li odolat vlivu materialistické kultury, která proniká do života lidstva, a budete chtít zajistit, aby alespoň část uměleckých projevů, které si vyberete, odrážela bohatství kultury vašeho lidu, čerpala z tradičních metod a prostředků, avšak s novým duchovním a mravním obsahem inspirovaným Vírou. Může to být tedy pro vás dobrá příležitost, abyste se na chvíli zamysleli nad uměleckým dědictvím svého národa. Odpovězte na následující otázky a napište k tomuto tématu krátký odstavec:

- a. Jaké různé druhy hudby lidé ve vašem regionu provozují nebo poslouchají? Má váš region své vlastní tradiční pracovní písně, jako jsou ty, které se zpívají na polích během sklizně nebo při péči o zvířata, či své vlastní milostné písně, ukolébavky, dětské písničky a sakrální hudbu? Existuje nějaký druh hudby, který se tradičně používá při zvláštních příležitostech, jako jsou svatby, pohřby nebo oslavy? Jaké jsou příklady písní a hudby, které se ve vašem regionu objevily v souvislosti s posilováním procesu institutu?
- b. Existují nějaké hudební nástroje typické pro daný region? K jakému druhu hudby se hodí? Hrají na ně mladí lidé i starší dospělí, aby oživil akce společenství?
- c. Je vyprávění příběhů u vašeho lidu tradicí? Obohatila se tato tradice sdílením příběhů ze života 'Abdu'l-Baháa a z dějin Víry během domácích návštěv a při komunitních setkáních?
- d. Jaké jsou ve vašem regionu oblíbené formy divadelního umění? Jakým způsobem ztvárňují události z dějin vašeho národa a vypráví příběhy jeho hrdinů a hrdinek? Využívá se tato umělecká forma k posílení kolektivního povědomí o duchovních konceptech a principech, které se studují v rámci kurzů institutu?
- e. Jakým způsobem vyjadřují tradiční řemesla ve vašem regionu krásu, symetrii a ladnost? Jakým způsobem se využívají k posílení celkového rozvoje mladých lidí, zejména těch, kteří se účastní programu duchovního posílení juniorské mládeže?

REFERENCES

1. Z poselství ze dne 30. prosince 2021 konferenci kontinentálních sborů poradců (referenční knihovna na bahai.cz).
2. ‘Abdu’l-Bahá, v *The Importance of the Arts in Promoting the Faith: Extracts from the Bahá’í Writings*, sestaveno oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), č. 23, str. 20.
3. Ibid., č. 24, str. 20.
4. *Výběr z ‘Abdu’l-Baháových spisů* (referenční knihovna na bahai.cz, 2025), č. 175.1.
5. Z přednášky dne 18. června 1912, publikované v *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), odst. 2, str. 287.
6. Bahá’u’lláh, v *Kitáb-i-Aqdas: Nejsvětější kniha* (České Budějovice: Bahá’í nakladatelství, 2012), odst. 51.
7. *Výběr z ‘Abdu’l-Baháových spisů*, č. 74.1.
8. ‘Abdu’l-Bahá, v *Music: Extracts from the Bahá’í Writings*, sestaveno oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), č. 15.8, str. 17.
9. ‘Abdu’l-Bahá, v *The Importance of the Arts in Promoting the Faith*, č. 10, str. 12–13.
10. ‘Abdu’l-Bahá, in the compilation *Music*, č. 14.1, str. 14.
11. Ibid., č. 14.2, str.15.
12. Dodatek vlastnoručně napsaný Shoghi Effendim, připojený k dopisu ze dne 17. listopadu 1932, napsanému jeho jménem jednotlivci.
13. Z dopisu ze dne 8. června 1933 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci.
14. *Poslové úsvitu: Nabílovo vyprávění o počátcích Bahá’í zjevení* (v procesu překladu).
15. Z dopisu ze dne 25. července 1936 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, v *The Importance of the Arts in Promoting the Faith*, č. 35, str. 28.
16. Z dopisu ze dne 9. března 1977 napsaného jménem Světového domu spravedlnosti jednotlivci, ibid., č. 49, str. 36–37.

17. Z dopisu ze dne 12. srpna 1975 napsaného Světovým domem spravedlnosti jednotlivci, v “Portrayal of the Central Figures of the Faith: A Compilation of Extracts from Letters Written on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice”, sestaveno oddělením výzkumu Světového domu spravedlnosti, č. 6; zčásti též citováno v *Lights of Guidance: A Bahá’í Reference File* (New Delhi: Bahá’í Publishing Trust, 1988, vydání 2016), č. 343, str. 99.
18. Bahá’u’lláh, v “Extracts from the Writings concerning Arts and Crafts”, publikováno v *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), sv. 1, č. 2, str. 1.
19. Ibid., č. 4, str. 1.
20. Z poselství ze dne 12. prosince 2011 napsaného Světovým domem spravedlnosti všem národním duchovním radám, publikováno v *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), č. 20.19, str. 136–37.

